

T.C.

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ
ANA BİLİM DALI

YÜKSEK
LİSANS
TEZİ

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN
ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME
STİLLERİNİN İNCELENMESİ
(Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)

PINAR GÜCÜÖZ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

Antalya, 2020

T.C
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME
STİLLERİNİN İNCELENMESİ (Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Pınar Gücüöz

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Filiz Yaylacı

Antalya, 2020

DOĞRULUK BEYANI

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum bu çalışmayı, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yol ve yardıma başvurmaksızın yazdığımı, yararlandığım eserlerin kaynakçalardan gösterilenlerden oluştuğunu ve bu eserleri her kullanımında alıntı yaparak yararlandığımı belirtir; bunu onurumla doğrularım. Enstitü tarafından belli bir zamana bağlı olmaksızın, tezimle ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması durumunda, ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara katlanacağımı bildiririm

05 / 02 / 2020

Pınar Gücüöz

İmzası

T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Pınar GÜCÜÖZ'ün bu çalışması 03.02.2020 tarihinde jürimiz tarafından **Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi** Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programında **Yüksek Lisans Tezi** olarak oy birliği/oy çokluğu ile kabul edilmiştir.

İMZA

Başkan

Dr. Öğr. Üyesi Alkan UĞURLU
Akdeniz Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi
Beden Eğitimi ve Spor Bölümü

Üye

Doç.Dr. Dicle ARAS
Ankara Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi
Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Üye (Danışman)

Dr. Öğr. Üyesi Filiz YAYLACI
Akdeniz Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi
Beden Eğitimi ve Spor Bölümü

YÜKSEK LİSANS TEZİNİN ADI:

**SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ
(Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)**

ONAY: Bu tez, Enstitü Yönetim Kurulunca belirlenen yukarıdaki jüri üyeleri tarafından uygun görülmüş ve Enstitü Yönetim Kurulunun tarihli ve sayılı kararıyla kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Ramazan KARATAŞ

Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Tez çalışmam sırasında kıymetli bilgi, birikim ve tecrübeleri ile bana yol gösteren ve destek olan değerli danışman hocam sayın Dr. Öğr. Üyesi FİLİZ YAYLACI 'ya, ilgisini ve önerilerini göstermekten kaçınmayan Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı Başkanı sayın Prof. Dr. ADNAN TURGUT'a sonsuz teşekkür ve saygılarımı sunarım.

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi bölümündeki tüm hocalarıma, ayrıca araőtırmamı yaptığım okullarda yardımlarını sunan öğretmenlerime ve çalışmam boyunca benden bir an olsun yardımlarını esirgemeyen BURHAN PINARBAŐI hocama sonsuz teşekkür ve saygılarımı sunarım.

Çalıőmalarım boyunca maddi manevi destekleriyle beni hiçbir zaman yalnız bırakmayan aileme ve arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ederim.

Pınar Gücüöz

ÖZET

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ (Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)

Gücüöz, Pınar

Yüksek Lisans Tezi, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Dr Öğretim Üyesi Filiz Yaylacı

Ocak 2020, 135 Sayfa

Amaç: Bu araştırmanın amacı, spor yapan ve yapmayan öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stillerini belirleyerek, geleceğe yönelik verimli bir öğrenim ve spor hayatı sürdürmelerine katkıda bulunmaktır.

Yöntem: Bu araştırma genel tarama yöntemlerinden survey (tarama) tipi bir araştırmadır.

Araştırmanın evrenini Antalya ili Konyaaltı ilçesinde öğrenim gören ortaokul ve lise öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini Antalya ili Konyaaltı ilçesinde öğrenim gören ortaokul ve lise öğrencileri arasından tabakalı örnekleme yöntemi ile seçilmiş 1043 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ve Kolb tarafından geliştirilen, Gencel (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan Kolb Öğrenme Stili Envanteri- III kullanılmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel çözümlenmelerinde SPSS 23 (Statistical Package for the Social Sciences) paket programı kullanılmıştır. Araştırma kapsamında bağımsız değişkenler ve öğrenme stilleri ile ilgili bulgular frekans (f) , yüzde (%) olarak verilmiştir. Demografik özelliklere göre öğrenme stilleri arasındaki karşılaştırmalar ki-kare (Chi-square) istatistiksel analizi ile yapılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir. Kolb Öğrenme Stili Envanterinin dört temel öğrenme biçimi puanları ile birleştirilmiş puanların Cronbach-alpha değeri (Somut Deneyim 0,63; Yansıtıcı Gözlem 0,67; Soyut Kavramsallaştırma 0,67; Aktif Deneyim 0,69) olarak bulunmuştur.

Bulgular: Spor yapan öğrenciler (%27,1) yerleştirme, spor yapmayan öğrenciler (%29,6) özümseme öğrenme stiline sahiptir. Öğrenme stilleri yaşa göre (p=0,001); eğitim kademesine (p=0,003); sınıfa (p=0,003); okul türüne (p=0,018); gruplandırılmış verilerde baba mesleğine (p=0,010) göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir. Spor yapan ve yapmayanların öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p=0,013).

Spor yapmayanların yaşa ($p=0,049$) ve gruplandırılmış verilerde baba mesleğine ($p=0,010$) göre öğrenme stilleri değişmektedir.

Sonuç: Bu araştırmada spor yapan öğrencilerin öğrenme stilleri yerleştirme, spor yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri özümsemedir. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Anahtar Kelimeler: Kolb, Öğrenme Stilleri, Spor Yapan, Spor Yapmayan, Deneyimsel Öğrenme.

ABSTRACT

EXAMINATION OF THE LEARNING STYLES OF STUDENTS WHO DO AND DO NOT DO SPORTS (Example Of Konyaaltı District Of Antalya Province)

Gücüöz, Pınar

Master Thesis, Physical Education and Sports Education

Thesis Advisor: Dr Faculty Member Filiz Yaylacı

January 2020, 135 Page

Objective: The aim of this study is to determine the preferred learning styles of the students who do sports and do not do sports and to contribute to the future of productive learning and sports life.

Method: This Research is a survey type of which is one of the general screening methods. The population of the study consists of secondary and high school students studying in Konyaaltı district of Antalya. The sample of the study consists of 1043 students selected by stratified sampling method among secondary and high school students studying in Konyaaltı district of Antalya. Personal Data Form prepared by the researcher and Kolb Learning Style Inventory-III developed by Kolb and adapted to Turkish by Gencel (2007) were used as data collection tools. SPSS 23 (Statistical Package for the Social Sciences) program was used for statistical analysis of the research data. Within the scope of the research, findings related to independent variables and learning styles were given as frequency (f), percentage (%). Chi-square statistical analysis was used to compare the learning styles according to demographic characteristics. Significance level was determined as 0.05 in the study. The Cronbach-alpha value of the four main learning style scores of the Kolb Learning Style Inventory was found to be (Concrete Experience 0.63; Reflective Observation 0.67; Abstract Conceptualization 0.67; Active Experience 0.69).

Results: Students who do sports (27.1%) have placement and students who do not do sports (29.6%) have assimilation learning style. Learning styles were determined by age ($p = 0.001$); educational level ($p = 0.003$); class ($p = 0.003$); school type ($p = 0.018$); There is a statistically significant difference in grouped data according to father profession ($p = 0.010$). A statistically significant difference was found in the learning styles of the sportsmen and non-sportsmen (p

= 0.013). Learning styles of non-sportmen student to age ($p = 0.049$) and grouped data according to father's profession a statistically significant difference was found ($p = 0.010$).

Conclusion: In this research, the learning styles of the students doing sports are placement and the learning styles of the students who do not do sports are assimilation. A statistically significant difference was found between the learning styles of the students who do sports and those who do not ($p < 0.05$).

Key Words: Kolb, Learning Styles, Sportive / Non-Sportive, Experiential Learning.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	i
ÖZET.....	ii
ABSTRACT	iv
İÇİNDEKİLER	vi
TABLolar LİSTESİ	ix
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xii
KISALTMALAR LİSTESİ.....	xiii

BÖLÜM I

GİRİŞ

1.1 Problem Durumu	1
1.2. Problem Cümlesi	3
1.3. Amaç	3
1.4. Alt Problemler	3
1.5. Önem.....	4
1.6. Varsayımlar	4
1.7. Sınırlılıklar	4
1.8. Tanımlar.....	5

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1.Araştırmanın Kuramsal Temelleri.....	7
2.1.1. Dunn'ın Öğrenme Stilleri Modeli (1974).....	8
2.1.2. Grasha ve Riechmann'ın Öğrenme Stili Modeli (1974).....	8
2.1.3. Reinert Öğrenme Stilleri (1976).....	9
2.1.4. Jung Öğrenme Tipleri Kuramı (1977)	9
2.1.5. Gregorc'un Öğrenme Stili Modeli (1982).....	10
2.1.6. Kolb Öğrenme Stili Modeli (1984).....	10
2.1.7. Felder ve Silverman Öğrenme Stili Modeli (1988)	10
2.1.8. McCarthy Öğrenme Stili (1990)	11

2.1.9. Honey ve Mumford Öğrenme Stili (1992).....	11
2.1.10. Kolb Deneysel Öğrenme Kuramı ve Öğrenme Stilleri Tarihçesi.....	11
2.1.11. Öğrenme Stili Envanteri Sürüm 1 (Kolb, 1971; Kolb, 1976)	13
2.1.12. Öğrenme Stili Envanter-Sürüm 2 (Kolb, 1985).....	14
2.1.13. Öğrenme Stili Envanteri-Sürüm 2a (Kolb, 1993).....	14
2.1.14 Kolb Öğrenme Stili Envanter-Sürüm 3 (Kolb, 1999).....	14
2.1.15. Kolb Öğrenme Stili Envanter-Sürüm 3.1 (Kolb, 2005).....	15
2.1.16. Kolb Öğrenme Stili Envanteri - Sürüm 3.2 (Kolb ve Kolb 2013).....	15
2.1.17. Kolb Öğrenme Stili Envanteri - Sürüm 4.0 (Kolb ve Kolb 2011).....	15
2.2. İlgili Araştırmalar	16
2.2.1. Ulusal ve Uluslararası Araştırmalar	16
2.2.2. Beden Eğitimi ve Spor Alanında Yapılan Ulusal ve Uluslararası Araştırmalar	27

BÖLÜM III YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli	37
3.2. Çalışma Grubu	37
3.3. Veri Toplama Araçları	37
3.4. Verilerin Toplanması	39
3.5. Verilerin Analizi	40

BÖLÜM IV BULGULAR

BÖLÜM V

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1 Sonuç ve Tartışma.....	74
5.2 Öneriler.....	92
KAYNAKLAR	94
EKLER	110
Ek-1 MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ İZİNİ.....	110
Ek-2 ÖLÇEK.....	111

Ek-3 ÖLÇEK İZİNİ	114
Ek-4 ETİK KURUL KARARI	115
BİLDİRİM	116
ÖZGEÇMİŞ	117
İNTİHAL RAPORU	118

TABLULAR LİSTESİ

Tablo 4.1: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyet, Yaş, Okul Türü, Eğitim Kademesi, Sınıfa ve Sporcu Lisansına Göre Dağılımı	42
Tablo 4.2: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Yılı, Antrenman Sayısı ve Antrenman Saatine Göre Dağılımı	43
Tablo 4.3: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Türü ve Spor Branşına Göre Dağılımı	44
Tablo 4.4: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Spor Branşına Göre Dağılımı	45
Tablo 4.5: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Anne ve Baba Eğitimi, Anne ve Baba Mesleğine Göre Dağılımı	46
Tablo 4.6: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne Eğitimine Göre Dağılımı	47
Tablo 4.7: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne ve Baba Mesleğine Göre Dağılımı	47
Tablo 4.8: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Ailesinin Ekonomik Durumuna Göre Dağılımı	48
Tablo 4.9: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Algı ve İşlem Boyutuna Göre Dağılımı	48
Tablo 4.10: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Öğrenme Stili Dağılımı	49
Tablo 4.11: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyet, Yaş ve Sınıfa Göre Öğrenme Stili Dağılımı	50
Tablo 4.12: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Okul Türü ve Eğitim Kademesi Göre Öğrenme Stili Dağılımı	51
Tablo 4.13: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Türü ve Spor Branşına Göre Öğrenme Stili Dağılımı	52
Tablo 4.14: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Spor Branşına Göre Öğrenme Stili Dağılımı	54
Tablo 4.15: Araştırmaya Katılan ve Spor Yapan Öğrencilerin Spor Yılı, Antrenman Sayısı ve Antrenman Saatine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	55

Tablo 4.16: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Anne ve Baba Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	56
Tablo 4.17: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Anne ve Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	57
Tablo 4.18: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne ve Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	58
Tablo 4.19: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Ailesinin Ekonomik Durumuna Göre Öğrenme Stili Dağılımı	59
Tablo 4.20: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Yapan ve Yapmayanlara Göre Öğrenme Stili Dağılımı	59
Tablo 4.21: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Cinsiyete Göre Öğrenme Stilinin Dağılımı	60
Tablo 4.22: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Kadın ile Erkek Öğrencilerin Öğrenme Stili Dağılımı	61
Tablo 4.23: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Yaşa Göre Öğrenme Stilinin Dağılımı	62
Tablo 4.24: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Eğitim Kademesine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	63
Tablo 4.25: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Okul Türüne Göre Öğrenme Stili Dağılımı	64
Tablo 4.26: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Sınıfa Göre Öğrenme Stili Dağılımı	65
Tablo 4.27: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Anne Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	66
Tablo 4.28: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	67
Tablo 4.29: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Baba Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	68
Tablo 4.30: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Anne Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	69
Tablo 4.31: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	70

Tablo 4.32: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	71
Tablo 4.33: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Gruplandırılmış Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı	72
Tablo 4.34: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Ailesini Ekonomik Durumuna Göre Öğrenme Stili Dağılımı	73

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. Kolb'un Öğrenme Döngüsü	13
Şekil 2. Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III) Koordinat Sistemi	39

KISALTMALAR LİSTESİ

SD	: Somut Deneyim
SK	: Soyut Kavramsallaştırma
YG	: Yansıtıcı Gözlem
AD	: Aktif Deneyim
KÖSE III	: Kolb Öğrenme Stili Envanteri III
LSI	: Öğrenme Stili Envanteri
KLSI	: Kolb Öğrenme Stili Envanteri
MEB	: Millî Eğitim Bakanlığı
f	: Frekans
%	: Yüzde

BÖLÜM I

GİRİŞ

Bu bölümde araştırmanın problem durumu, problem cümlesi, amacı, alt problemleri, önemi, varsayımları, sınırlılıkları ve tanımlarına yer verilmiştir.

1.1 Problem Durumu

Beden eğitimi ve spor, çocuklara ve gençlere fikir ve beden olarak sağlık kazandıran bir faaliyet alanıdır. Beden eğitimi ve spor dersleri; eğitim-öğretim programlarını bütüncü olarak öğrencilerin bedensel aktiviteleri yapmasına, bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor gelişimine, sosyalleşmesine, okul dışında serbest zamanlarını değerlendirmesine, kültürel ve sportif etkinliklere katılmasına ve çok yönlü gelişimine katkıda bulunmaktadır.

Bu iki kavram, ilköğretim ve ortaöğretim kademesinde, 2017 yılından itibaren “beden eğitimi ve spor dersi” olarak birlikte kullanılmaktadır (MEB, 2017). Daha önceki yıllarda ders, eğitim kademelerine göre ve isim olarak farklılıklar göstermiştir. Beden eğitimi ve spor derslerinde öğretmenlerin ve öğrencilerin, dersten verim almaları ve eğlenmeleri beklenmektedir (Saraç ve Muştı, 2013).

Beden eğitiminde öğrenme, en çok deneyimlerle gerçekleşmektedir. Deneyimsel öğrenme kuramı ilk David Kolb tarafından 1984 yılında geliştirilmiştir. Kolb öğrenmeyi “bilginin deneyimler yoluyla oluşması süreci” olarak tanımlamıştır. Öğrenme sürecinde herkesin farklı bir stile sahip olduğunu savunmaktadır. Kolb’a göre öğrenme stillerinin iki boyutu bulunmaktadır. Bunlar “algı” ve “işlem” olarak birbirinden ayrıdır ve birbirini tamamlar niteliklere sahiptir. Algı basamağı “Somut Deneyim ve Soyut Kavramsallaştırma”, işlem basamağı ise “Yansıtıcı Gözlem ve Aktif Deneyimdir”. Öğrenme gerçekleşirken bu dört aşama birbirini kapsar. Her aşamada öğrenenler döngüye katılarak öğrenebilirken, bu aşamaların mantıksal dizilimini takip ederek de öğrenebilir. (Gencel, 2007). Kolb öğrenme döngüsünün aşamaları birbiri ile uyum içerisinde olmazsa, öğrenme basamaklarının kendi başına etkili

olmayacağını savunur. Kolb iki değişkenin aynı anda yapılamayacağını ve öğrenmenin iki basamağın seçiminin kesiştiği yerde olduğunu vurgular (McLeod, 2017). Bu basamaklardan dört çeyrek oluşturmuştur ve sırasıyla öğrenme stillerini her bir çeyreğe koymuştur. Öğrenenin somut yaşantılarına anlam yükleyerek bu yaşantılarda aktif rol oynaması öğrenme stillerini oluşturur. Öğrenme stilleri ise; “Değiştiren”, “Özümseyen”, “Ayrıştıran” ve “Yerleştiren” dir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Öğrenme stilleri, öğrenenlerin öğrenmeye farklı yollarla ulaşmasını ifade eder. Bireyler öğrenme stillerinin sadece birinde değil, diğer stillerde de öğrenebilirler, fakat birini daha baskın olarak tercih etmektedirler (Kılıç, 2002).

Kolb, öğrencinin öğrenme sürecindeki uygulamalara katılması için bu öğrenme stiline uygun ortamların oluşturulması gerektiğini savunmuştur (Gencel, 2006). Öğrenme stilleri kişiden kişiye değişse de ortak öğrenme stillerine sahip olan öğrenci grupları birleştirilerek, öğrenme döngüsünün her bir aşamasına uygun olarak, uygun aktiviteler, materyaller ve ders planları yapılarak öğrencilerin, öğrenme döngüsündeki bütün süreçlere katılması üst düzey öğrenmelerin gerçekleşmesi için uygun olabilir. Bu nedenle öğretmenler, öğrencilerin kendilerine en uygun şekilde öğrenmelerini sağlayacak faaliyetleri tasarlamalı ve yürütmelidir Coffield, Moseley, Hall ve Ecclestone (2004) tarafından “nasıl öğrendiklerini bilmiyorsak, öğrencilere nasıl öğretebiliriz?” ifadesi dikkate değer bir sorudur (Croft,2013).

Ulusal ve uluslararası alan yazında beden eğitimi ve spor alanında, Kolb’un öğrenme stillerinden daha çok “değiştirme” ve “yerleştirme” tercih edilmektedir (Sivrikaya,2019; Alemdağ ve diğerleri, 2018; Türker, 2017; Turan, 2015; Thon ve Hansen, 2015; Wagner ve diğerleri, 2014; Aktaş ve Mirzeoğlu, 2009; Stradley ve diğerleri, 2002).

Beden eğitimi alanı dışında ve bazı beden eğitimi araştırmalarında “özümseme” öğrenme stili de tespit edilmiştir (Dikmen ve diğerleri, 2018; Çelik, 2019; Reyes, 2013; Şahin ve Çelik, 2012; Koç, 2010; Yalız ve Erişti, 2009; Gürsoy, 2008; Gencel, 2006). Alan yazında spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinin incelenmesine dair bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyleri, öğrenme ihtiyacı, öğrenme stilleri gibi bireysel farklılıkları tespit edilerek öğrenme ve öğretme süreçlerine katkı sağlayacaktır. Eğitimciler çeşitli öğretim ilke, yöntem ve tekniklerini belirlerken, öğrencilerin bu bireysel farklılıklarını önünde bulundurması, farklı öğrenme stilinde öğrenen öğrencilere hitap ederek, onların öğretim

programlarındaki kazanımlarda belirtilen bilgi, beceri ve teknik konularda gelişmesine katkı sağlamakta ayrıca eğitim kademelerinde ve kariyerinde başarı şansını arttırmaktadır.

Beden ve spor eğitimine rehberlik etmek için öğrenme stillerinin kullanımı, öğrenme ortamının etkinliğine katkıda bulunulması açısından giderek daha önemli hale gelmektedir. Eğer eğitmenler, öğrenenlerin öğrenme stillerine göre eğitim uygularlarsa, beden eğitimi ve spor dersinin kazanımlarına daha verimli ulaşacaklardır. Bu sebepten dolayı spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesine ihtiyaç duyulmuştur. Araştırmanın problemi “Antalya ili Konyaaltı ilçesinde spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinin incelenmesi” olarak belirlenmiştir.

1.2. Problem Cümlesi

“Antalya ili Konyaaltı ilçesinde spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinde fark var mıdır?”

1.3. Amaç

Bu araştırmanın amacı, spor yapan ve yapmayan öğrencilerin daha çok tercih ettikleri öğrenme stillerini belirleyerek, geleceğe yönelik verimli bir öğrenim ve spor hayatı sürdürmelerine katkıda bulunmaktır.

1.4. Alt Problemler

1. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
2. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin cinsiyete göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
3. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
4. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
5. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türüne göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?

6. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
7. Spor yapan öğrencilerin spor geçmişine (sporcu lisans yılı, spor branşı, spor türü, antrenman sayısı, antrenman saati) göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
8. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne ve babaların eğitim durumuna göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
9. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne ve babaların mesleğine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
10. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumuna göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?

1.5. Önem

Bu araştırmanın, spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinin bilinmesine; öğretmen açısından uygun öğretim yöntem ve tekniklerini belirlemesine, öğrenci açısından daha nitelikli öğrenmenin sağlanmasına, üst eğitim kurumlarına geçişte ve kariyer gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

1.6. Varsayımlar

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri, öğrenme-öğretme ortamlarında kullanılan öğretim kuram, model, strateji, yöntem, teknik ve sunulan imkanlardan etkilenmektedir.

1.7. Sınırlılıklar

Bu araştırma 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Antalya ili Konyaaltı ilçesinde bulunan resmi ve özel okullarda okuyan ortaokul ve lise kademesine devam eden öğrenciler ile sınırlıdır. Çalışmaya katılan spor yapan öğrenciler, seçili olan spor branşlarını düzenli ve lisanslı olarak yapmaktadır (haftada en az beş saat ve/veya üç gün spor yapmaları). Spor yapmayanlar (sadece beden eğitimi ve spor dersine haftada iki saat katılanlar) lisanslı sporcu değildir. Araştırma Kolb'un öğrenme stillerine yönelik ölçme aracından elde edilen bulgular ile sınırlıdır.

1.8. Tanımlar

Öğrenme Stili: Öğrenenin öğrenmeye yönelik tercihlerini ve eğilimlerini gösterir. Bu özellikler öğrenenin, bilgileri nasıl algıladığı ve çevre ile nasıl etkileşim içinde olduğunu gösterir (Şimşek, 2007).

Somut deneyim: Öğrenme döngüsünün başlangıcında bulunur ve bu öğrenme biçimine sahip bireyler hisleri ile harekete geçer ve deneyerek öğrenirler (Altun, 2015).

Yansıtıcı gözlem: Öğrenme döngüsünde ikinci aşamadır. Bireyler ilk olarak gözlem yaparlar, sonrasında gözlemler üzerinde düşünerek öğrenirler (Gencel, 2006).

Soyut Kavramsallaştırma: Öğrenme döngüsünde üçüncü aşamadır. Bu aşamada bireyler mantıklı düşünceler ve kavramlar ile öğrenirler. Duygulardan çok düşünceler ön plandadır (Gencel, 2006).

Aktif Deneyim: Öğrenme döngüsünün dördüncü ve son aşamasıdır. Bu aşamada bireyler, öğrenirken uygulama yapmayı tercih ederler (Gencel, 2006).

Spor: Belirli kuralları olan, lisans belgesiyle yapılan, yarışma amacı olan, amatör sporcular ve profesyonel sporcuların gerçekleştirdiği aktivitedir (T.C. Sağlık Bakanlığı, 2014).

Bireysel ve Takım: Bireysel, ait olduğu sınıftan veya topluluktan ayrı olarak düşünülen tek bir kimse; takım birlikte çalışan, oynayan veya iş yapan bir grup insan (Renkliydırım, 1993).

Kolb Öğrenme Biçimleri Envanteri: David Kolb tarafından 1984 yılında geliştirilen çeşitli sürümleri ve revizeleri bulunan öğrenme stillerini ölçmede yaygın olarak kullanılan bir ölçme aracıdır.

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1.Araştırmanın Kuramsal Temelleri

Öğrenme hayatın birçok alanında ve yaşamın sonuna kadar gerçekleşen bireysel bir süreci kapsamaktadır (Kayacık, 2013). Bireysel farklılıklardan dolayı öğrenenler kavramları, fikirleri veya dünyayı farklı görmektedir. Öğrenen bireyin çevresi ile olan bu iletişimi, deneyimlerinin sonucu olarak gelecekteki öğrenme durumlarını ortaya koyabilmektedir. Bu sebepten dolayı öğrenme öğrenene yapılan şey değil öğrenenin kendi yaptıklarıdır. Öğrenen bireyin davranışlarının öğrenme olduğunu söyleyebilmek için bu davranışların sürekli ve kalıcı olması gerekmektedir (Albayrak, 2008). Öğrenen bireyler bilişsel, duyuşsal ve fiziksel gelişim durumları ile kalıtım ve çevre süreçlerinden etkilendiği için bireysel farklılıklarına uygun öğrenme ortamlarında bulunmaları gerekmektedir. Bu sebepten dolayı öğrenme süreçlerinde bireylerin öğretme durumları ve kişisel öğrenme stilleri dikkate alınmalıdır (Özer, 2010). Öğrenme stilleri, bireysel farklılıkların incelenmesi ve bireylerin öğrenmeleri gözlemlenerek ayırt edilebilen davranışlar olarak ortaya çıkmaktadır (Kaya, 2007). Öğrenme stilleri bireylerin öğrenme süreçlerinde etkin rol oynamakta ve öğrenmeye önemli boyutlarda katkı sağlayarak öğrenmede kullanılan yöntem, strateji, materyaller ile değerlendirmeye kadar olan süreci kapsamaktadır (Çakır ve Akbaş, 2013).

Öğrenme stilleri ile ilgili araştırmalar 1960'lı yıllarda başlamış olup 1980'li yıllardan sonra artış göstermiş ve önemi giderek artmıştır. Öğrenme stilleri kuramı 1960'lı yıllarda Rita Dunn ile başlangıç göstermektedir. Öğrenme stilleri modellerinin ortaya çıkması; Dunn'ın Öğrenme Stilleri Modeli (1974) ile başlamıştır. Grasha ve Riechmann'ın Öğrenme Stili (1974), Reinert'in Öğrenme Stilleri Modeli (1976), Jung Öğrenme Tipleri Kuramı (1977), Gregorc'un Öğrenme Stilleri Modeli (1982), Kolb Öğrenme Stilleri Modeli (1984), Felder- Silverman Öğrenme Modeli (1988), Mccharthy Öğrenme Stilleri Modeli (1990) ve Honey ve Mumford'un Öğrenme Tercihleri Modeli (1992) olarak tarihsel sıraya dayanmaktadır.

2.1.1. Dunn'ın Öğrenme Stilleri Modeli (1974)

Dunn ve Dunn'ın öğrenme stilleri ilk bilinen öğrenme stili modelidir. İlköğretim, ortaöğretim ve yetişkin bireylerde uygulanmak için geliştirilmiş bir modeldir. Bu model kişisel olarak nasıl daha etkili öğrenilebileceğini gösteren beş kategoride sınıflanan yirmi bir öğeden oluşmaktadır. Bu kategoriler “çevresel, duygusal, sosyolojik, fiziksel, psikolojik tercihler ve özellikler” dir (Cassidy, 2004). Çevresel öğrenmeyi tercih edenler, çevrelerindeki uyarıcı ışık, ses ısı gibi etkenlerin miktarına göre öğrenir ve bu etkenlerden etkilenirler. Bu stildekilerin bazıları düzenli bazıları da düzensiz çalışma ortamlarını tercih ederler. Duyuşsal öğrenmeyi tercih edenler, öğrenirken öğreneceği bilgiye karşı güdülenmiş ve sorumlu olmalıdır. Öğreneni en fazla duygusal faktörler etkiler ve bu durum zamanla kişinin deneyimlerine ve sosyal çevresine göre değişkenlik gösterebilir. Sosyolojik öğrenmeyi tercih eden öğrenenler bir takım parçası olmaktan hoşlanırlar, arkadaşlarıyla, bir çift olarak veya yalnız olarak öğrenmeyi tercih ederler. Fiziksel öğrenmeyi tercih eden öğrenenler algısal tercihlerine (işitsel, görsel, dokunsal, kinestetik) göre öğrenirler. Psikolojik olarak öğrenenler ise bütünlüğe karşı analitik, atılganlığa karşı yansıtıcı olarak öğrenirler (Aydemir ve diğerleri, 2016). Bu modelde bireylerin öğrenirken birden fazla algıyı tercih edebileceği, yine de tercih edilen algılardan birinin daha baskın olarak seçildiği ve bu sayede öğrenilenlerin daha çabuk ve kolay hatırlanmasından söz edilmektedir.

2.1.2. Grasha ve Riechmann'ın Öğrenme Stili Modeli (1974)

Grasha ve Riechmann bu öğrenme stili modelinde, üniversitede öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerini sosyal ve duygusal bakış olarak incelemiştir. Modelde öğrencilerin kendi öğrenme süreciyle ilgili algılarının yanı sıra öğrenmenin gerçekleştiği ortama karşı yaklaşımlarını farklı şekillerde ifade etmelerine dayanmaktadır. Öğrencilerin öğrenme stilleri üç boyuttan oluşur ve zıt öğrenen tipleri temsil eder (Arseven ve Yeşiltaş, 2016). Bunları “rekabetçi ile işbirlikçi”, “katılımcı ile çekingen” ve “bağımlı ile bağımsız” diye tanımlamıştır (Rayner ve Riding, 1997). Rekabetçi stilde olan bireyler, diğerlerinden çok daha iyi olmak ve üstün performans sergilemek için öğrenirler. İşbirlikçi stilde olan bireyler, fikirler ve yeteneklerini diğerleri ile paylaştığında öğrendiğini hissederler. Çekingen stilde olan bireyler pasiftir, derslere katılmada çekingen davranır ve öğrenme konusunda az isteklidirler. Katılımcı stilde olan bireyler, iyi bir sınıf üyesidir ve derse katılmaktan zevk alırlar. Bağımlı stilde olan bireyler, çok meraklı değildirler, entelektüel yönleri gelişmemiştir ve sadece zorunlu bilgiyi

öğrenirler. Bağımsız stilde olan bireyler, kendilerini düşünmekten hoşlanırlar, özgüvenlidir ve öğrenme kabiliyetlerinin farkındadırlar (Aydemir ve diğerleri, 2016).

2.1.3. Reinert Öğrenme Stilleri (1976)

Reinert öğrenme stilleri modelinde, Dunn'ın öğrenme stilleri modelinden etkilenmiştir ve bireyin öğrenme ortamına cevap verirken 'algısal modelin' tanımlamasını hedef almıştır (Rayner ve Riding, 1997). Reinert öğrenme stillerini bilişsel gelişimin üzerine kurmuştur. Öğrenme stilleri ise “görme, işitme, sözlü semboller ve hareket” üzerinedir. Reinert bu dört öğrenme stillinde olan bireylerin güçlü ve zayıf taraflarının ayrıntılarını incelemiştir. Görerek öğrenenler en çok görme duygusunu kullanmayı tercih ederler, resimlerden ve görsel ders materyallerinden öğrenmekten hoşlanırlar. İşitme ile öğrenenler daha çok işitme duygusu ile öğrenmeyi tercih ederler. İşitme ile öğrenenlerin özellikleri ise başkalarıyla ve kendileriyle konuşmayı severler, sözcüklerin çok güçlü olduğuna inanırlar, okuma yaparken dudak kıpırdatırlar, konuşmaları akıcı ve düzgündür. Sözel olarak öğrenen kişiler sembollerini tercih ederek öğrenirler. Sözel öğrenenler sözcüklere çok önem verirler, sözlü sembollerini severek düzgün ve akıcı konuşmayı, sözcükleri etkili kullanmayı tercih ederler. Hareket alanında öğrenenler öğrenmede daha çok dokunma duygusundan hoşlanırlar. Bu stildekiler ise otururken ayaklarını salları, bir şeylerle oynamaktan hoşlanırlar, yerinden kalkarak çevrede dolaşırlar ve ayrıca yürüdükleri yerlerde veya yollardaki her şeye dokunmayı ve hissetmeyi isterler. Ayrıca sporda iyi olmak, sürekli yazmak ve hızlı konuşmak gibi özellikleri vardır (Güven, 2004).

2.1.4. Jung Öğrenme Tipleri Kuramı (1977)

Jung öğrenme stilleri görüşünde kişilik tiplerini ön planda tutar. Kuramında insanların davranışlarının birbirine benzediğini ve iki tip insan modelinin olduğunu savunur. Bunlar “iç ve dışa dönük tipler” olarak karşımıza çıkar. İçe dönük tip genel olarak kendi içine kapanmıştır ve dış dünya ile bağlantısı yok denecek kadar azdır. Dışa dönük tip ise tam tersi olarak dış dünyaya açık bir tip olarak bilinir (Bayırlı ve diğerleri, 2019). Bu kuramda önemli olan uyarıcı çevredir. Jung duyuşsal özellikleri ve kişilik tiplerini birleştirerek ikili olarak dört kümeye ayırmıştır. Bu tiplerde öğrenen bireyler “içe dönük-dışa dönük, karar verici-azimli, algısal-sezgisel, düşünen-hisseden” olarak öğrenirler (Güneş ve Gökçek, 2012)

2.1.5. Gregorc'un Öğrenme Stili Modeli (1982)

Gregorc'un öğrenme stili modelinde bireylerin bilgiyi alma, işleme, bilgiyi depolama, kodlama, kodlanmış bilgileri çözmesini bilişsel bir boyut içinde değerlendiren bir modeldir. Gregorc bireylerin algılamasını "somut ve soyut algı", bilişlerinde düzenlemesini "ardışık ve rastlantısal" olarak ikiye ayırmıştır (Ragner ve Riding, 2007). Bireyler, bilgiyi somut veya soyut biçimde algılar ve ardışık veya rastlantısal olarak işlediğini savunmuştur. Öğrenme stilleri ise "somut-ardışık", "soyut-ardışık", "somut-rastlantısal" ve "soyut-rastlantısal"dır. Somut-ardışık stilde bilgiyi duyu organları ile hissederek algılanır ve düzenli bir şekilde uzun süreli belleğe aktarılır (Cassidy, 2004). Soyut-ardışık stilde bireyler bilgiyi alırken düşünce, okuma ve dinleme yollarıyla algılar, düzenli bir şekilde uzun süreli belleğe aktarılır. Somut-rastgele stilde öğrenen bireyler, bilgiyi duyu organlarıyla hissederek ve algırlar. Düzene ihtiyaç duymaksızın bilgiyi rastgele uzun süreli belleğe aktarılır. Soyut-rastgele stilde öğrenen bireyler, bilgiyi düşünerek, okuyarak ve dinleyerek algırlar ve rastgele uzun süreli belleğe aktarılır (Ekici, 2002).

2.1.6. Kolb Öğrenme Stili Modeli (1984)

David Kolb tarafından geliştirilen Öğrenme Stili Modeli öğrenenlerin, öğrenme stilleri bir döngüden oluşur. Bu döngüde "somut deneyim, yansıtıcı gözlem, soyut kavramsallaştırma ve aktif deneyim" olarak dört boyutu vardır (Gencel, 2007). Bu öğrenme boyutları birbirinden farklı özelliklerdedir. Bu dört boyutta "somut deneyim" ile hissederek, "yansıtıcı gözlem" ile izleyerek, "soyut kavramsallaştırma" ile düşünerek ve "aktif deneyim" ile yaparak öğrenme gerçekleşir. Kolb'un öğrenme stilleri "düşünme ve yaratıcılık kuramlarına" dayandırılarak "yerleştiren, özümseyen, değiştiren ve ayrıştıran" olarak dört boyutta ele alınmıştır (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993).

2.1.7. Felder ve Silverman Öğrenme Stili Modeli (1988)

Felder ve Silverman öğrenmenin iki basamaklı bir süreçten geçerek gerçekleştiğini savunur. İlk olarak bilgi alınırken, ikinci olarak bilgi işlenmektedir. Bilgi duyu organları ile alınır. Bilgi işlenirken, basit biçimde akılda tutma, tüme varım, tümünden gelim ile muhakeme yapma, yansıtma ve etkinlikte bulunma gibi süreçleri içerir. Bu modelde öğrenme stilleri "algılama veya sezgisel", "görsel veya sözlü", "aktif veya yansıtıcı" ve "sıralı veya genel" olarak adlandırılmıştır (Filippidis ve Tsoukalas, 2009). Öğrenciler bilgiyi hissederek,

görüntülerle, seslerle, bedensel duyularla ya da sezgisel olasılıklarla algılar ve önsezileri ile öğrenirler ederler. Dış kaynaklı bilgide ise görsel, resimler, diyagramlar, grafikler, gösteriler yazılı ya da sözlü açıklamaları tercih ederler. Öğrenciler bilgiyi sıralı bir şekilde küçük adımlar ve mantık çerçevesinde ilerleterek anlarlar (Samancı ve Keskin, 2007). Öğrenci bilgiyi yaparak, tartışarak, düşünerek bedensel bir aktivite veya materyalle, bireysel muhakeme yoluyla veya küçük gruplar halinde tartışarak işlerler (Graf ve diğerleri, 2007).

2.1.8. McCarthy Öğrenme Stili (1990)

McCarthy tarafından geliştirilen 4-MAT öğretim modeli, Kolb'un öğrenme stillerini temel alarak geliştirilmiştir. Öğrenme stili, beynin sağ ve sol kısmından faydalanan 8 adımdan oluşan döngüyü kapsar. Bu adımlar öğrenme stillerini belirleyen yetenekler olarak tanımlanmıştır. Öğrenme stillerini ise imsejel, analitik, sağduyulu ve dinamik olarak dört tip olarak adlandırmıştır. Bu dört tip öğrenme stilleri ise Kolb'un algı ve işlem boyutuna göre belirlenmiştir (Güvenç ve Tezcan, 2017). Öğrencilerin yeni deneyimler karşısında açık olması somut deneyimi ifade ederken, yaşantılarını hem gözlemleyip hem de yansıtma yoluyla yansıtıcı gözlemi ifade etmektedir. Yaptıkları gözlemleri düşünerek akıl süzgecinden geçirmeleri soyut kavramsallaştırmasının önemini ortaya koymaktadır. Bunun dışında karar vermek, problem çözmek gibi aşamaların üstesinden gelmek için aktif deneyime yönelirler. Öğrenme, döngünün etrafında oluşan hareketlerle gerçekleşmektedir (Peker ve diğerleri 2003).

2.1.9. Honey ve Mumford Öğrenme Stili (1992)

Bu kuram Kolb'un deneyimsel öğrenme kuramını temel alarak çalışılmıştır. Bu kuramda öğrenme stilleri eylemci, düşünen, kuramcı ve yararcıdır. Eylemci düşünenler yeni deneyimleri severler ve sezgisel olarak düşünüp karar verirler. Düşünenler, eyleme geçmeden önce düşünürler sonrasında harekete geçerek öğrenirler ve öğrenmeleri için zaman gereklidir. Kuramcı öğrenenler, öğrenmeyi bir model alarak düzenlemeyi tercih ederler. Sorgulama yönleri iyidir, anlama gereksinimi duyduklarında iyi öğrenirler. Yaratıcı öğrenenler, öğrendiklerini uyguladıkları zaman öğrenir (Güven, 2004).

2.1.10. Kolb Deneyimsel Öğrenme Kuramı ve Öğrenme Stilleri Tarihçesi

Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Kuramı temellerinin 1960'lı yıllara uzanmaktadır. Öğrenmeyi farklı boyutlarda ele alan Kolb bu boyutların çevre ve yaşantılar yoluyla farklı

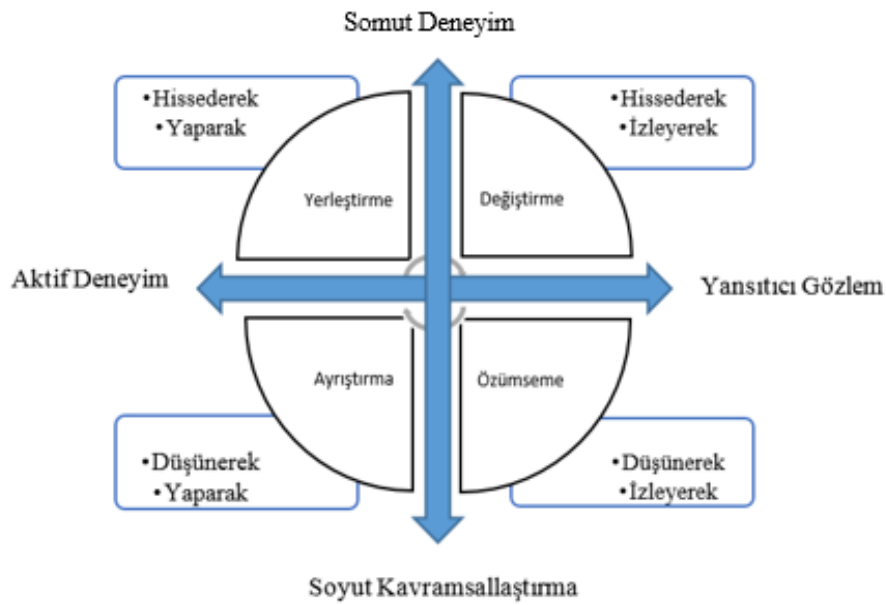
biçimlere dönüştüğünü ve çeşitli yansımalarla deneyimlerin gerçekleştiğinin üzerinde durmuştur (Gencel, 2007). Deneyimsel Öğrenme Modelinde öğrenme, deneyimin içselleştirilmesi ve kavramsallaştırılması ile gerçekleşir. Bu modelde bu içselleştirilme kavramsallaştırma karşımıza algı ve işlem boyutları olarak çıkar ve “somut deneyim, yansıtıcı gözlem, soyut kavramsallaştırma ve aktif deneyim” bu boyutlarının alt boyutunu oluştur (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Bu öğrenme döngüsü sonsuz bir şekilde tekrarlayabilir ve döngünün herhangi bir noktasında başlayabilir. Kolb bireylerin nasıl öğrendiklerini belirlemek için algı ve işlem boyutlarının bileşenlerinde stillere yer vermiştir. Bu stiller; “değiştirme, özümseme, ayrıştırma ve yerleştirme” olarak adlandırılmıştır.

Değiştirme Öğrenme Stili: “somut deneyim” ve “yansıtıcı gözlemin” birleşenidir. Bu stildekilerin en baskın özelliği düşünme ve yapmadır, öğrenirken duygularını da öğrenmeye dahil ederler (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Değiştiren öğrenme stilinde öğrenenler durumları pek çok açıdan görür ve beyin fırtınası ile birlikte yaratıcı davranarak iyi fikirler üretirler (Healey ve Jenkins 2000). Deneyime açıktırlar, problemleri tanırırlar ve araştırmacıdırlar. İngilizce, tarih, dilbilim, felsefe, sosyoloji alanlarına yatkın olurlar (Nulty ve Barrett, 1996).

Özümseme Öğrenme Stili: “Soyut kavramsallaştırma” ve “yansıtıcı gözlemin” birleşenidir. En baskın özelliği düşünme ve izlemedir, özümseme öğrenme stildekiler öğrenirken kavramsallaştırmayı ve yaratıcı yönlerini kullanırlar (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Tümevarımsal akıl yürütmeyi kullanarak, teorik modelleri oluşturma yeteneğine sahiptirler (Healey ve Jenkins 2000). Teorik modelleri oluştururken beceri ile alternatiflerini de karşılaştırarak hipotez kurabilirler. Ayrıca astronomi, kimya, yer bilimleri, ekonomi, matematik, fizik gibi alanlara yatkın olurlar (Nulty ve Barrett, 1996).

Ayrıştırma Öğrenme Stili: “Soyut kavramsallaştırma” ve “aktif deneyimin” birleşenidir. En baskın özelliği düşünme ve yapmadır. Ayrıştıran öğrenme stildekiler, öğrenmeyi mantıksal bir planlama ile analiz ederek gerçekleştirirler (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Öğrenmede tümdengelimsel akıl yürütmeyi kullanırlar (Healey ve Jenkins 2000). Pratik uygulamalarda iyidirler, karar verme yönleri gelişmiştir, öğrenmeye odaklanırlar, planları değerlendirirler, öğrenirken alternatifler seçenekleri tercih ederler. Ayrıca ekonomi, fizik, sanat tarihi, mühendislik, ormancılık, hukuk, tıp, alanlarına yatkındırlar (Nulty ve Barrett, 1996).

Yerleştirme Öğrenme Stili: “Somut deneyim” ve “aktif deneyimin” birleşenidir. En baskın özelliği hissetme ve yapmadır. Bu stildekiler öğrenirken, planlar ve deneyler yaparlar, planladığı yeni deneyimlerin içinde yer almak isterler. Ayrıca acil durumlara başa çıkmaları gelişmiştir (Healey ve Jenkins 2000). Anında koşullara uyarlar, planlar yaparlar, eyleme geçerek ve sonuçlarla ilgilenirler. Ayrıca bu stildekiler ticaret, eğitim, çevre çalışmaları, coğrafya, politika gibi alanlara yatkın olurlar (Nulty ve Barrett, 1996).

Şekil 1. Kolb'un Öğrenme Döngüsü

Kolb bireylerin hangi stillerde öğrendiklerini belirleyebilmek için öğrenme stilleri envanteri geliştirmiştir. Geliştirdiği öğrenme stili envanterini yıllar içinde güncellemiştir. Öğrenme Stili Envanterinin beş sürümü bulunmaktadır ve sürümler son 35 yılda yayınlanmıştır. Bu süre zarfında envanter, puanlama ve diğer ilgili araştırmacılarla teknik özellikleri hakkında açık bir şekilde bilgi paylaşımı için girişimlerde bulunulmuştur. Araştırmalarının sonuçları, envanterin sürekli geliştirilmesinde etkili olmuştur.

2.1.11. Öğrenme Stili Envanteri Sürüm 1 (Kolb, 1971; Kolb, 1976)

Orijinal Öğrenme Stili Envanteri (LSI-1) 1969 yılında, deneysel öğrenmeye dayanan yönetim ile ilgili bir derste müfredat geliştirme projesi içerisinde yer almıştır. İlk olarak,

öğrenenlerin deneyimsel öğrenim sürecini ve deneyimlerinden elde ettikleri benzersiz bireysel öğrenme tarzını anlamalarına yardımcı olmak için tasarlanmış deneyimsel bir eğitim uygulaması olarak geliştirilmiştir. “Öğrenme Stili” terimi, insanların bireysel olarak öğrendiklerini ve bireysel farklılıklarını tanımlamak için kullanılmıştır. 1971'den 1985'te revize edilene kadar, LSI-1 kullanılarak 350'den fazla yayınlanmış araştırma yapılmıştır. LSI-1 için geçerlilik çalışmaları, eğitim, yönetim, psikoloji, bilgisayar alanı, tıp ve hemşirelik gibi alanlarda oluşturulmuştur. LSI-1 ile ilgili yapılan birkaç çalışma ise, envanterin psikometrik zayıflıklarını ortaya koymuş, düşük iç tutarlılık ile güvenilirliğini ve test-tekrar test ilgili güvenilirliğini belirlemiştir.

2.1.12. Öğrenme Stili Envanter-Sürüm 2 (Kolb, 1985)

Düşük güvenilirlik katsayıları ve LSI 1 ile ilgili diğer kaygılar 1985 yılında envanterin revize edilmesine yol açmıştır. Gerçekleştirilen revize sonucunda Öğrenme Stili Envanteri 2 geliştirilmiştir (LSI 2). Ölçeğin iç güvenilirliğini arttırmak için seçilen altı yeni madde eklenmiştir ve ölçekten 12 puan elde edilmiştir. Bu değişiklikler, ölçek güvenilirlik katsayısını 0,73'ten -0,88'e kadar çıkarmıştır. Tüm öğelerin ifadesi yedinci sınıf bir okuma seviyesine göre sadeleştirilmiş, biçim ve cümle yapılarını içerecek şekilde değiştirilmiştir. LSI 1 ve LSI 2 arasındaki korelasyon ortalamaları alınmış ve sonuçlar 0,91 ve 0,87 ile 0,93 arasında bulunmuştur. 1446 kadın ve erkeğin katıldığı bir grupta LSI 2 ile yapılan çalışmada, envanterin geçerliliğini sağlama çalışmaları olarak devam etmiştir. 1985'ten 1999 yayınına kadar, LSI 2 kullanılarak 630'dan fazla çalışma yayınlanmıştır. LSI 2 için iç güvenilirlik katsayısı bağımsız çalışmalarda yüksek kalırken, test tekrar test güvenliğinde düşük kalmıştır.

2.1.13. Öğrenme Stili Envanteri-Sürüm 2a (Kolb, 1993)

1991'de Veres, Sims ve Locklear, LSI 2'nin, iç güvenilirlikte küçük bir düşüş gösteren, ancak test-tekrar test güvenliğinde rastgele puanlama formatı ile artış gösteren, randomize edilmiş güvenilirlik çalışması (LSI 2a) 1993 yılında yayınlanmıştır.

2.1.14 Kolb Öğrenme Stili Envanter-Sürüm 3 (Kolb, 1999)

Bu sürüm 1999'da, puanlamayı basitleştirmek için renk kodlu puanlama sayfası içeren bir kitapçık yayınlanarak yenilenmiştir, LSI 3 “nasıl öğrendiğinizi öğrenme konusunda

deneyim” olarak vurgulanmıştır. LSI 3, randomize versiyonun normları oluşturuluncaya kadar LSI 2 olarak normatif referans grubunda kullanılmaya devam etmiştir.

2.1.15. Kolb Öğrenme Stili Envanter-Sürüm 3.1 (Kolb, 2005)

LSI 3 yeni normatif verileri içerecek şekilde LSI 3.1 olarak değiştirilmiştir. Bu revizyon, 6977 LSI kullanıcısı için daha büyük, daha çeşitli ve temsili bir örneğe dayanan yeni normları içermiştir. Biçim, ögeler, puanlama ve yorumlayıcı kitapçık olarak Kolb Öğrenme Stili Envanteri 3.1 (KLSI 3.1) yayınlanmıştır.

2.1.16. Kolb Öğrenme Stili Envanteri - Sürüm 3.2 (Kolb ve Kolb 2013)

KLSI 3.2 versiyonu, KLSI 4.0'ın yeni dokuz öğrenme stili tipolojisine entegre etmek için 2013 yılında geliştirilmiştir. Ölçek ve normatif yapısı KLSI 3.1 ile aynıdır. Kendi kendine puanlama ve yorumlama kitapçığı, dokuz öğrenme stilini ve problem çözme, ilişkiler vb. uygulamaları da açıklayacak biçimde değiştirilmiştir.

2.1.17. Kolb Öğrenme Stili Envanteri - Sürüm 4.0 (Kolb ve Kolb 2011)

2011 yılında revize edilen Kolb Öğrenme Stili Envanter 4.0 (KLSI 4.0), David A. Kolb tarafından geliştirilen orijinal Öğrenme Stili Envanterinin en son versiyonudur. Önceki modellerinde olduğu gibi, KLSI 4.0, deneysel öğrenme teorisine dayanmaktadır ve bireylerin deneyimlerinden nasıl öğrendiklerini içermektedir. Ayrıca öğrenme konusunda yardımcı olmak için tasarlanmıştır. Kolb Öğrenme Stili Envanteri 4.0, 1999'dan beri KLSI'nin ilk büyük revizyonudur ve orijinal LSI'nin 1971'de yayınlanmasından bu yana üçüncü versiyonu olmuştur. Dünya çapında akademisyenleri ve binlerce katılımcıdan gelen verileri kapsayan uzun yıllara dayanan araştırmalara dayanarak, KLSI 4.0'da dört büyük eklemeye gidilmiştir. Bunlar yeni dokuz öğrenme stili tipolojisi, öğrenme esnekliğinin değerlendirilmesi, kişisel bir öğrenme raporu ve geliştirilmiş öğrenme psikometrisini içermektedir. Dokuz stil; Başlatma, Deneyimleme, Hayal Etme, Yansıtma, Analiz Etme, Düşünme, Karar Verme, Harekete Geçme ve Dengeleme olarak bu versiyonda ortaya çıkmaktadır. Öğrenme esnekliğinin değerlendirilmesi ise deneysel öğrenme stillerine sabit özellikler değil, farklı öğrenme durumlarının taleplerini karşılamak için “esnek” olan dinamik durumları ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu kavram ile kişilerin farklı öğrenme stillerine geçişler yapabileceği bir esneklik durumundan söz edilmiştir. Öğrenme etkinliğini arttırmak için kişisel bir öğrenme

raporu oluşturma çalışması yapılmıştır. Bu rapor kişinin öğrenmeyi nasıl tercih ettiği ve öğrenme gçleri ile zayıf yönleri hakkında ayrıntılı bir profile dayalı kişisel öğrenme etkinliğini geliştirmeye odaklanmak için tasarlanmıştır. Geliştirilmiş ğrenme psikometrisi, öğrenmenin, iş ve kişisel yaşamda uygulanması için ipuçlarını ve bir planlama rehberini içererek, bireyin öğrenme sorumluluğunu almasına yardımcı olmak üzere geliştirilmiştir. Bu sürümde teknik zellikler Amerikan Eğitim Araştırmaları Derneği, Amerikan Psikoloji Derneği ve Eğitimde Ulusal lme Konseyi (1999) tarafından geliştirilen eğitim ve psikolojik test standartlarına uymak üzere tasarlanmıştır. Bu sürüm, 10423 LSI kullanıcısının daha büyük, daha çeşitli ve temsili bir örneğine dayanan yeni normları içermektedir. KLSI 4.0 daha yüksek i geçerlilik sunarken, KLSI 3.1'in yüksek güvenilirliğini korumaktadır. KLSI 4.0'daki skor, nceki KLSI 3.1'deki puanlarla yüksek oranda ilişkilidir ve bu durum sürümün yıllar içinde gösterdiği dış geçerliliğini korumasına yardımcı olmuştur (Kolb ve Kolb, 2013).

2.2. İlgili Araştırmalar

2.2.1. Ulusal ve Uluslararası Araştırmalar

Bu bölümde beden eğitimi ve spor alanı dışında yapılan betimsel ve uygulamalı araştırmalar yer almaktadır.

Nulty ve Barrett (1996) "ğrencilerin ğrenme Stilindeki Geçişleri" konulu çalışmalarında, öğrencilerin öğrenme stillerindeki geçişleri araştırmıştır. Araştırmaya  üniversiteden 672 kişi katılmıştır. Ankete katılan öğrenciler, seçilen dört ana bilim dalından birinde öğrenim görmektedir ve farklı disiplinlere göre ankete cevap vermişlerdir. Bulgular, çalışmalarının ilk üç ayında öğrencilerin, çalıştıkları disiplinden bağımsız olarak birbirlerine benzeyen öğrenme stillerini benimsediklerini göstermiştir. Bununla birlikte, öğrencilerin diğer üçte birinin öğrenme stilleri, çalıştıkları disiplinle ilişkili olma eğilimindedir. Bu sonuçlar Kolb'un Deneyimsel ğrenme Döngüsüne atıfta bulunarak, davranışsal uyum açısından açıklanmıştır. Öğrencilerin ğrenme deneyimlerini geliştirmeye yönelik sonuçlar tartışılmaktadır. Deneyimsel ğrenme ve öğrenme stilindeki geçişler için boylamsal araştırmaların daha kesin sonuçlar verebileceği belirtilmektedir.

Kılıç (2002) “Baskın Öğrenme Stilinin Öğrenme Etkinlikleri Tercihi ve Akademik Başarıya Etkisi” konulu araştırmasında web temelli öğrenme alanında baskın öğrenme stilinin öğrenme etkinlikleri tercihi ile akademik başarıya olan etkisini belirlemeyi amaçlanmıştır. Araştırmanın denek grubunu Ankara Üniversitesinde farklı fakültelerinde öğrenim gören ve enformatik bölümüne bilgisayar dersi için gelen ve hazırlık sınıfında okuyan 118 öğrenci oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” kullanılmıştır. Sonuç olarak araştırmaya katılan elli bir kişinin özümseyen, yirmi altısının ayrıştırıcı, yirmi dördünün değıştiren ve on yedisinin yerleştiren öğrenme stilinde olduğu bulunmuştur. Araştırmacılar araştırmaya katılanlara ön-test uygulandıktan öğrenme stillerine hitap eden etkinlikleri içeren bir web sitesinde iki hafta süren bir öğretim yapmışlardır. İki hafta sonunda son-test uygulanmıştır ve araştırmanın sonuçlarında farklılıklar bulunmuştur.

Gencel (2006) “Öğrenme Stilleri, Deneyimsel Öğrenme Kuramına Dayalı Eğitim, Tutum ve Sosyal Bilgiler Program Hedeflerine Erişme Düzeyi” konulu çalışmasında ilköğretimde yedinci sınıfta okuyan öğrencilerin öğrenme stillerini ve Sosyal Bilgiler dersi tutumlarını araştırmıştır. Öğrencilerin Sosyal Bilgiler öğretim programının hedeflerine erişme düzeyleri arasındaki ilişkiyi ve öğrenme stilleri ve deneyimsel öğrenme kuramına üzerinden incelemiştir. Araştırmanın betimsel sonuçları özümseme öğrenme stilinin en fazla tercih edildiğini, öğrenme stillerinin cinsiyete göre farklılaşmadığını, Sosyal Bilgiler programının hedeflerine erişme düzeyleri ile cinsiyet değışkenu arasında ilişki olmadığını ortaya koymuştur. Sosyal Bilgiler öğretim programının bilgi, kavrama ve toplam düzeydeki hedeflerine erişme puanlarında öğrenme stillerine göre farklılıklar gösterdiği bulunmuştur. Araştırmanın deneysel sonuçları ise deneyimsel öğrenme kuramına dayalı eğitimin Sosyal Bilgiler dersinde başarıyı artırdığı bulunmuştur.

Weilbach (2007) “Maceraya Dayalı Deneyimsel Öğrenmenin Kişisel Etkinlik Sonuçları Üzerindeki Etkisi” konulu çalışmasında Maceraya Dayalı Deneyimsel Öğrenimin (AEL) kişisel etkinliği geliştirmek için bir araç olduğunu savunmuştur. Araştırma AEL katılımcılarının, kişisel etkinliğin bilimsel olarak geliştirmede etkili olup olmadığını belirlemeyi amaçlamıştır. Çalışma deney (n = 12) ve kontrol grubundan (n = 11) oluşmaktadır. Deney grubu, kentsel ortamda düşük risk bulunan beş günlük AEL programına katılmıştır. Araştırmanın sonucunda deney grubu deneyimsel öğrenme ile ilgili yapılan etkinliklerde, kontrol grubuna göre

öğrenmede dört etkinlikte önemli ve yüksek gelişme göstermiş, dokuz etkinlikte ise orta düzeyde gelişme olduğunu göstermiştir.

Demir (2008) “Türkçe Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Bunların Çeşitli Değişkenlerle İlişkisi” konulu çalışmasında Türkçe öğretmen adaylarının öğrenme stillerini çeşitli değişkenler açısından incelemiştir. Araştırmaya Gazi Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği Bölümündeki 200 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Sonuç olarak öğretmen adaylarının çoğunluğunun ayrıştırma ve özümsem öğrenme stillerinde olduğu saptanmış ayrıca öğrenme stilleri ile mezun oldukları lise (Genel Lise, Anadolu lisesi, Anadolu Öğretmen Lisesi) ile öğrenme stilleri arasında anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur.

Gürsoy (2008) “Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi” konulu araştırmasında Sınıf, Fen Bilgisi ve Türkçe Öğretmenliği Bölümlerinde öğrenim gören birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler ile incelemiştir. Araştırmaya 2007–2008 yılları arasında eğitim ve öğretim gören Dokuz Eylül Üniversitesinde öğrenim göre 300 kişi katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” kullanılmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin özümseme (%38,7), ayrıştırma (%37,3), değiştirme (%15,3) ve yerleştirme (%8,7) öğrenme stiline sahip olduklarını, cinsiyet göre öğrenme stillerinin anlamlı farklılık bulmuştur.

Kazu (2009) “Öğrenme Stillерinin Eğitim Üzerine Etkisi ve Öğretim Süreci” konulu çalışmanın amacı, öğrenme stillerinin eğitim ve öğretim süreçlerine etkisini belirlemektir. Bu deneysel araştırma iki temel amaca hizmet etmiştir. Araştırmanın birinci amacı olarak öğrenme stillerinin öğretme ve öğrenme yöntemleri üzerindeki etkileri tespit edilmiştir. İkinci amacı ise temellerini ve eksikliklerini daha iyi anlamak için çeşitli öğrenme ortamlarındaki anahtar modeller değerlendirilmiştir. Sonuç olarak bireylerde en iyi öğrenmeyi sağlamak için, öğrenme stili, kişilik, algı, yetenek ve zekâ gibi farklılıkların göz önüne alınarak önceden belirlenmesi gerektiği savunulmuştur.

Yılmaz ve Akkoyunlu (2009) “Farklı Öğrenme Ortamlarında Öğrenme Stillерinin Başarılarına Etkisi” konulu çalışmanın amacı, öğrenme stillerinin, öğrencilerin Multimedya

Öğrenim Kuramı prensiplerine göre tasarlanmış farklı öğrenme ortamlarındaki başarılarına etkisini araştırmaktır. Araştırma, tek grup tekrarlı ölçümler deneysel tasarım modeli çerçevesinde gerçekleştirilmiş ve üç farklı öğrenme ortamı planlanmış ve bu ortamlarda farklı zamanlarda uygulama yapan çalışma grubu oluşturulmuştur. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Sonuç olarak ise farklı öğrenme ortamlarının öğrenci başarısını etkilemede anlamlı olmadığını bulmuştur.

Akella (2010) “Birlikte Öğrenmek: Kolb’un Deneysel Teorisi ve Uygulaması” konulu çalışmasında lisans seviyesindeki “Yönetim” dersinin öğretim üyesinin deneyimlerinin yansımalarını ve problemlerini deneysel temelli kişisel bir anlatımı üzerine bir değerlendirilmiştir. Çalışmada yansıtma, düzeltme ve öğrenme sürecini öğretim üyesinin bakış açısıyla incelemiştir. Çalışma, bir eğitimcinin kendi kültürünü ve öğrencilerinin kendi öğrenme stillerini değerlendirebilmelerini ve sınıf içinde uygun öğretim pedagojilerini benimsemelerini eleştirel olarak yansıtmasının önemli olduğunu ortaya koymuştur. Pedagoji öğretim türlerine, geleneksel olmayan yöntemler ile farklı geçmişlere sahip öğrencileri yetiştirme konusundaki etkinliklerine dikkat çekmektedir. Bir eğitimcinin yolculuğunu ve kendini geliştirme sürecini canlandırarak, sınıflardaki çeşitlilik ve hem eğitimcilerin hem de öğrencilerin eğitim, pedagoji ve öğrenme stilleri üzerindeki etkisi hakkında bilgiler sağlamıştır.

Alaşahin (2010) “İlköğretim Öğretmen Adaylarının Öğrenme Yöntemlerinin İncelenmesi” konulu çalışmasının amacı öğretmen adaylarının öğrenme stillerini belirlemektir. Araştırmaya Fırat Üniversitesi eğitim fakültesi, ilköğretim bölümü birinci sınıf öğrencilerinden 360 kişi katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri III” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin (%66,8) ayrıştırıcı, (%22,8) özümseyen, (%5,5) değiştiren, (%4,9) yerleştiren öğrenme stiline olduğu saptanmıştır.

Duman (2010) “Beyin Temelli Öğrenmenin Farklı Öğrenme Stillerindeki Öğrencilerin Akademik Başarılarına Etkisi” konulu bu çalışmasında beyin temelli öğrenmenin farklı öğrenme stillerinde olan öğrencilerin akademik başarısına etkisini incelemiştir. Araştırmada çalışma grubu Muğla Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği bölümü öğrencilerinden 68 kişiden oluşmuştur. Araştırmada öntest-sontest deseni uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak “Akademik Başarı Testi”, “Kolb’un Öğrenme Stil Envanteri” ve “Kişisel

Bilgi Formu” kullanılmıştır. Bulgular sonucunda deney grubunda uygulanan beyin temelli öğrenme yaklaşımın öğrencilerin akademik başarısını arttırmada, kontrol grubunda uygulanan geleneksel yaklaşım metodundan daha etkili olduğunu saptanmıştır. Deney grubunda beyin temelli öğrenme yaklaşımı ile işlenen derslerde farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerin akademik başarıları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur

Kangal (2010) “Fizik Öğretmenlerinin Öğrenme Stillerinin Kullandıkları Öğretim Pratiklerine ve Öğrenci Başarısına Etkisi” konulu bu çalışmada farklı öğrenme stillerine sahip fizik öğretmenlerinin sınıf içi öğretim pratiklerini belirlemek ve bu uygulamaların, öğrencilerin akademik başarıları üzerindeki etkisini ortaya çıkarmayı amaçlamıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda farklı öğrenme stillerine sahip öğretmenlerin benzer öğretim pratiklerinden yararlandığı bulunmuş ayrıca kullandıkları öğretim pratiklerinin öğrenme stillerinden etkilenmediği ortaya çıkmıştır. Farklı öğrenme stillerine sahip öğretmenlere ait öğrenci gruplarında öğrenme stillerinin yazılı sınav puanlarından etkilenmediği tespit edilmiştir.

Koçakoğlu (2010) “İlkokul (1-8. Sınıf) Öğretmenlerinin Öğrenme Stillerini Belirleme” konulu çalışmada, Türkiye’de farklı branşlarda olan öğretmenlerin öğrenme stillerini incelenmiştir. Araştırmaya 223 öğretmen katılmıştır. Veriler “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” ile toplanmıştır. Sonuç olarak, öğretmenlerin ayırıştırıcı (%48), özümseyen (%24), yerleştiren (%18) ve değiştiren (%10) öğrenme stillerinde olduğu bulunmuştur. Cinsiyete ve farklı branşlara göre öğretmenlerin öğrenme stillerinden anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Köse (2010) “Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri, Ders Çalışma Stratejileri ile Fen Bilgisi Öğretimi Öz Yeterlik İnançları Arasındaki İlişki” konulu araştırmasında, öğrencilerin Fen Bilgisi öğretimine yönelik öz yeterlik inançları, öğrenme ve ders çalışma stratejileri ile öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmaya Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesinden 275 kişi katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Enochs ve Rings (1990) tarafından geliştirilen “Fen Bilgisi Öğretimi Öz-Yeterlik İnancı Ölçeği”, Weinstein, Schulte ve Palmer (1987) tarafından geliştirilen “Öğrenme ve Ders Çalışma Stratejileri Envanteri (ÖDÇSE)” ve “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” kullanılmıştır. Bulgular sonucunda, en çok ayırıştırıcı öğrenme stiline baskın olduğu tespit

edilirken, öğrenme stillerinin, Fen Bilgisi öğretimi öz-yeterlik inancı ile ilişkili olduğunu bulunmuştur. Bununla birlikte araştırmada cinsiyete göre öğrenme stilleri arasında bir farklılık saptanmamıştır.

Sharma ve Kolb (2010) “Öğrenme Esneklik İndeksi: Öğrenme Stilinde Bağlamsal Esnekliği Değerlendirme” konulu çalışmasında, Deneyimsel Öğrenme Kuramında öğrenme esnekliğinin bütünleştirici öğrenme ve yetişkin gelişimi ile olan ilişkisi açıklanmıştır. Bu çalışmada önceki öğrenme esnekliği ölçümlerine göre bir gelişme olan Öğrenme Esnekliği İndeksi (LFI) tanıtılmıştır. Yapılan çalışmalarda öğrenme esnekliği ile yaş ve eğitim düzeyi arasında negatif ilişkili olduğu belirlenmiştir. Kadınların ve somut mesleklerde olanların daha esnek olma eğiliminde olduğu, özümseyen öğrenme stiline sahip bireylerin öğrenmede daha az esnek olma eğiliminde olduğu görülmüştür.

Çiğdem ve Memiş (2011) “Sınıf Öğretmenliği Adaylarının Öğrenme Stilleri Ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi” konulu çalışmalarında öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını çeşitli değişkenler açısından incelemişlerdir. Araştırmaya Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünden 367 öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)”, “Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Sonuç olarak sınıf öğretmenliği adaylarının, ayrıştırma ve özümseme öğrenme stiline sahip olduğu saptanmıştır. Adayların cinsiyeti ve sınıf düzeyi ile öğrenme stillerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Ayrıca mezun oldukları lise türü ve akademik başarılarına göre öğrenme stillerinde farklılık bulunmamıştır.

Coşkun ve Demirtaş (2015) “Öğrenme Stillere Göre Ortaokul Öğrencilerinin Matematik Dersi Başarı ve Kaygı Düzeyleri” konulu çalışma, İzmir’in, Karşıyaka İlçesinde sekiz ortaokulda öğrenimine devam eden 692 yedinci sınıf öğrencisi ile yapılmıştır. Araştırmanın verileri “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri III” ve “Matematik Kaygısı Ölçeği (MKÖ)” kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin başarı düzeylerini ölçmek için öğrencilerin 2010-2011 eğitim-öğretim yılı birinci dönem matematik dersi karne notları kullanılmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin çoğunluğunun değiştirme (%33,7) öğrenme stiline

sahip oldukları bulunmuştur. Öğrenme stillerinde cinsiyete göre anlamlı farklılık bulunmazken, öğrenme stillerine göre, matematik başarılarının ve matematik kaygılarında anlamlı farklıklar saptanmıştır.

Harden, Allen, Chau, Parks ve Zanko (2012) “Lisansüstü Eğitimde Deneysel Öğrenme: Kanıta Dayalı Müdahalenin Geliştirilmesi, Sunumu ve Analizi” konulu çalışmalarında mezunların disiplinler arası bir çalışma ortamına aktif olarak katılması ve eleştiril düşünme ile problem çözme deneyimlerini araştırmıştır. Bu çalışmanın amacı, beş lisansüstü öğrencisinin, bir araştırma sorusunun kavramsallaştırılmasının ilk aşamasından araştırma sonuçlarının genelleme yapılmasına kadar, öğrenme deneyimini ortaya koymaktır. Araştırmada öğrenciler, gerçek iş dünyasını araştırmışlar ve işe alımla ilgili senaryolar hazırlamıştır. Bu öğrenciler deneysel öğrenmede ortak bir araştırma ekibi olarak çalışmış ve iç rekabeti, teşvik etmenin değerini (bir bölüm, üniversite, fakülte) göstermiştir.

Kayacık (2013) “Öğrencilerin Kolb Öğrenme Stillerine Göre Çalışma Alışkanlıkları, Ödev Yapma Motivasyonları ve Stilleri” konulu çalışmasında ilköğretim altıncı, yedinci ve sekizinci sınıflardaki öğrencilerinin öğrenme stilleri ile çalışma alışkanlıkları, ödev motivasyonları ve ödev yapma stilleri arasındaki ilişki ve farklılıkları belirlenmeyi amaçlamıştır. Araştırmaya 704 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri”, Doğanay, Türkoğlu ve Yıldırım (2000) tarafından geliştirilen “Çalışma Alışkanlıkları” ölçeği ve Hong ve Milgram (1996) tarafından geliştirilen, “Ödev Motivasyonu ve Ödev Stilleri” ölçeği kullanılmıştır. Bulgular sonucunda, ilköğretim altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf öğrencilerinin sadece çalışma alışkanlıkları ve öğrenme stili arasında anlamlı ilişki bulmuştur. Öğrencilerin öğrenim gördükleri okula, sınıfa, cinsiyete göre ödev yapma stilleri, ödev yapma motivasyonları ve çalışma alışkanlıklarının, farklılaştığı saptanmıştır.

Özdemir ve Kaplan (2014) “Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerine Göre Matematiksel İspat Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi” konulu çalışmaların, farklı öğrenme stiline olan öğretmen adaylarının ispat yapmaya yönelik görüşleri incelenmiştir. Araştırmada ilköğretim matematik öğretmenliği bölümünde öğrenim göre dördüncü sınıf öğrencilerinden sekiz kişi katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Ölçeği” ve “Matematiksel İspata Yönelik Görüşme Formu (MİYGF)” kullanılmıştır. Bulgular sonucunda araştırmaya

katılan öğrencilerin öğrenme stiline göre matematiksel ispat yapmaya yönelik farklı görüşlere sahip oldukları bulunmuştur.

Perrin (2014) “Üniversite Öğrencileri İçin Deneyimli Öğrenme Programlarının Özelliklerini Etkileme ve Güçlendirme” konulu çalışmasında, sınıf dışında ilgi çekici öğrenim ortamları yaratmaya büyük ilgi duyan üç yüksek lisans programını açıklamaktadır. Bu çalışmadaki, staj temelli öğrenmeye odaklanan üç yıllık bir derece veren üniversite, özel bir üniversitede ulusal olarak tanınan bir hizmet öğrenme programı ve iş hizmetini vurgulayan küçük bir özel kolejde gerçekleşmiştir. Araştırma, iki soruya cevap aranmıştır. İlk olarak öğrenciler, öğretim üyeleri, yöneticiler ve topluluk ortakları, ilgi çekici öğrenme deneyimleri oluşturmak için nasıl birlikte çalışır? İkincisi ise öğrenciler, deneyimsel öğrenme programları aracılığıyla nasıl güçlenir? Araştırmanın sonucunda katılım ve güçlenmeyi destekleyen deneysel programların önemli yönleri olarak üç tema ortaya çıkmıştır: öğrenci özerkliği, hesap verebilirlik ve akran desteğidir. Bu üç temanın deneyimsel öğrenmede önemi vurgulanmıştır

Shieh ve Chang (2014) “Öğrencilerin Aktivite El Kitabı ile Yaratıcı ve Problem Çözme Becerileri” konulu çalışmanın amacı, bir grup lise öğrencinin işlevsel bir botu başından sonuna kadar nasıl yarattığını ve bilimsel bir projede karşılaşılan sorunları nasıl çözdüğünü deneyimsel öğrenme yoluyla araştırmaktır. Çalışma niteliksel olarak keşif yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veri kaynakları, eserler, röportajlar, gözlemler ve öz yansıtıcı düşünme raporlarından oluşmaktadır. Araştırma sonuçları, uygulamalı ve deneme yanılma yoluyla deneyimsel öğrenmenin öğrencilerin sadece yaratıcı becerilerini ve problem çözme yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olmadığını, aynı zamanda iş birliğinin değerini anlamalarına yardımcı olduğunu ortaya koymuştur. Bununla birlikte, farklı malzemeler kullanarak farklı şekillerde bot yapabildikleri halde, oluşturulan botların sadece yarısı kursu başarıyla tamamlamışlardır. Bir model çalışmasının işlevsel bir parçaya dönüştürülmesinin, yaratıcı becerilere ek olarak, görevlerle ilgili belirli bir ölçüde bilimsel bilgi ve beceri gerektirdiğini açıklamıştır.

Zahal (2014) “Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Öğrenme Stilleri ve Bilişsel Esneklik Düzeyleri İle Sınav Başarıları Arasındaki İlişki” konulu çalışmasında, öğrencilerin sınav başarıları ile bilişsel esneklik düzeyleri ve öğrenme stilleri arasındaki ilişkileri

incelemiştir. Ayrıca bireylerin bazı kişisel özellikleri ile müzik yaşantılarına ilişkin bilgilerine ulaşmış, bu bilgiler ile sınav başarısını, öğrenme stillerini ve bilişsel esneklik düzeylerini ve aralarındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmaya 2013-2014 eğitim-öğretim yılı İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği Programı Özel Yetenek Sınavlarına katılan 449 kişi katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kişisel Bilgi Formu”, “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” ve “Bilişsel Esneklik Envanteri” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, adayların öğrenme stillerinin dengeli bir dağılım gösterdiği tespit edilmiş, değiştiren öğrenme stilinekilerin oranının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğrenme stilleri ile sınav başarısı arasında anlamlı bir ilişki olduğu ayrıca yerleştiren öğrenme stilinek adayların, daha başarılı olduklarını saptamıştır.

Altun (2015) “Müzik Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stilleri, Problem Çözme Becerileri ve Alan Başarı Puanları Arasındaki İlişkiler” konulu çalışmasında öğretmen adaylarının öğrenme stillerini, problem çözme becerilerini, alan başarı puanlarını ve arasındaki ilişkileri incelemiştir. Araştırmanın verileri “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” ve “Heppner Problem Çözme Becerileri Envanteri (PÇBE)” kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda, öğretmen adayları tarafından en çok tercih edilen stillerin özümseme ve ayrıştırma olduğu bulunmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin alan başarısında ve problem çözme becerisinde olumlu yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Öğrenme stilleri ile problem çözme becerileri ve aceleci yaklaşım puanları arasında anlamlı ilişki bulunmuştur.

Roberts (2016) “Geleneksel Bir Sınıfta Deneysel Öğrenme; Deneysel Pedagoji, Geleneksel Pedagoji ve Öğrenci Tercih” konulu çalışmasında geleneksel bir sınıfta deneysel öğrenmenin kabulünü arttırmak, önyargılı kavramları dağıtmak ve bir öğretmenin öğrencilere, öğrenme için daha fazla fırsat sunması için öğretim tekniklerinin çeşitliliğinin neler olabileceğini araştırmıştır. Araştırmacı ders verimliliği ve öğrenme sürecini geliştirmek için “eğlence” ve “oyun” değerlerini destekleyerek çalışmalar yapmıştır. Araştırmanın sonucunda, deneysel ve geleneksel pedagoji arasındaki öğrenci tercihinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Şahin (2016) “Second Life Oyununun Sosyal Bilgiler Öğretiminde Deneysel Öğrenmeye Yönelik Bir Model Olarak Kullanılması” konulu çalışmasında, üç boyutlu Second

Life ortamında Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Modeli uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre deneyimsel öğrenme ile Second Life sanal ortamında düzenlenen Sosyal Bilgiler dersi eğitiminin derse ilgi ve motivasyonu arttırdığı tespit edilmiş, somut ve kalıcı öğrenmelerin gerçekleştiği görülmüştür, derse katılanların öz-yeterlilik seviyelerinin arttırdığı, anında dönüt verebilme imkânının olduğu ortaya çıkmıştır. Görsel ve işitsel algıya hitap eden yapısıyla görsel anlamda öğrenmeyi kolaylaştırıcı, kolay, çabuk anlaşılır, özgün, bilgilendirici, pekiştirmeye yönelik olduğunu ve farklı öğrenme tipine sahip öğrencilerin bu sayede kolayca öğrenebileceklerini belirtmişlerdir.

Doğru (2017) "Matematik Öğretiminde, Öğrenme Stilleri Ve Önkoşul Öğrenmelere Dayalı Etkinliklerin Etkisi" konulu çalışmasında, iki temel problem üzerinde çalışmıştır. İlk olarak ilköğretim beşinci sınıfta matematik dersinde Kolb'un öğrenme stili ile ön koşul öğrenmelere dayalı hazırlanan etkinlikler yapılmıştır. Öğrencilerin matematik dersi tutumuna, öz yeterlik algısına, matematik kaygısına ve öğrenmede kalıcılığa etkisi araştırılmıştır. İkinci olarak ilköğretim matematik dersinde, ön öğrenme eksikliklerinin giderilmiştir ve Kolb öğrenme stillerine göre hazırlanan etkinlikler uygulanmıştır. Sonrasında sınıftaki öğrencilerin, etkinlikler ve süreç ile ilgili görüşlerini tespit etmiştir. Çalışmada deney ve kontrol grubu olmak üzere iki grup oluşturulmuştur. Bulgular sonucunda öğrenme stillerine göre, deney grubundaki öğrencilerin kontrol grubundaki öğrencilere göre matematik dersine karşı tutum, öz yeterlik ve kalıcılık düzeylerinin arttığı tespit edilmiş, kaygı düzeylerinin ise azaldığı saptanmıştır. Ayrıca deney grubundaki öğrenciler arasında "dersin işlenişine yönelik", "sınıf ortamına yönelik" ve "matematik öğretimine yönelik" görüşlerinin genel olarak olumlu olduğunu saptanmıştır.

Kolb ve Kolb (2017) "Yükseköğretimde Deneyimsel Eğitimciler İçin Bir Rehber Olarak Deneyimsel Öğrenme Kuramı" konulu çalışmasında öğrenme döngüsü, öğrenme stili ve öğrenme alanı ile ilgili temel kavramları yükseköğretimde deneyimsel eğitimciler tarafından yaygın olarak kullanıldığını ve bu üç kavram hakkındaki en son düşünceleri incelemiştir. Yükseköğretimde birçok disiplinden gelen deneyimsel eğitimciler, Deneyimsel Öğrenme Kuramı ve temel kavramlarını, öğretme etkinliğini ve öğrenci katılımını arttırmak için nasıl kullandıklarını anlatmıştır. Gelecekte, deneyimsel öğrenmenin, eğitim teknolojisinin "yaratıcı yıkımı" karşısında yükseköğretili dönüştürmede merkezi bir rol oynayacağına, eğitim

sistemini bireysel öğrenenleri güçlendirmeye ve öğrenme toplulukları inşa etmeye yönelik bir eğitim platformu oluşturacağını savunmuştur.

Andersson ve Clausen (2018) “Alternatif Öğrenme Deneyimleri: Yeni bağlamlarda Bilginin Birlikte Oluşturulması” konulu bu çalışmalarında, öğrenciler harici bir paydaş tarafından belirlenen “gerçek hayat” görevleri için saha çalışması yaparken öğrenme süreçlerini tartışmaktadır. Sahaya giden bir grup öğrenciyle bir vakadan yola çıkarak, öğrenme sürecinde alandan nasıl ilham aldığını, alanı nasıl belirlediğini ve öğrenmenin öğrencilerin yavaş yavaş sınıf düşüncesinden kurtulup bireysel bir süreç olduğunu ortaya koymasını amaçlamıştır. Derin ve ortak öğrenmenin gerçekleşmesi için kolektif olarak ve akranlarıyla iş birliği içinde gerçekleştiği düşünülmektedir. Bu nedenle, öğrenme, Problem Tabanlı Öğrenme (PBL) aracılığıyla öğrencilerin kendi öğrenme süreçleri için iş birliği ve sorumlulukları ile uygulamaya dayandırılmıştır. Bu makale, öğrencilerin nasıl öğrendikleri üzerine odaklanmıştır. Araştırmaya göre, öğrenciler yaparak, Kolb’un Deneyimsel Öğrenme Modeline çok uygun olarak öğreniyorlar. Bununla birlikte, öğrenmenin somut deneyimlerden gözlemlere ilerlediğini ve yansılardan başlayarak bireysel bir süreçten daha fazlası olduğunu, bunu takiben soyut kavramların ve genellemelerin oluşturulmasını izlediğini savunmuştur.

Bahadır, Dikmen ve Akmeççe (2018) “Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi” konulu çalışmalarında pedagojik formasyon alan öğrencilerin öğrenme stillerini incelemiştir. Araştırmaya Fırat Üniversitesinde pedagojik formasyon alan 211 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda en çok tercih edilen öğrenme stilinin “özümseyen” olduğu, cinsiyet, üniversiteye yerleştirme puan türü, mezun olunan lise türü ile yıl sonu akademik başarı puanlarına göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık saptanmamıştır.

Çelik (2019) “Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri” konulu çalışmasının amacı bilgisayar ve öğretim teknolojileri öğrencilerinin öğrenme stillerini incelemektedir. Araştırmaya Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencileri katılmıştır. Araştırmanın verileri “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” ve oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” kullanılarak elde edilmiştir. Bulgular sonucunda öğrencilerin en çok özümseyen

(%42,6) öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur. Ayrıca cinsiyet ve sınıf düzeylerine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Dikmen, Şimşek ve Tuncer (2018) “Öğrenme Stilleri ile Öğrenmeye Yönelik Tutum Arasındaki İlişki” konulu çalışmalarında öğrenme stili ile öğrenmeye yönelik tutum arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmaya Fırat Üniversitesinden 164 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, öğrencilerin en çok özümseyen öğrenme stillerini tercih ettikleri tespit edilmiştir. Cinsiyet göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur

2.2.2. Beden Eğitimi ve Spor Alanında Yapılan Ulusal ve Uluslararası Araştırmalar

Bu bölümde, beden eğitimi dersinde öğrenciler, spor lisesindeki öğrenciler, beden eğitimi ve spor yüksek okul/fakülte/bölümündeki öğrenciler ve öğretim elemanları, beden eğitimi ve spor alanında antrenörlere yönelik veya spor yapan ve yapmayanlar ile ilgili yapılan araştırmalara yer verilmiştir. Ayrıca Kolb’un Deneyimsel Öğrenme Modelinin, beden eğitimi ve sporda nasıl uygulandığına ilişkin alan yazında deneyimsel öğrenmenin en iyi uygulamalarının öncelikle macera ve outdoor sporlar ile sınıf tabanlı oyunlar hakkında yapıldığı görülmüştür.

Brower, Stemmans, Ingersoll ve Langley (2001) “Lisans ve Lisansüstü Spor Eğitimi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Programa Giriş Başarılarını İncelemek” konulu çalışmalarında Kolb’un Öğrenme Stilleri Envanterine göre eğitim programına kabul başarısı araştırılmıştır. Çalışmaya üç kurumdan 40 kişi katılmıştır. Araştırmanın sonucunda lisans ve lisansüstü eğitimi alan öğrenciler arasında baskın bir öğrenme stili belirlenememiş ve eğitim programına kabul edilmesine yol açan özel bir öğrenme stili bulunamamıştır.

Taylor (2001) “Sporcu Öğrencilerin ve Eğitimcilerinin Öğrenme Stili Tercihleri: Benzerlikler, Farklılıklar ve Akademik Performans Üzerindeki Etkisi” konulu çalışmada sporcu öğrencilerin ve eğitimcilerinin öğrenme tercihlerini bazı değişkenlere göre incelemiştir. Araştırmaya 531 sporcu ve 127 eğitimci katılmıştır. Araştırmada “Kolb’un Öğrenme Stili Envanteri (LSI, 1993)” kullanılmıştır. Her öğrencinin not ortalaması kullanılarak dört akademik

başarı seviyesi ölçülmüştür. Öğrenme stillerinin akademik başarı üzerinde etkisi olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca sporcu öğrencilerin ve eğitimcilerinin öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Stradley, Buckley, Kaminski, Horodyski, Fleming ve Janelle (2002) “CAAHEP-Akredite Spor Eğitim Programlarındaki Öğrencilerin, Öğrenme Stili Değerlendirmesi” konulu çalışmalarında Müttefik Sağlık Eğitimi Programlarının (CAAHEP) Akreditasyon Komisyonu'ndaki lisans düzeyindeki sporcu öğrencilerin öğrenme stillerini ve tercih edilen çevresel özelliklerini belirlemek ve ülkenin coğrafi bölgeleri arasında öğrenme tarzında farklılıklar olup olmadığını araştırılmıştır. Elli CAAHEP onaylı antrenman programı, her bir coğrafi bölgedeki program sayısına göre rastgele seçilmiştir. Kolb Öğrenme Stili Envanteri (LSI) ve Verimlilik Çevresel Tercih Araştırması (PEPS) ölçekleri kullanılmıştır. Araştırmaya katılanlardan 193 lisans öğrencisi PEPS'i tamamlamış ve 188'inde LSI'yi tamamlamıştır. Araştırma sonuçlarında öğrencilerin öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık bulunmazken ve öğrenme stillerinin birbirine yakın oranlarda dağıldığını, en fazla yüzdeliğe sahip öğrenme stillerinin yerleştirme ve özümseme olduğu sonucuna ulaşılmış ayrıca öğrenme stilleri coğrafi bölgelere göre farklılık göstermemiştir.

Wesley (2003) “Öğrenci Sporcuların Öğrenme Stillerinin Bir Analizi” konulu çalışmada sporcu olan öğrencilerin öğrenme stillerini araştırmak için 490 kişiye ulaşmıştır. Araştırmanın sonuçlarında sporcu öğrencilerin öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklar tespit etmiş ve sporcuların en çok aktif öğrenme tarzını tercih ettiklerini saptamıştır.

Martin ve Gaskin (2004) “Entegre Beden Eğitimi Modeli” konulu çalışmalarında, deneyimsel öğrenme ile oyun temelli yaklaşım arasındaki benzerliklerin, beden eğitimi öğretmenlerinin öğrencileri için daha yararlı dersler tasarlamasında ve deneyimsel öğrenmenin beden eğitimi dersini kolaylaştırmasında yardımcı olabileceğinden söz etmiştir. Başarılı beden eğitiminin temel çıktılarının, sahada başarılı kararlar verebilecek ve oyunların hem teknik hem de taktik yönleri hakkında farkındalık sahibi olan öğrenciler olduğunu savunmuştur. Bu yaklaşımın bir deneyimsel öğrenme modeli içinde anlaşılabilir olduğunu ve beden eğitimcilerinin bu bilgileri derslerde, öğrencilerinin ihtiyaçlarına daha iyi uyarlamak ve daha etkili bir öğrenme ortamı oluşturmak için kullanılabileceğini savunmuştur.

Chen, Martin, Sun ve Ennis (2007) “Yapılandırmacı Beden Eğitiminde Sınıf İçi Fiziksel Etkinlik Risk Altında mı?” konulu çalışmasında yapılandırmacı beden eğitimini ve bilişsel katılım ile birlikte yapılandırmacı bir müfredatın sınıf içi fiziksel aktivite üzerindeki etkisini incelemiştir. İstatistiksel analizler, her iki müfredat koşulundaki öğrencilerin de benzer şekilde düşük-orta düzeyde aktif olduğunu göstermiştir. Bulgular yapılandırmacı yaklaşımın sınıf içi fiziksel aktivitenin öğrenmeyi kolaylaştırabileceğini göstermiştir.

Aktaş ve Mirzeoğlu (2009) “İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Okul Başarıları, Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Demografik Özellikleriyle İlişkisi” konulu çalışmasını beden eğitimi dersine katılan ilköğretim ikinci kademe öğrencileri ile gerçekleştirmiştir. Öğrencilerin, öğrenme stilleri ile okul başarıları, beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve demografik özellikleri incelenmiştir. Araştırma Bolu ilinde 2005-2006 eğitim-öğretim yılında okuyan 1498 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Araştırmanın verileri, “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” ve öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları belirlemek için ise Demirhan ve Altay’ın (2001) geliştirdiği “Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum Ölçeği” ile toplanmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin değiştiren (%37,4), özümseyen (%24), ayırtıran (%19,8) ve yerleştiren (%18,8) öğrenme stiline sahip olduğu ayrıca öğrenme stilleri ile sınıf düzeyi, cinsiyet, baba eğitim durumu ve beden eğitimi dersine karşı tutum arasında anlamlı bir fark bulunmuştur.

Yalız ve Erişti (2009) “Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri” konulu çalışmalarında, öğretmen adaylarının öğrenme stillerini, cinsiyete, sınıfa ve mezun oldukları ortaöğretim bölümlerine göre incelemiştir. Araştırmaya 162 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında, “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, öğrencilerin çoğunluğunun özümseyen ve ayırtıran öğrenme stillerine sahip oldukları, öğrenme stiline cinsiyete, sınıfa ve mezun oldukları ortaöğretim alanlarına göre farklılaşmadığı saptanmıştır.

Gonzalez, Gonzalez ve Escanero (2010) “Farklı spor dallarında profesyonel, amatör ve eğlence sporcularının tercih ettiği öğrenme stilleri” konulu bu çalışmanın amacı farklı spor dallarında profesyonel, amatör ve eğlence amaçlı spor yapanların tercih ettikleri öğrenme

stillerini araştırmaktır. 2008–2009 eğitim sezonunun başında 71 erkek sporcu ile yapılmıştır. Öğrenme stilleri, “Honey-Alonso Öğrenme Stilleri Anketi (Honey-Alonso Learning Styles Questionnaire)” kullanılarak değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlar Kolb tarafından açıklanan öğrenme stillerine dönüştürölmüştür. Farklı sporlarda fiziksel aktivite ile öğrenme stillerinde anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Ayrıca spor geçmişi ve farklı spor dallarının öğrenme stillerine göre farklılaşmadığı ortaya konulmuştur.

Koç (2010) “Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin İncelenmesi Ve Belirlenmesi” konulu araştırmasında Marmara Bölgesinde, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulunda okuyan öğrencilerin öğrenme stilleri bazı değerışkenler açısından incelenmiştir. Araştırmaya 436 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda; öğrencilerin, özümseyen (%46,3), ayrıştıran (%26,6), değerıştiren (%15,6) ve yerleştiren (%11,5) öğrenme stilinde oldukları belirlenmiştir. Öğrencilerin öğrenme stillerinin cinsiyete göre anlamlı farklılık gösterdiği, öğrenim gördükleri bölüme göre farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Bethell ve Morgan (2011). “Problem Tabanlı, Deneyimsel Öğrenme: Öğrencileri Bir Lisans Beden Eğitimi Modölüne Dâhil Etmek” konulu bu çalışma, öğrencileri bir lisans beden eğitimi ve spor pedagojisi modölüne dâhil etmek için probleme dayalı öğrenme ve deneyimsel öğrenme teorisini kullanmayı amaçlamıştır. Öğrencilerin ve öğretmenlerin öğretim yaklaşımına verdikleri yanıtları araştırmak için odak grupları oluşturulmuştur. Sonuçlar, öğretim yönteminin öğrencilerle ilgili güncel konuları eleştirel bilgi ve anlayışları, sunum ve tartışma becerileri ve modöle olumlu katılımları ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Genel olarak yaklaşım, öğrenci öğrenme deneyimine oldukça faydalı olmuştur.

Çağlayan (2011) “Türkiye’de Beden Eğitimi ve Spor Okullarında Akademisyenlerin Öğrenme Stillерinin İncelenmesi” konulu çalışmasında, beden eğitimi ve spor okullarındaki akademisyenlerin öğrenme stillerini ile cinsiyet, yaş, unvan ve çalıştıkları bölüm arasında ilişki incelenmiştir. Araştırmaya 183 akademisyen katılmıştır. Veriler “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” ile toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda, beden eğitimi ve spor yüksekokulundaki akademisyenlerin ayrıştıran (%47,6), özümseyen (%30,1), değerıştiren (%11,7), yerleştiren

(%10,7) öğrenme stillerine sahip olduklarını bulunmuştur. Öğrenme stilleri ile cinsiyet, yaş, unvan ve çalıştıkları bölüm arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Şahin ve Çelik (2012) “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Cinsiyet ve Öğrenim Gördükleri Sınıf Düzeyleri Bakımından Öğrenme Stillерinin İncelenmesi” konulu çalışmalarında öğretmen adaylarının öğrenme stillerini çeşitli değişkenler açısından incelemiştir. Araştırmaya Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümündeki 81 öğretmen adayı katılmıştır. Veri toplama aracı olarak “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Bulgular sonucunda, öğretmen adaylarının en fazla özümseyen, en az ise yerleştiren öğrenme stilinde oldukları saptanmıştır. Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile cinsiyet ve öğrenim gördükleri sınıfa göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tamminen ve Holt (2012) “Ergenlerin Sporla Başa Çıkmasını Öğrenmede Ebeveyn ve Antrenörlerinin Rollerini” konulu çalışmalarının amacı, ergen sporcuların sporla başa çıkma yoluyla öğrenme yöntemlerini temel alan bir teori geliştirmektir. Daha sonra, bu süreçte ebeveynlerin ve koçların rollerine odaklanılmıştır. Araştırmaya 17 sporcu, 10 ebeveyn ve 7 antrenör katılmıştır. Başa çıkma yoluyla öğrenme, sporcuların spor deneyimlerinden, deneme yanılma yoluyla öğrenme, yansıtıcı uygulama ve başa çıkma yollarından oluşan deneysel bir süreci içermektedir. Ebeveynler ve antrenörler, sporculara öğrenme için destekleyici bir bağlam oluşturarak başa çıkmalarına yardımcı olmuşlardır. Araştırmanın sonucunda sporcuların çoklu durumlara maruz kalmaları ve başa çıkma çabalarıyla birlikte öğrenme kolaylaşmaktadır.

Brown (2013) “Kolejli Sporcuların Öğrenme Stilleri ve Spor Performans Düzeyleri Arasındaki İlişki” konulu çalışmanın amacı kolej sporcuları arasında performans, cinsiyet ve spor düzeyine bakılarak, öğrenme stilleri konusunda bilgisi olan üniversite antrenörlerinin, oyuncularının öğrenme stillerine göre kişiselleştirilmiş bir eğitim uygulayıp uygulamadığını incelemektir. Bu çalışmada cinsiyet, spor, spor performansı düzeyi ve spor yapma yılı arasında öğrenme stili tercihi hangi benzerliklerin bulunduğunu belirlemeyi amaçlamıştır. Çalışmaya 155 üniversitede öğrenim gören sporcu katılmıştır. Bulgular sonucunda öğrenme stilleri ile cinsiyet, spor, spor performansı seviyesi ve spor yapma yılı arasında anlamlı bir bağlantı olmadığını bulunmuştur. Çalışmanın ikinci bölümünde, üniversite koçlarının genel öğrenme

stilleri bilgisine sahip olduğu belirlenmiştir ve performans göstermelerine yardımcı olmak için her bir sporcu tanımları gerektiğini vurgulamışlardır. Çalışmanın üçüncü bölümü, antrenörlerin sporcularının öğrenme stillerini dikkate alarak, ne sıklıkla öğretim stillerine uygun öğretim yaptıklarını anlamak için bir temel çalışma hazırlanmıştır. Bu çalışmada antrenörün, sporcularının öğrenme stillerinin %40'ına uygun eğitim verdiği tespit edilmiştir.

Stirling (2013) “Koç Eğitimine Kolb’un Deneyimsel Öğrenme Kuramının Uygulanması” konulu çalışmasında deneyimsel öğrenme kuramının, antrenör eğitimine uygulanacak uygun bir öğrenme kuramı olabileceği öne sürülmüştür. Kolb'un deneyimsel öğrenim kuramının “Empower +: Olumlu ve Sağlıklı Spor Deneyimleri Yaratma” başlıklı Ulusal Koçluk Sertifika Programı antrenör eğitim modülünün geliştirilmesinde nasıl kullanıldığını özetlemiştir. Antrenör eğitim modülünde her bir ilkenin uygulamaları vurgulanmakta ve gelecekteki değerlendirme ve araştırmalar için öneriler sunulmuştur. Bu makalede, koç eğitimi, deneysel olarak içeriğe dayanmaktadır ve kavramsallaştırma, koçluk etkinliğini arttırmanın anahtarı olarak önerilmiştir. Antrenörlerin sporda kötü muamele ve pozitif sporcu gelişimi konularında eğitilmesini amaçlayan profesyonel bir eğitim modülüdür.

Wagner, Hansen, Rhee, Brundt, Terbizan ve Christensen (2014) “Lisans Diyetetik, Spor Eğitimi ve Egzersiz Bilimi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri Tercihleri” konulu bu çalışmalarında, üniversite öğrencilerinin tercih ettikleri öğrenme stilini, diyetetik, egzersiz bilimi ve spor eğitimi alanlarında karşılaştırmak amaçlanmıştır. Araştırmaya 639 kişi katılmıştır. Araştırmanın bulguları sonucunda çoğunluğun ayrıştırma ve yerleştirme öğrenme stilini tercih ettiğini saptamışlardır. Diyetetik, spor eğitimi ve egzersiz biliminde anlamlı farklılıklara rastlanmıştır.

Groot, Alexander, Culp ve Keith (2015) “Kinesiyolojide Deneyimsel Öğrenme: Öğrenci Perspektifi” konulu çalışmanın amacı, düşük gelirli bir kentsel alanda yer alan Kinesiyoloji eğitimi alanlar için bir hizmet-öğrenme kursunun nitel olarak değerlendirilmesini yapmaktır. Kinesiyoloji bölümünden on yeni mezun, okula bağlı olmayan bir araştırma görevlisi tarafından, cinsiyete göre katmanlandırılmış odak gruplarına kaydedilmiştir. Odak grup tartışmaları ses kaydı ve temalar ile analiz edilmiştir. (1) Kişisel ve mesleki tecrübe, (2) katılım kararı, (3) mevki kararı, (4) öz yeterlik, (5) program üyelerinin algıları, (6) sosyal etkileşim, (7)

dâhil olmak kişisel ve program iletişimi, (8) fiziksel tesisler ve (9) program çıktıları olmak üzere dokuz tema tanımlanmıştır. Öğrenciler, öğrenme deneyimlerini kişisel ve mesleki gelişimleri için değerli olarak olumlu değerlendirmişlerdir. Düşük gelirli topluluklara yönelik algılarındaki değişimleri kaydetmişler ve kursun başlangıcından sonuna kadar öz-yeterlik ve beceri edinimi artışlarına bakmışlardır ve topluluk üyelerinin fiziksel, duygusal ve sosyal sonuçlarında önemli ihtiyaç ve iyileştirmeler gözlemlenmiştir. Bu çalışma kinesiyojoloji öğrencileri için bir hizmet öğrenme programının çeşitli faydalarını ortaya koymuştur. Öğrenci ve toplum sonuçlarının iyileştirilmesi için sağlığın teşviki ve geliştirilmesinde hizmet-öğrenme programlarının devam eden değerlendirmesi gerektiğini savunmuştur.

Richards, Eberline, Padaruth ve Templin (2015) “Engelli Çocuklar İçin Fiziksel Aktivite Programı ile Deneyimsel Öğrenme” konulu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin engelli çocuklar için fiziksel aktivite tabanlı bir eğitim programındaki deneyimlerini değerlendirmiştir. Veriler katılımcı görüşlerinin, yansıtıcı günlüklerinin ve program gözlemlerinin öncesini ve sonrasını içermektedir. Sonuçlar, programın sivil ve akademik öğrenmeyi artırdığını ortaya koymuştur. Temalar arasında; fark yaratmak, akademik kariyer bağlantıları, duygusal ve kişisel gelişim program yansımaları yer almıştır.

Thon ve Hansen (2015) “Profesyonel Lisans ve Lisansüstü Spor Eğitimi Öğrencilerinin Tercih Edilen Öğrenme Stilleri” konulu çalışmalarında Kolb'un deneyimsel öğrenme kuramına dayanan Marshall ve Merritt'in Öğrenci Öğrenme Stili Anketini kullanarak, profesyonel lisans ve lisansüstü spor eğitimi öğrencilerinin tercih edilen öğrenme stillerini belirlemek amaçlanmıştır. Beden eğitimi bölümündeki lisans ve lisansüstü öğrencilerinin çoğunluğunun değiştiren öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur. Ayrıca öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklar olduğu saptanmıştır.

Turan (2015) “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Meraklılık Düzeyleri ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” konulu çalışmasında, öğretmen adaylarının meraklılık düzeyleri ile öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmaya 2014-2015 eğitim-öğretim yılında Erciyes, Aksaray, Sütçü İmam, Akdeniz, Niğde, Dumlupınar, On sekiz Mart, Selçuk, Mehmet Akif Ersoy ve Ahi Evran Üniversitelerinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde bir, iki, üç ve dördüncü

sınıflarda öğrenim gören 130 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak “Sosyo-Demografik Bilgi Formu”, “Meraklılık Envanteri” ve “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Bulgular sonucunda araştırmaya katılan öğrencilerin meraklılık düzeyleri ve öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak bir ilişki tespit edilmiştir.

Bahar, Polat ve Özbaş (2016) “Resim, Müzik ve Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri” konulu çalışmalarında öğretmen adaylarının öğrenme stilleri incelenmiştir. Araştırmaya 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesinin Resim İş Öğretmenliği, Müzik Öğretmenliği ile Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümlerinden 350 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kolb Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin öğrenme stillerine göre dağılımlarının anlamlı düzeyde farklılaştığı bulunmuştur. Öğrenme stilleri ile kayıtlı oldukları bölüm arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Öğrencilerin kayıtlı olduğu bölüme göre öğrenme stili birleşenlerinde, somut deneyim ve yansıtıcı gözlem için anlamlı farklılık tespit edilmezken, diğer birleşenlerde anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Cronin ve Lowes (2016) “Spor Koçluğu Kurslarına Deneyimsel Öğrenme Katmak: Bir Eylem Araştırma Çalışması” konulu çalışmada, koçların deneyimsel öğrenmeyi kullanmaları için önerilere rağmen, bunun nasıl uygulandığına dair analizlerin yetersiz olduğunu öne sürmüştür. Araştırmada yerel okul çocukları ile öğrenci koçlarına, koçluk olanakları sağlanmıştır. Veriler üç yıl boyunca öğrenci görüşmeleri, koçların düşünceleri ve kritik bir arkadaşla yapılan tartışmalar yoluyla toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda deneyimsel öğrenmede iki temel zorluk ortaya çıkmıştır. Birincisi öğrenciler ve koçlar tarafından zor duygular ve yetkinlik bilinci ile uğraşmaktır. İkincisi çocuklara uygun koçluk uygulaması yaptırılmasını sağlamaktır. Araştırmada yapılan pedagojik stratejiler ile bu sorunların üstesinden gelmişlerdir.

Lampitt (2017) “Amerikan Atletik Konferanslarındaki Üç Enstitüdeki Sporcu Öğrencilerin ve Akademik Danışmanların Öğrenme Stillerinin ve Akademik Başarının Sağlanmasında Kullanılan Araç ve Kaynakların Kapsamlı Bir Çalışması” konulu araştırmasına Amerikan Atletik Konferansı'nda üç kurumdan toplam 14 kişi katılmıştır. Bu katılımcıların kurumlarına göre mezuniyet başarı oranları ile ilişkilerine bakılmıştır. Ayrıca, bu çalışmada

sporcu öğrencilerin ve akademik danışmanlarının da öğrenme stilleri incelenmiştir. “Kolb'un Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Bu çalışmanın sonuçları, akademik danışmanların ve eğitim uzmanlarının, daha yüksek bir mezuniyet başarı oranı sağlamak için sporcu öğrencilerle çalışırken daha fazla araç ve kaynak kullanması gerektiğini göstermiştir.

Türker (2017) “Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stili Modelleri ve Tercihlerinin Karşılaştırılması” konulu çalışmasında öğrencilerin öğrenme stili tercihleri tespit edilmiş ve karşılaştırılmıştır. Araştırmaya 820 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” ile “VARK Öğrenme Stili Envanteri” kullanılmıştır. Bulgular sonucunda öğrencilerin Vark’a göre kinestetik (%38,4) ve işitsel (%23,7) öğrenme tercihlerinin baskın olduğu, Kolb’a göre değıştiren (%49,8) öğrenme stiline baskın olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca Kolb ve Vark’ın modellerine göre öğrencilerin öğrenme stillerinin yaş, öğrenim gördüğü bölüm ve üniversite değışkeni arasında anlamlı olarak farklılaştığı bulunmuştur

Alemdağ, Alemdağ ve Özkara (2018) “Genel Lise Başarısı Açısından Spor Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Analizi” konulu çalışmasında, spor lisesinde öğrenim gören öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemeyi ve bu stilleri genel akademik başarıya göre incelemeyi amaçlamamıştır. Araştırmaya Türkiye’de yedi farklı spor lisesinde öğrenimene devam eden 480 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda Spor lisesi öğrencilerinin değıştirme (%39,5), özümseme (%21,5), aynı oranda ayrıştırma (%21,5) ve yerleştirme (%17,5) öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Ayrıca akademik başarısı yüksek olan öğrencilerin öğrenme stillerinin sırasıyla en çok ayrıştırma, yerleştirme, özümseme ve değıştirme öğrenme stiline olduğu saptanmıştır. Öğrencilerinin çoğunluğu değıştirme öğrenme stiline sahipken, ayrıştırma öğrenme stiline olan öğrencilerin de akademik başarıları daha yüksek bulunmuştur.

Yıldırım ve Sivrikaya (2019) “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stillerine Göre Akademik Başarılarının Araştırılması” konulu çalışmasında öğrencilerinin öğrenme stillerine göre akademik başarıları araştırılmıştır. Araştırmaya 2014-2015 öğretim yılında öğrenim gören 80 öğrenci katılmıştır Veri toplama

aracı “Kolb Öğrenme Stili Envanteri (OSE)” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin değiştirme ve ayırıştırma stilini çoğunlukla tercih ettiği tespit edilmiştir.

Ulusal ve uluslararası alan yazında ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim kademelerinde; öğrenciler, öğretmenler, öğretmen adayları ve beden eğitimi öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile çeşitli değişkenler (sınav kaygısı, akademik başarı, ödev yapma, ders çalışma, motivasyon, öğrenmeye yönelik tutum, öz saygı, öz-yeterlilik, bilişsel esneklik, problem çözme, özel yetenek puanı, beyin temelli öğrenme, sosyal girişimcilik, beden eğitimi dersine ilişkin tutum, çoklu zeka, kişilik özellikleri, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum) arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmalara rastlanmıştır.

BÖLÜM III

YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli

Araştırmanın yöntemi, genel tarama yöntemlerinden survey (tarama) tipi bir araştırmadır. Bu yöntem halen var olan bir durumu, yaşananların ne olduğunu betimlemeyip ortaya koyan araştırmalarda kullanılır (Sönmez ve Alacapınar, 2011).

3.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın evrenini Antalya ili Konyaaltı ilçesinde öğrenim gören ortaokul ve lise öğrencileri oluşturmaktadır. Konyaaltı ilçesinde ortaokul beşinci sınıfta (1080 kadın ve 1074 erkek); altıncı sınıfta (1061 kadın ve 1110 erkek) yedinci sınıf (1345 kadın ve 1370 erkek); sekizinci sınıf (1025 kadın ve 1030 erkek) olmak üzere toplamda 9095 öğrenci bulunmaktadır. Lise kademesinde 9.sınıfta (976 kadın ve 907 erkek); onuncu sınıfta (836 kadın ve 743 erkek); on birinci sınıfta (750 kadın ve 670 erkek); on ikinci sınıfta (852 kadın ve 589 erkek) olmak üzere toplamda 6323 kişi öğrenim görmektedir.

Bu araştırmanın örneklemini Antalya ili Konyaaltı ilçesinde öğrenim gören ortaokul ve lise öğrencileri arasından tabakalı örnekleme yöntemi ile seçilmiştir (Ekiz, 2009). Araştırmanın örneklemini, 2018-2019 eğitim öğretim döneminde ortaokul ve lise öğrenimine devam eden 1043 öğrenci oluşturmaktadır.

3.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama teknikleri olarak iki araç kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrenciler hakkında kişisel bilgi formu, araştırmacı tarafından oluşturulmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin kişisel bilgilerinin toplanması amacıyla geliştirilen formda; cinsiyet, yaş, devam ettiği okul türü, eğitim kademesi, sınıf, spor geçmişi (lisansının olup olmadığı, lisanslı olarak kaç yıldır spor yaptığı, lisanslı olarak yaptığı spor branşının adı, haftada kaç

gün/saat antrenman yaptığı), anne- babanın eğitim durumu ve mesleği, ailenin ekonomik durumuna ilişkin ifadeler yer almaktadır.

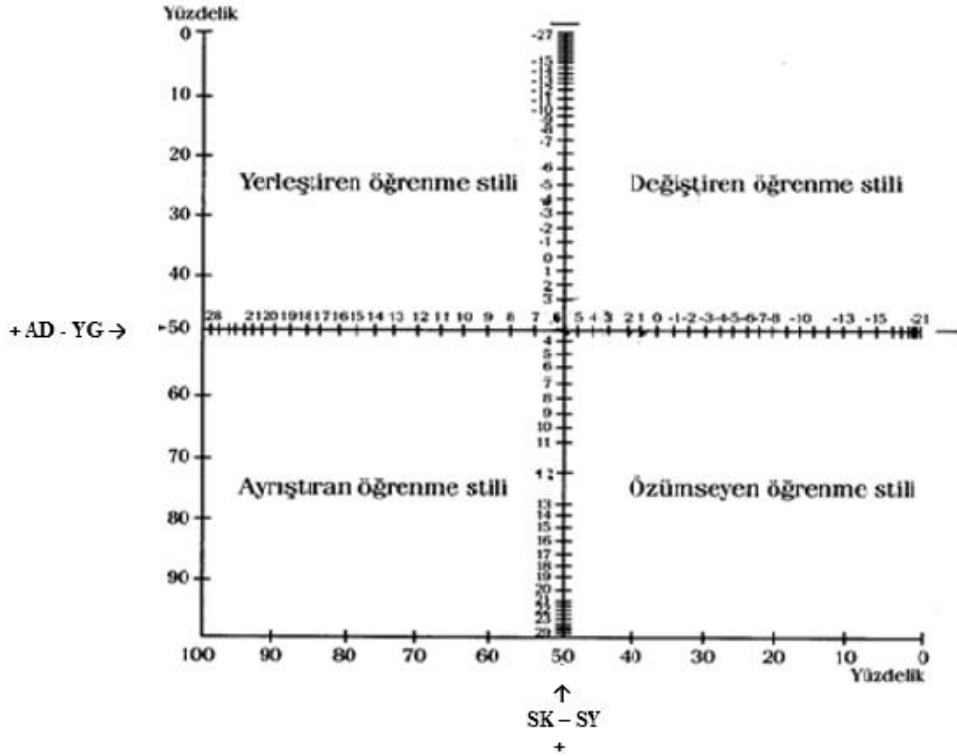
Araştırmada ikinci olarak 1999 yılında revize edilen Türkçeye uyarla çalışması Gencel (2007) tarafından yapılan “Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III)” izin alınarak kullanılmıştır (Ek-3) Bu revize sonucunda ölçeğin somutlaştırılması için değerlendirme ve kodlama işlemlerinde değişiklikler yapılmıştır. Ölçeğin son şeklinde stil adları “Ayrıştırma”, “Değiştirme”, “Özümseme” ve “Yerleştirme” olarak değiştirilmiştir. Kolb, yapılan değişiklik için “küçük ama önemli bir değişiklik” ifadesini kullanmıştır. Bu farklılık, ölçeğin yorumlanma aşamasında öne çıkmaktadır. Ölçekte, önceki sürüm de olduğu gibi on iki adet madde yer almaktadır.

Gencel (2007) bu ölçeğin ilköğretim ve ortaöğretim öğrencilerinde geçerlik güvenirlik veya öğrenme stili olarak uygulandığında Türkçe formu Cronbach Alpha güvenirlik katsayıları “Somut Deneyim 0,76”, “Yansıtıcı Gözlem 0,71”, “Soyut Kavramsallaştırma 0,80”, “Aktif Deneyim 0,75”, “Soyut Kavramsallaştırma-Somut Deneyim 0,84”, “Aktif Deneyim-Yansıtıcı Gözlem 0,79” olarak görülmektedir. İngilizce formunda “Somut Deneyim 0,81”, “Yansıtıcı Gözlem 0,73”, “Soyut Kavramsallaştırma 0,83”, “Aktif Deneyim 0,78”, “Soyut Kavramsallaştırma-Somut Deneyim 0,88”, “Aktif Deneyim-Yansıtıcı Gözlem 0,81” olarak saptanmıştır. Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri III Türkiye’de öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesinde kullanılabilecek düzeyde geçerli ve güvenilir olduğunu göstermektedir. Güvenirlik katsayısı sayısal olarak 0 ile 1 arasında değişmektedir (Ercan ve Kan, 2004).

Veri toplama aracı olarak kullanılan Kolb Öğrenme Stili Envanteri (KÖSE III), bu araştırmada 1043 kişiye uygulanmış ve Cronbach Alpha güvenirlik katsayıları hesaplanmıştır. Buna göre Somut Deneyim 0,63; Yansıtıcı Gözlem 0,67; Soyut Kavramsallaştırma 0,67; Aktif Deneyim 0,69 olarak bulunmuştur. Kolb Öğrenme Stili Envanterinin, bu araştırmada güvenilir bir ölçme aracı olarak kullanılabileceği görülmüştür.

Veri Toplama Aracının (KÖSE–III) Puanlama ve yorumlaması: Her bir madde bulunan dört seçenekten oluşmaktadır ve maddelerin puanlaması 1 ile 4 arasındadır. Ölçekten alınan en düşük puan 12, en yüksek puan 48 olarak belirlenmiştir. Bu puanlamalardan sonra birleştirilmiş

puanlar hesaplanmaktadır. Birleştirilmiş puanlar Soyut Kavramsallaştırma (S.K.) - Somut Deneyim (S.D.) ve Aktif Deneyim (A.D.) -Yansıtıcı Gözlem (Y.G.) şeklinde elde edilmekte ve bu işlem sonucunda alınan puanlar -36 ile +36 arasında değişmektedir. S.K. - S.D. ile elde edilen pozitif puan öğrenmenin soyut, negatif puan ise somut olduğunu; benzer şekilde, AD. - YG ile elde edilen puanlar, öğrenmenin aktif ya da yansıtıcı olduğunu göstermektedir. Birleştirilmiş puanlar, aşağıda gösterilen koordinat sistemi üzerine yerleştirilmektedir. A.D. - Y.G. işlemiyle elde edilen sayı x eksenine, S.K. - S.D. işlemiyle elde edilen sayı ise y eksenine yerleştirilmekte ve bu iki sayının kesiştiği alan bireyin öğrenme stilini göstermektedir.

Şekil 2. Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE III) Koordinat Sistemi (Kolb, 1999: 6 Akt. Gencil, 2007)

3.4. Verilerin Toplanması

Araştırma yapılacağı okullara Antalya İl Milli Eğitim Müdürlüğünden izin alınarak gidilmiştir (Ek-1). Konyaaltı ilçesinde gidilen okullarda, yöneticiler ile görüşülerek gerekli izin belgesinin ve ölçeğin birer adet kopyası bırakılarak, okul müdürü ve ders öğretmenlerinin uygun gördükleri zaman diliminde, (Beden Eğitimi ve Spor derslerinde, dersin akışını ve düzenini bozmadan dersin son on dakikasında ve teneffüs aralarında) ölçek uygulanmıştır.

Envanteri gönüllü olarak dolduran öğrencilere, envanter ve öğrenme stilleri hakkında bilgi verilecek araştırmanın sonuçları ışında eğitim ve öğretime katkı sunacakları belirtilmiştir. Araştırma verileri 28.03.2019 – 30.05.2019 tarihleri arasında toplanmıştır.

3.5.Verilerin Analizi

Araştırmanın amaçları doğrultusunda toplanan veriler, alt problemler doğrultusunda uygun istatistiksel analiz teknikleri kullanılarak bilgisayar ortamında çözümlenmiştir. Bulgular tablolara dönüştürülecek, literatür desteği ile tartışma kısmı yapılmıştır. Bu doğrultuda araştırmanın her bir alt problemi için aşağıda belirtilen işlemler yapılmıştır.

Araştırmada elde edilen veriler üzerinde yapılan istatistiksel işlemler;

1. Kolb öğrenme stili envanterinin; dört temel öğrenme biçimi puanları ile birleştirilmiş puanların güvenirliği, Cronbach-alpha ile hesaplanmıştır.
2. Araştırma kapsamındaki öğrencilerin sahip oldukları öğrenme stilleri ile bağımsız değişkenlere ilişkin verilerin frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları verilmiştir.
3. Araştırma kapsamındaki öğrencilerin sahip oldukları demografik özelliklere göre öğrenme stilleri arasındaki karşılaştırmalar ki-kare (Chi-square) istatistiksel analizi ile tespit edilmiştir (Büyüköztürk, 2002).
4. Araştırma verilerinin istatistiksel çözümlenmeleri SPSS 23 (Statistical Package for the Social Sciences) paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.
5. Araştırmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

BÖLÜM IV

BULGULAR

Bu araştırmanın amacı, spor yapan ve yapmayan öğrencilerin daha çok tercih ettikleri öğrenme stillerini belirleyerek, geleceğe yönelik verimli bir öğrenim ve spor hayatı sürdürmelerine katkıda bulunmaktır. Ayrıca spor yapan ve yapmayan öğrencilerin kişisel bilgileri ile öğrenme stilleri karşılaştırmalı olarak incelenmiştir.

Öğrencilerin demografik özellikleri olarak cinsiyet, yaş, devam ettiği okul türü, eğitim kademesi, sınıf, spor geçmişi (lisansın olup olmadığı, lisanslı olarak yaptığı spor branşının adı, spor türü, lisanslı olarak kaç yıldır spor yaptığı, haftada kaç gün/saat antrenman yaptığı), anne-babanın eğitim durumu ve mesleği, ailenin ekonomik durumuna ilişkin bulgular yer almaktadır.

Tablo 4.1’de araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet, yaş, okul türü, eğitim kademesi, sınıfa ve sporcu lisansına göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.1’de araştırmaya katılanların cinsiyeti göre %54,7’si erkek, %45,3’ü kadındır. Yaşa göre araştırmaya katılanların %15,6’sı 9,50-11,49 yaş aralığında, %29,7’si 11,50-13,49 yaş aralığında, %19,7’si 13,50-15,49 yaş aralığında, %22,3’ü 15,50-17,49 yaş aralığında, %12,7’si 17,50 yaş ve üzerindedir. Okul türüne göre %55,4’ü resmi eğitim kurumunda, %44,6’sı özel eğitim kurumunda öğrenim görmektedir. Eğitim kademesine göre %55,7’si ortaokul, %44,3’ü lisede öğrenim görmektedir. Sınıflara göre %13,2’si 5. Sınıf, %17,2’si 6. Sınıf, %15,3’ü 7. Sınıf, %10’u 8. Sınıf, %9,7’si 9. Sınıf, %11,8’i 10.Sınıf %11,1’i 11.Sınıf, %11,7’si 12. Sınıf öğrencisidir. Sporcu lisansına göre öğrencilerin %56’sının sporcu lisansı var, %44’ünün yoktur.

Tablo 4.1: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyet, Yaş, Okul Türü, Eğitim Kademesi, Sınıfa ve Sporcu Lisansına Göre Dağılımı

	f	%
Cinsiyet		
Kadın	472	45,3
Erkek	571	54,7
Yaş		
9,50-11,49 yaş arası	163	15,6
11,50-13,49 yaş arası	310	29,7
13,50-15,49 yaş yaş arası	205	19,7
15,50-17,49 yaş arası	233	22,3
17,50 yaş ve üzeri	132	12,7
Okul Türü		
Resmi eğitim kurumu	578	55,4
Özel eğitim kurumu	465	44,6
Eğitim Kademesi		
Ortaokul	581	55,7
Lise	462	44,3
Sınıf		
5. Sınıf	138	13,2
6. Sınıf	179	17,2
7. Sınıf	160	15,3
8. Sınıf	104	10,0
9. Sınıf	101	9,7
10.Sınıf	123	11,8
11. Sınıf	116	11,1
12. Sınıf	122	11,7
Sporcu Lisansı		
Var	584	56,0
Yok	459	44,0
Toplam	1043	100,0

Tablo 4.2: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Yılı, Antrenman Sayısı ve Antrenman Saatine Göre Dağılımı

	f	%
Spor Yılı		
0-1 yıl arası	152	26,0
1-3 yıl arası	217	37,2
3-6 yıl arası	173	29,6
7-10 yıl arası	35	6,0
10 yıl ve üzeri	7	1,2
Antrenman Sayısı		
Haftada 3 gün	354	60,6
Haftada 4 gün	133	22,8
Haftada 5 gün	58	9,9
Haftada 6-7 gün	39	6,7
Antrenman Saati		
Haftada 5 saat	330	56,5
Haftada 6-7 saat	151	25,9
Haftada 8 saat ve üzeri	103	17,6
Toplam	584	100,0

Tablo 4.2’de araştırmaya katılan öğrencilerin spor yılı, antrenman sayısı ve antrenman saatine göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.2 incelendiğinde araştırmaya katılanların spor yılına göre %26’sı 0-1 yıl arası, %37,2’si 1-3 yıl arası, %29,6’sı 3-6 yıl arası, %6’sı 7-10 yıl arası, %1,2’si 10 yıl ve üzeri spor yapmaktadır. Antrenman sayısına göre %60,6’sı haftada 3 gün, %22,8’i haftada 4 gün, %9,9’u haftada 5 gün, %6,7’si haftada 6-7 gün antrenman yapmaktadır. Antrenman saatine göre %56,5’i haftada 5 saat, %25,9’u haftada 6-7 saat, %17,6’sı haftada 8 saat ve üzeri antrenman yapmaktadır.

Tablo 4.3 Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Türü ve Spor Branşına Göre Dağılımı

	f	%
Spor Türü		
Takım	268	45,9
Bireysel	316	54,1
Spor Branşı		
Futbol	72	12,3
Basketbol	74	12,7
Voleybol	75	12,8
Hentbol	5	0,9
Tenis	51	8,7
Yüzme	56	9,6
Satranç	54	9,2
Taekwondo	50	8,6
Okçuluk	54	9,2
Cim hokeyi	42	7,2
Cimnastik	11	1,9
Masa Tenisi	4	0,7
Badminton	3	0,5
Güreş	5	0,9
Eskrim	2	0,3
Atletizm	3	0,5
Aikido	4	0,7
Karate	5	0,9
Muay Thai	5	0,9
Boks	5	0,9
Kick Boks	4	0,7
Toplam	584	100,0

Tablo 4.3’de araştırmaya katılan kişilerin spor türü ve spor branşı dağılımına verilmiştir. Tabloya 4.3 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin %45,9’u takım sporu yapanlar, 54,1’i bireysel spor yapanlardır. Öğrencilerin Spor branşlarının dağılımına bakıldığında araştırmaya katılanların %12,3’ü futbol, %12,7’si basketbol, %12,8’i voleybol, %0,9’u hentbol, %8,7’si tenis, %9,6’sı yüzme, %9,2’si satranç, %8,6’sı taekwondo, %9,2’si okçuluk, %7,2’si cim hokeyi, %1,9’u cimnastik, %0,7’si masa tenisi, %0,5’i badminton, %0,9’u güreş, %0,3’u eskrim, %0,5’i atletizm, %0,7’si aikido, %0,9’u karate, %0,9’u muay thai, %0,9’u boks ve %0,7’si kick boks branşlarında spor yapanlardır.

Tablo 4.4 Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Spor Branşına Göre Dağılımı

Gruplandırılmış Spor Branşı	f	%
Futbol	72	12,3
Basketbol	74	12,7
Voleybol	75	12,8
Tenis	51	8,7
Yüzme	56	9,6
Satranç	54	9,2
Taekwondo	50	8,6
Okçuluk	54	9,2
Çim hokeyi	42	7,2
Cimnastik	11	1,9
Diğer	45	7,7
Toplam	1043	100,0

Tablo 4.4. 'de araştırmaya katılan öğrencilerin spor türü ve spor branşına göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.4 incelendiğinde araştırmaya katılanlar % 12,3'ü futbol, % 12,7'si basketbol, % 12,8'i voleybol, % 0,9'u hentbol, % 8,7'si tenis, % 9,6'sı yüzme, % 9,2'si satranç, % 8,6'sı taekwondo, % 9,2'si okçuluk, % 7,2'si çim hokeyi, % 1,9'u cimnastik ve % 7,7'si diğer spor branşındadır.

Tablo 4.5: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Anne ve Baba Eğitimi, Anne ve Baba Mesleğine Göre Dağılımı

Eğitim	Anne		Baba	
	f	%	f	%
Okuryazar Değil	13	1,2	3	0,3
İlkokul	94	9,0	60	5,8
Ortaokul	138	13,2	126	12,1
Lise	387	37,1	330	31,6
Ön lisans	35	3,4	62	5,9
Lisans	309	29,6	381	36,5
Lisansüstü	67	6,4	81	7,8
Memur				
Memur	209	20,0	246	23,6
İşçi	131	12,6	213	20,4
Serbest Meslek	145	13,9	352	33,7
Esnaf-Tüccar	33	3,2	136	13,0
Memur Emeklisi	16	1,5	45	4,3
İşçi Emeklisi	13	1,2	33	3,2
İşsiz-Ev Hanımı	494	47,4	12	1,2
Çiftçi	2	0,2	6	0,6
Toplam	1043	100,0	1043	100,0

Tablo 4.5’de araştırmaya katılan öğrencilerin anne ve baba eğitimi, anne ve baba mesleğine göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.5 incelendiğinde araştırmaya katılanların anne eğitiminin %1,2’si okuryazar değil, %9’u ilkokul, %13,2’si ortaokul, %37,1’i lise, %3,4’ü ön lisans, %29,6’sı lisans, %6,4’ü lisansüstü olarak bulunmuştur. Baba eğitiminin %0,3’ü okuryazar değil, %5,8’i ilkokul, %12,1’i ortaokul, %31,6’sı lise, %5,9’u ön lisans %36,5’si lisans, %7,8’i lisansüstü olarak bulunmuştur. Anne mesleğine göre %20’si memur, %12,6’sı işçi, %13,9’u serbest meslek, %3,2’si esnaf tüccar, %1,5’i memur emeklisi, %1,2’si işçi emeklisi, %47,4’ü İşsiz-ev hanımı, %0,2’si çiftçi meslek gruplarında oldukları bulunmuştur. Baba mesleğine göre %23,6’sı memur, %20,4’ü işçi, %33,7’si serbest meslek, %13’ü esnaf tüccar, %4,3’ü memur emeklisi, %3,2’si işçi emeklisi, %1,2’si İşsiz, %0,6’sı çiftçi meslek gruplarında oldukları bulunmuştur.

Tablo 4.6: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne Eğitimine Göre Dağılımı

Eğitim	Anne	
	f	%
İlköğretim	245	23,5
Ortaöğretim	387	37,1
Yükseköğretim	411	39,4
Toplam	1043	100,0

Tablo 4.6’da araştırmaya katılan öğrencilerin gruplandırılmış anne eğitimine göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.6 incelendiğinde araştırmaya katılanların annesinin %23,5’i ilköğretim, %37,1’i ortaöğretim ve %39,4’ü yükseköğretimde grubundadır.

Tablo 4.7: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne ve Baba Mesleğine Göre Dağılımı

Meslek	Anne		Baba	
	f	%	f	%
Memur	209	20,0	246	23,6
İşçi	131	12,6	213	20,4
İşsiz-ev hanımı	494	47,4	-	-
Memur-İşçi Emeklisi	29	2,8	78	7,5
Serbest Meslek	180	17,3	506	48,5
Toplam	1043	100	1043	100,0

Tablo 4.7’de araştırmaya katılan öğrencilerin gruplandırılmış anne mesleği ve baba mesleğine göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.7 incelendiğinde araştırmaya katılanların annesinin %20’si memur, %12,6’sı işçi, %47,4’ü işsiz-ev hanımı, %2,8’i memur-işçi emeklisi ve %17,3’ü serbest meslek grubunda, babasının %23,6’sı memur, %20,4’ü işçi, %7,5’i memur-işçi emeklisi ve %48,5’i serbest meslek grubundadır.

Tablo 4.8: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Ailesinin Ekonomik Durumuna Göre Dağılımı

Ailenin Ekonomik Durumu	f	%
Çok Kötü	6	0,6
Kötü	10	1,0
Orta	371	35,6
İyi	539	51,7
Çok İyi	117	11,2
Toplam	1043	100,0

Tablo 4,8’de araştırmaya katılan öğrencilerin ailesinin ekonomik durumuna göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.8. incelendiğinde araştırmaya katılanların ailesinin ekonomik durumunun %0,6’sı çok kötü, %1’i kötü, %35,6’sı orta, %51,7’si iyi, %11,2’si çok iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4.9: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Algı ve İşlem Boyutuna Göre Dağılımı

Algı Boyutu	f	%
Somut Deneyim	521	50,0
Soyut Kavramsallaştırma	522	50,0
İşlem Boyutu		
Yansıtıcı Gözlem	530	50,8
Aktif Deneyim	513	49,2
Toplam	1043	100,0

Tablo 4.9’da araştırmaya katılan öğrencilerin algı ve işlem boyutuna göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.9 incelendiğinde araştırmaya katılanların %50’si somut deneyim ve %50’si soyut kavramsallaştırma ile algı boyutunda olduğu, %50,8’i yansıtıcı gözlem ve %49,2’si aktif deneyim ile işlem boyutunda olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4.10: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Öğrenme Stili Dağılımı

Öğrenme Stili									
Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
249	23,9	272	26,1	241	23,1	281	26,9	1043	100,0

Tablo 4.10’da araştırmaya katılan öğrencilerin öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.10 incelendiğinde araştırmaya katılanların %23,9’unun yerleştirme, %26,1’inin değiştirme, %23,1’inin ayrıştırma ve %26,9’unun özümseme öğrenme stiline sahip olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4.11: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyet, Yaş ve Sınıfa Göre Öğrenme Stili Dağılımı

Cinsiyet	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Kadın	118	25,0	125	26,5	112	23,7	117	24,8	472	100,0
Erkek	131	22,9	147	25,7	129	22,6	164	28,7	571	100,0
Yaş										
9,50-11,49 yaş arası	54	33,1	49	30,1	34	20,9	26	16,0	163	100,0
11,50-13,49 yaş arası	75	24,2	84	27,1	68	21,9	83	26,8	310	100,0
13,50-15,49 yaş arası	44	21,5	55	26,8	47	22,9	59	28,8	205	100,0
15,50-17,49 yaş arası	57	24,5	54	23,2	62	26,6	60	25,8	233	100,0
17,50 yaş ve üzeri	19	14,4	30	22,7	30	22,7	53	40,2	132	100,0
Sınıf										
5. Sınıf	48	34,8	41	29,7	30	21,7	19	13,8	138	100,0
6. Sınıf	49	27,4	47	26,3	39	21,8	44	24,6	179	100,0
7. Sınıf	32	20,0	47	29,4	35	21,9	46	28,7	160	100,0
8. Sınıf	26	25,0	29	27,9	23	22,1	26	25,0	104	100,0
9. Sınıf	19	18,8	25	24,8	22	21,8	35	34,7	101	100,0
10. Sınıf	35	28,5	33	26,8	25	20,3	30	24,4	123	100,0
11. Sınıf	19	16,4	23	19,8	38	32,8	36	31,0	116	100,0
12. Sınıf	21	17,2	27	22,1	29	23,8	45	36,9	122	100,0

Cinsiyet: $\chi^2=2,141$ sd=3 p=0,544

*Yaş: $\chi^2 =31,873$ sd=12 p=0,001

*Sınıf: $\chi^2 =42,988$ sd=21 p=0,003

Tablo 4.11' de araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet, yaş ve sınıfa göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.11 incelendiğinde araştırmaya katılanların cinsiyete göre öğrenme stil kadınların %26,5'i değiştirme, erkeklerin %28,7'si özümsemedir. Yaşa göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok 13,50-15,49 yaş aralığında olanların %28,8'i, 17,50 yaş ve üzeri olanların %40,2'si özümseme öğrenme stilini tercih etmiştir. Sınıfa göre öğrenme stillerinde en çok 5. Sınıfların %34,8'i, 6. Sınıfların %27,4'ü ve 10. Sınıflar 28,5'i yerleştiren öğrenme stiline sahiptir. Araştırmaya katılanların cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Yaş ve sınıfa göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$)

Tablo 4.12: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Okul Türü ve Eğitim Kademesi Göre Öğrenme Stili Dağılımı

Öğrenme Stili										
Eğitim Kademesi	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Ortaokul	155	26,7	164	28,2	127	21,9	135	23,2	581	100,0
Lise	94	20,3	108	23,4	114	24,7	146	31,6	462	100,0
Okul Türü										
Resmi	159	27,5	145	25,1	131	22,7	143	24,7	578	100,0
Özel	90	19,4	127	27,3	110	23,7	138	29,7	465	100,0

*Eğitim Kademesi: $\chi^2 = 14,213$ sd=3 p=0,003

*Okul Türü: $\chi^2 = 10,107$ sd=3 p=0,018

Tablo 4.12’de araştırmaya katılan öğrencilerin okul türü ve eğitim kademesi göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.12 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin eğitim kademesine göre bakıldığında en fazla, ortaokulda öğrenim görenlerin %28,2’sinin değiştirme, lisede öğrenim görenlerin %31,6’sının özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Okul türüne göre bakıldığında en fazla, resmi eğitim kurumunda öğrenim görenlerin %27,5’inin yerleştirme, özel eğitim kurumunda öğrenim görenlerin %29,7’sinin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Eğitim kademesine ve okul türüne göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$).

Tablo 4.13: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Türü ve Spor Branşına Göre Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili									
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Spor Türü		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Takım		86	32,1	56	20,9	60	22,4	66	24,6	268	100,0
Bireysel		72	22,8	84	26,6	81	25,6	79	25,0	316	100,0
Spor Branşı											
Futbol		23	31,9	14	19,4	17	23,6	18	23,0	72	100,0
Basketbol		21	28,4	14	18,9	20	27,0	19	25,7	74	100,0
Voleybol		25	33,3	17	22,7	17	22,7	16	21,3	75	100,0
Hentbol		2	40,0	1	20,0	1	20,0	1	20,0	5	100,0
Tenis		9	17,6	13	25,5	12	23,5	17	33,3	51	100,0
Yüzme		6	10,7	15	26,8	18	32,1	17	30,4	56	100,0
Satranç		13	24,1	17	31,5	7	13,0	17	31,5	54	100,0
Taekwondo		11	22,0	11	22,0	17	34,0	11	22,0	50	100,0
Okçuluk		15	27,8	16	29,6	15	27,8	8	14,8	54	100,0
Çim Hokeyi		15	33,7	10	23,8	5	11,9	12	28,6	42	100,0
Cimnastik		4	36,4	4	36,4	2	18,2	1	9,1	11	100,0
Masa Tenisi		2	50,0	1	25,0	-	-	1	25,0	4	100,0
Badminton		-	-	-	-	3	100,0	-	-	3	100,0
Güreş		-	-	1	20,0	3	60,0	1	20,0	5	100,0
Eskrim		2	100,0	-	-	-	-	-	-	2	100,0
Atletizm		1	33,3	1	33,3	-	-	1	33,3	3	100,0
Aikido		-	-	2	50,0	1	25,0	1	25,0	4	100,0
Karate		3	60,0	1	20,0	-	-	1	20,0	5	100,0
Muay Thai		3	60,0	1	20,0	-	-	1	20,0	5	100,0
Boks		2	40,0	-	-	1	20,0	2	40,0	5	100,0
Kickboks		1	25,0	1	25,0	2	50,0	-	-	4	100,0

Spor Türü: $\chi^2 = 7.237$ sd=3 p=0,065

Spor Branşları: χ^2 hesaplanamadı

Tablo 4.13’de araştırmaya katılan öğrencilerin spor türü ve spor branşına göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.13 incelendiğinde araştırmaya katılan ve spor yapan öğrencilerin öğrenme stillerinin, takım sporu yapanların en çok %32,1’i yerleştirme öğrenme stiline, bireysel spor yapanların en çok %26,6’sı değiştirme öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur. Spor türüne göre spor yapanlarda öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0,05$). Spor branşına göre öğrenme stillerine göre en çok futbol branşındakilerin %31,9’u, basketbol branşındakilerin %28,4’ü, voleybol branşındakilerin %33,3’ü, hentbol branşındakilerin %40’ı, çim hokeyi branşındakilerin %35,7’si, masa tenisi branşındakilerin %50’si, eskrim branşındakilerin %100’ü, karate branşındakilerin %60’ı ve

muay thai branşındakilerin %60'ı yerleştirme öğrenme stiline, yüzme branşındakilerin %32,1'i, taekwondo branşındakilerin %34'ü, tüylü top branşındakilerin %100'ü, güreş branşındakilerin ve %60'ı kickboks branşındakilerin %20'si ayrıştırma öğrenme stiline, okçuluk branşındakilerin 29,6%'u ve aikido branşındakilerin %50 değiştirme öğrenme stiline, tenis branşındakilerin %33,3'ü özümseme öğrenme stiline satranç branşındakilerin %31,5'i değiştirme ve %31,5'i özümseme öğrenme stiline, boks branşındakilerin %40'ı yerleştirme ve %40'ı özümseme öğrenme stiline, cimnastik branşındakilerin %36,4'ü yerleştirme ve %36,4'ü değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur.

Tablo 4.14: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Spor Branşına Göre Öğrenme Stili Dağılımı

Spor Branşı	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Futbol	23	31,9	14	19,4	17	23,6	18	25,0	72	100,0
Basketbol	21	28,4	14	18,9	20	27,0	19	25,7	74	100,0
Voleybol	25	33,3	17	22,7	17	22,7	16	21,3	75	100,0
Hentbol	2	40,0	1	20,0	1	20,0	1	20,0	5	100,0
Tenis	9	17,6	13	25,5	12	23,5	17	33,3	51	100,0
Yüzme	6	10,7	15	26,8	18	32,1	17	30,4	56	100,0
Satranç	13	24,1	17	31,5	7	13,0	17	31,5	54	100,0
Taekwondo	11	22,0	11	22,0	17	34,0	11	22,0	50	100,0
Okçuluk	15	27,8	16	29,6	15	27,8	8	14,8	54	100,0
Çim hokeyi	15	33,7	10	23,8	5	11,9	12	28,6	42	100,0
Cimnastik	4	36,4	4	36,4	2	18,2	1	9,1	11	100,0
Diğer	16	35,6	9	20,0	11	24,4	9	20,0	45	100,0

Gruplandırılmış Spor Branşları $\chi^2 = 34,439$ $sd=30$ $p=0,264$

Tablo 4.14’de araştırmaya katılan öğrencilerin gruplandırılmış spor branşına göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.14 incelendiğinde araştırma katılanların çoğunluğuna bakıldığında futbol branşındakilerin %31,9’u, basketbol branşındakilerin %28,4’ü, voleybol branşındakilerin %33,3’ü, çim hokeyi branşındakilerin %35,7’si ve diğer branşlardakilerin %35,6’sı yerleştirme öğrenme stiline, yüzme branşındakilerin %32,1’i ve taekwondo branşındakilerin %34’ü ayrıştırma öğrenme stiline, tenis branşındakilerin %33,3’ü özümseme öğrenme stiline, okçuluk branşındakilerin 29,6%’u değiştirme öğrenme stiline, satranç branşındakilerin %31,5’i değiştirme ve %31,5’i özümseme öğrenme stiline, cimnastik branşındakilerin %36,4’ı yerleştirme ve %36,4’ı değiştirme öğrenme stiline, spor yapmayanlarında %29,6’sının özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapanların gruplandırılmış spor branşı ve öğrenme stilleri incelendiğinde öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.15: Araştırmaya Katılan ve Spor Yapan Öğrencilerin Spor Yılı, Antrenman Sayısı ve Antrenman Saatine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

Spor Yılı	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
0-1 yıl arası	44	28,9	34	22,4	40	26,3	34	22,4	152	100,0
1-3 yıl arası	59	27,2	56	25,8	51	23,5	51	23,5	217	100,0
3-6 yıl arası	45	26,0	40	23,1	39	22,5	49	28,3	173	100,0
7-10 yıl arası	8	22,9	8	22,9	10	28,6	9	25,7	35	100,0
10 yıl ve üzeri	2	28,6	2	28,6	1	14,3	2	28,6	7	100,0
Antrenman Sayısı										
Haftada 3 gün	86	24,3	90	25,4	89	25,1	89	25,1	354	100,0
Haftada 4 gün	42	31,6	24	18,0	29	21,8	38	28,6	133	100,0
Haftada 5 gün	17	29,3	14	24,1	16	27,6	11	19,0	58	100,0
Haftada 6-7 gün	13	33,3	12	30,8	7	17,9	7	17,9	39	100,0
Antrenman Saati										
Haftada 5 saat	84	25,5	83	25,2	87	26,4	76	23,0	330	100,0
Haftada 6-7 saat	43	28,5	30	19,9	33	21,9	45	29,8	151	100,0
Haftada 8 saat ve üzeri	31	30,1	27	26,2	21	20,4	24	23,3	103	100,0

Spor Yılı: $\chi^2=3,615$ $sd=12$ $p=989$

Antrenman Sayısı: $\chi^2=9,356$ $sd=9$ $p=0,405$

Antrenman Saati: $\chi^2=5,880$ $sd=6$ $p=0,437$

Tablo 4.15’de araştırmaya katılan ve spor yapan öğrencilerin spor yılı, antrenman sayısı ve antrenman saatine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.15 incelendiğinde araştırmaya katılanların spor yılına göre en çok 1-3 yıl arası spor yapanların %27,2’sinin yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Haftalık antrenman gününü göre en çok haftada 3 gün antrenman yapanların %25’4’ünün değiştirme öğrenme stiline, haftalık antrenman saatine göre en çok haftada 5 saat antrenman yapanların %26,4’ünün ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Öğrenme stillerine göre spor yılı, antrenman sayısı ve antrenman saatine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.16: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Anne ve Baba Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

Öğrenme Stili										
Anne Eğitimi	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Okuryazar Değil	2	15,4	6	46,2	1	7,7	4	30,8	13	100,0
İlkokul	27	28,7	25	26,6	15	16,0	27	28,7	94	100,0
Ortaokul	36	26,1	38	27,5	34	24,6	30	21,7	138	100,0
Lise	90	23,3	93	24,0	100	25,8	104	26,9	387	100,0
Ön Lisans	8	22,9	9	25,7	9	25,7	9	25,7	35	100,0
Lisans	73	23,6	82	26,5	68	22,0	86	27,8	309	100,0
Lisansüstü	13	19,4	19	28,4	14	20,9	21	31,3	67	100,0
Baba Eğitimi										
Okuryazar Değil	1	33,3	1	33,3	-	-	1	33,3	3	100,0
İlkokul	12	20,0	20	33,3	11	18,3	17	28,3	60	100,0
Ortaokul	30	23,8	38	30,2	27	21,4	31	24,6	126	100,0
Lise	67	20,3	91	27,6	84	25,5	88	26,7	330	100,0
Ön Lisans	17	27,4	13	21,0	15	24,2	17	27,4	62	100,0
Lisans	110	28,9	80	21,0	91	23,9	100	26,2	381	100,0
Lisansüstü	12	14,8	29	35,8	13	16,0	27	33,3	81	100,0

Anne Eğitimi: $x^2 = 12,536$ sd=18 p=0,818

Baba Eğitimi: $x^2 = 24,797$ a sd=18 p=0,131

Tablo 4.16’da araştırmaya katılan öğrencilerin anne ve baba eğitimine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.16 incelendiğinde araştırmaya katılanların anne eğitimlerine göre en çok lise mezunu olanların %26,9’unun özümseme öğrenme stiline, baba eğitimlerine göre en çok %28,9’unun yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Öğrenme stillerine göre anne ve baba eğitiminde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0,05$)

Tablo 4.17: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Anne ve Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Anne Mesleği										
Memur	48	23	51	25,8	54	25,8	56	26,8	209	100,0
İşçi	28	21,4	41	31,3	27	20,6	35	26,7	131	100,0
Serbest Meslek	37	25,5	39	26,9	31	21,4	38	26,2	145	100,0
Esnaf-Tüccar	8	24,2	4	12,1	14	42,4	7	21,2	33	100,0
Memur Emeklisi	3	18,8	1	6,3	4	25,0	8	50,0	16	100,0
İşçi Emeklisi	5	38,5	3	23,1	1	7,7	4	30,8	13	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	120	24,3	131	26,5	110	22,3	133	26,9	494	100,0
Çiftçi	-	-	2	100,0	-	-	-	-	2	100,0
Baba Mesleği										
Memur	61	24,8	51	20,7	62	25,2	72	29,3	246	100,0
İşçi	55	25,8	69	32,4	43	20,2	46	21,6	213	100,0
Serbest Meslek	75	21,3	102	29,0	83	23,6	92	26,1	352	100,0
Esnaf-Tüccar	33	24,3	30	22,1	38	27,9	35	25,7	136	100,0
Memur Emeklisi	12	26,7	6	13,3	10	22,2	17	37,8	45	100,0
İşçi Emeklisi	8	24,2	7	21,2	3	9,1	15	45,5	33	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	3	25,0	6	50,0	1	8,3	2	16,7	12	100,0
Çiftçi	2	33,3	1	16,7	1	16,7	2	33,3	6	100,0

Anne Mesleği: χ^2 =hesaplanamadı

Baba Mesleği: χ^2 =hesaplanamadı

Tablo 4.17’de araştırmaya katılan öğrencilerin anne ve baba mesleği göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.17 incelendiğinde araştırmaya katılanların anne mesleğine göre en çok işsiz- ev hanımı olanların %26,9’unun özümseme öğrenme stiline sahip olduğu, baba mesleğine göre en çok serbest meslek olanların %29’sının değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur.

Tablo 4.18: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne ve Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Anne	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Memur	48	23,00	51	24,4	54	25,8	56	26,8	209	100,0
İşçi	28	21,4	41	31,3	27	20,6	35	26,7	131	100,0
İşsiz-ev hanımı	120	24,3	131	26,5	110	22,3	133	26,9	494	100,0
Memur-İşçi Emekli	8	27,6	4	13,8	5	17,2	12	41,4	29	100,0
Serbest Meslek	45	25,0	45	25,0	45	25,0	45	25,0	180	100,0
Baba										
Memur	61	24,8	51	20,7	62	25,2	72	29,3	246	100,0
İşçi	55	25,8	69	32,4	43	20,2	46	21,6	213	100,0
Memur-İşçi Emekli	20	25,6	13	16,7	13	16,7	32	41,0	78	100,0
Serbest Meslek	113	22,3	139	27,5	123	24,3	131	25,9	506	100,0

Anne Mesleği $\chi^2 = 8,492$ $sd=12$ $p=0,746$

*Baba Mesleği $\chi^2 = 21,686$ $sd=9$ $p=0,010$

Tablo 4.18’de araştırmaya katılan öğrencilerin gruplandırılmış anne ve baba mesleğine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.18 incelendiğinde araştırmaya katılanların anne mesleğine göre memur olanların %26,8’i, İşsiz-ev hanımı %26,9’u ve Memur-İşçi emeklisi olanların %41,4’ü özümseme öğrenme stiline, İşçi olanların %31,3’ü değiştirme öğrenme stiline, serbest meslek olanların öğrenme stillerinin eşit oranlarda dağılmıştır. Baba mesleğine göre memur olanların %29,3’ü ve memur-işçi emeklisi olanların %41’i özümseme, işçi olanların %32,4’ü ve serbest meslek olanların %27,5’i değiştirme öğrenme stiline sahiptir. Anne mesleğine göre öğrencilerin öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Baba mesleğine göre öğrencilerin öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 4.19: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Ailesinin Ekonomik Durumuna Göre Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili									
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Ailenin Ekonomik Durumu		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Çok kötü		2	33,3	2	33,3	2	33,3	-	-	6	100,0
Kötü		3	30,0	4	40,0	2	20,0	1	10,0	10	100,0
Orta		85	22,9	91	24,5	77	20,8	118	31,8	371	100,0
İyi		130	24,1	142	26,3	131	24,3	136	25,2	539	100,0
Çok iyi		29	24,8	33	28,2	29	24,8	26	22,2	117	100,0

x^2 = hesaplanamadı

Tablo 4.19’da araştırmaya katılan öğrencilerin ailesinin ekonomik durumuna göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.19 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin en çok gelir durumu iyi olanların %26,3’ünün değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur.

Tablo 4.20: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Yapan ve Yapmayanlara Göre Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili									
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Spor Yapan		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor Yapan		158	27,1	140	24,0	141	24,1	145	24,8	584	100,0
Spor Yapmayan		91	19,8	132	28,8	100	21,8	136	29,6	459	100,0

Spor Yapan ve Yapmayan * $x^2=10,700^a$ sd=3 p=0,013

Tablo 4.20’de araştırmaya katılan kişilerin spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.20 incelendiğinde en çok spor yapan öğrencilerin %27,1’inin yerleştirme öğrenme stiline, Spor yapmayan öğrencilerin en çok %29,6’sının özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapanların ve yapmayanların

öğrenme stilleri incelendiğinde öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 4.21: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Cinsiyete Göre Öğrenme Stilinin Dağılımı

	Yerleştirme		Değiştirme		Öğrenme Stili		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor yapan										
Kadın	71	28,2	57	22,6	63	25,0	61	24,2	252	100,0
Erkek	87	26,2	83	25,0	78	23,5	84	25,3	332	100,0
Spor yapmayan										
Kadın	47	21,4	68	30,9	49	22,3	56	25,5	220	100,0
Erkek	44	18,4	64	26,8	51	21,3	80	33,5	239	100,0

Spor yapan $\chi^2 = 748$ $sd=3$ $p=0,862$

Spor yapmayan $\chi^2 = 3715$ $sd=3$ $p=0,294$

Tablo 4.21’de araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilinin cinsiyete göre dağılımı verilmiştir. Tablo 4.21 incelendiğinde araştırmaya katılan spor yapan öğrencilerin öğrenme stili en çok kadınların %28,2’sinin, erkeklerin %26,2’sinin yerleştirme öğrenme stiline, spor yapmayan kadınların %30,9’unun değiştirme, erkeklerin %33,5’inin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri incelendiğinde cinsiyete göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.22: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Kadın ile Erkek Öğrencilerin Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili									
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Cinsiyet		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
	Spor Yapan Kadın	71	28,2	57	22,6	63	25,0	61	24,2	252	100,0
	Spor Yapmayan Kadın	47	21,4	68	30,9	49	22,3	56	25,5	220	100,0
Cinsiyet											
	Spor Yapan Erkek	87	26,2	83	25,0	78	23,5	84	25,3	332	100,0
	Spor Yapmayan Erkek	44	18,4	64	26,8	51	21,3	80	33,5	239	100,0

Kadın $\chi^2 = 5,670$ sd=3 p=0,129

Erkek $\chi^2 = 7,367$ sd=3 p=0,061

Tablo 4.22’de Araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan kadın ile erkek öğrencilerin öğrenme stiline dağılımı verilmiştir. Tablo 4.22 incelendiğinde araştırmaya katılan kadınların, en çok spor yapanları %28,2’sinin yerleştirme, yapmayan kadınların %30,9’unun değiştirme öğrenme stiline, spor yapan erkeklerin %26,2’sinin yerleştirme, yapmayanların %33,5’inin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan kadın ile spor yapan ve yapmayan erkek öğrencilerin öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır (p>0,05).

Tablo 4.23: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Yaşa Göre Öğrenme Stilinin Dağılımı

Spor Yapan	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
9,50-11,49 yaş arası	35	38,0	26	28,3	23	25,0	8	8,7	92	100,0
11,50-13,49 yaş arası	51	25,8	48	24,2	45	22,7	54	27,3	198	100,0
13,50-15,49 yaş arası	29	25,2	26	22,6	28	24,3	32	27,8	115	100,0
15,50-17,49 yaş arası	32	26,7	26	21,7	30	25,0	32	26,7	120	100,0
17,50- 21,00 yaş ve üzeri	11	18,6	14	23,7	15	25,4	19	32,2	59	100,0
Spor Yapmayan										
9,50-11,49 yaş arası	19	26,8	23	32,4	11	15,5	18	25,4	71	100,0
11,50-13,49 yaş arası	24	21,4	36	32,1	23	20,5	29	25,9	112	100,0
13,50-15,49 yaş arası	15	16,7	29	32,2	19	21,1	27	30,0	90	100,0
15,50-17,49 yaş arası	25	22,1	28	24,8	32	28,3	28	24,8	113	100,0
17,50- 21,00 yaş ve üzeri	8	11,0	16	21,9	15	20,5	34	46,6	73	100,0

Spor yapan: $\chi^2 = 19,254$ $sd=12$ $p=0,083$

*Spor yapmayan: $\chi^2 = 21,072$ $sd=12$ $p=0,049$

Tablo 4.23’de Araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stiline dağılımı verilmiştir. Tablo 4.23 incelendiğinde spor yapanların en fazla, 9,50-11,49 yaş aralığının olanların %38’i yerleştirme öğrenme stiline, 11,50-13,49 yaş arası olanların %27,3’ü 13,50-15,49 yaş arası olanların %27,8’i, 17,50- 21,00 yaş ve üzeri olanların 32,2’sinin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. 15,50-17,49 yaş aralığında olanların %26,7 yerleştirme ve %26,7’si özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayanların 9,50-11,49 yaş aralığının olanların %32,4’ü, 11,50-13,49 yaş arası olanların %32,1’i ve 13,50-15,49 yaş arası olanların %32,2’si yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. 15,50-17,49 yaş aralığında olanların %24,8 değiştirme ve özümseme öğrenme stiline olduğu, 17,50- 21,00 yaş ve üzeri %46,6’sı özümseme öğrenme stiline sahip olduğu

bulunmuştur. Spor yapan öğrencilerin öğrenme stillerinde yaşa göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Spor yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinde yaşa göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 4.24: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Eğitim Kademesine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili								Toplam	
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme			
Spor Yapan		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Ortaokul		104	29,4	90	25,4	83	23,4	77	21,8	354	100,0
Lise		54	23,5	50	21,7	58	25,2	68	29,6	230	100,0
Spor Yapmayan											
Ortaokul		51	22,5	74	32,6	44	19,4	58	25,6	227	100,0
Lise		40	17,2	58	25,0	56	24,1	78	33,6	232	100,0

Spor yapan: $\chi^2 = 6,193$ sd=3 p=0,103

Spor yapmayan: $\chi^2 = 7,597$ sd=3 p=0,055

Tablo 4.24’de araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.24 incelendiğinde spor yapanların ve ortaokulda öğrenim görenlerin en çok %29,4’ü yerleştirme öğrenme stiline, lisede öğrenim görenlerin %29,6’sı özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayan, ortaokulda öğrenim görenlerin en çok %32,6’sı değiştirme öğrenme stiline, lisede öğrenim görenlerin %33,6 özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.25: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Okul Türüne Göre Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili									
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Spor Yapan		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
	Resmi	112	30,4	83	22,5	88	23,8	86	23,3	369	100,0
	Özel	46	21,4	57	26,5	53	24,7	59	27,4	215	100,0
Spor Yapmayan											
	Resmi	47	22,5	62	29,7	43	20,6	57	27,3	209	100,0
	Özel	44	17,6	70	28,0	57	22,8	79	31,6	250	100,0

Spor yapan: $\chi^2 = 5,915$ $sd=3$ $p=0,116$

Spor yapmayan: $\chi^2 = 2,460$ $sd=3$ $p=0,483$

Tablo 4.25’de Araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türüne göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.25 incelendiğinde spor yapanların ve resmi eğitim kurumunda öğrenim görenlerin çoğunluğu %30,4’ü yerleştirme öğrenme stiline, özel eğitim kurumda öğrenim görenlerin %27,4’ü özümseme öğrenme stiline sahiptir. Spor yapmayan, resmi eğitim kurumunda öğrenim görenlerin çoğunluğu %29,7’si değiştirme öğrenme stiline, özel eğitim kurumda öğrenim görenlerin %31,6 özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türü ve öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.26: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Sınıfa Göre Öğrenme Stili Dağılımı

		Öğrenme Stili									
		Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Spor Yapan		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
	5. Sınıf	32	40,0	22	27,5	20	25,0	6	7,5	80	100,0
	6. Sınıf	32	29,1	26	23,6	26	23,6	26	23,6	110	100,0
	7.Sınıf	21	21,2	26	26,3	23	23,2	29	29,3	99	100,0
	8. Sınıf	19	29,2	16	24,6	14	21,5	16	24,6	65	100,0
	9. Sınıf	11	20,8	11	20,8	13	24,5	18	34,0	53	100,0
	10. Sınıf	20	30,3	16	24,2	13	19,7	17	25,8	66	100,0
	11. Sınıf	11	19,3	11	19,3	19	33,3	16	28,1	57	100,0
	12. Sınıf	12	22,2	12	22,2	13	24,1	17	31,5	54	100,0
Spor Yapmayan											
	5. Sınıf	16	27,6	19	32,8	10	17,2	13	22,4	58	100,0
	6. Sınıf	17	24,6	21	30,4	13	18,8	18	26,1	69	100,0
	7.Sınıf	11	18,0	21	34,4	12	19,7	17	27,9	61	100,0
	8. Sınıf	7	17,9	13	33,3	9	23,1	10	25,6	39	100,0
	9. Sınıf	8	16,7	14	29,2	9	18,8	17	35,4	48	100,0
	10. Sınıf	15	26,3	17	29,8	12	21,1	13	22,8	57	100,0
	11. Sınıf	8	13,6	12	20,3	19	32,2	20	33,9	59	100,0
	12. Sınıf	9	13,2	15	22,1	16	23,5	28	41,2	68	100,0

Spor yapan: $\chi^2 = 27,055$ sd=21 p=0,169

Spor yapmayan: $\chi^2 = 21,419$ sd=31 p=0,434

Tablo 4.26’da araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.26 incelendiğinde spor yapan, 5. Sınıfların %40’ı, 6. sınıfların %29,1’i, 8. sınıfların %29,2’si ve 10. sınıfların %30,3’ü yerleştirme öğrenme stiline sahiptir. 7 sınıfların %29,3’ü, 9. sınıfların %34’ü ve 12. sınıfların % 31,5’i özümseme öğrenme stiline sahip olduğu, 11. sınıfların %33,3’ü ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayan 5. Sınıfların %32’8’i, 6. sınıfların %30,4’ü, 7 sınıfların %34,4’ü ve 8. sınıfların %33,3’ü değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu, 9. sınıfların %35,4’ü, 11.

sınıfların %33,9'u ve 12. sınıfların %41,2'si özümseme öğrenme stiline sahip 10. sınıfların %29,8'i ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.27: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Anne Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Spor Yapan	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Okuryazar Değil	1	20,0	1	20,0	-	-	3	60,0	5	100,0
İlkokul	17	34,7	11	22,4	9	18,4	12	24,5	49	100,0
Ortaokul	18	23,4	25	32,5	23	29,9	11	14,3	77	100,0
Lise	55	27,2	44	21,8	49	24,3	54	26,7	202	100,0
Ön Lisans	5	26,3	4	21,1	3	15,8	7	36,8	19	100,0
Lisans	51	27,9	42	23,0	46	25,1	44	24,0	183	100,0
Lisansüstü	11	22,4	13	26,5	11	22,4	14	28,6	49	100,0
Spor Yapmayan										
Okuryazar Değil	1	12,5	5	62,5	1	12,5	1	12,5	8	100,0
İlkokul	10	22,2	14	31,1	6	13,3	15	33,3	45	100,0
Ortaokul	18	29,5	13	21,3	11	18,0	19	31,1	61	100,0
Lise	35	18,9	49	26,5	51	27,6	50	27,0	185	100,0
Ön Lisans	3	18,8	5	31,3	6	37,5	2	12,5	16	100,0
Lisans	22	17,5	40	31,7	22	17,5	42	33,3	126	100,0
Lisansüstü	2	11,1	6	33,3	3	16,7	7	38,9	18	100,0

Spor yapan: $x^2 = 16,328$ $sd=18$ $p=0,570$

Spor yapmayan: x^2 =hesaplanamadı

Tablo 4.27'de spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne eğitimine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.27 incelendiğinde spor yapan öğrencilerin anne eğitimine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok lise mezunu olanların %27,2'si ve lisans mezunu olanların %27,9'u yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayan öğrencilerin anne eğitimine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok lise mezunu olanların

%27,6'sı ayrıştırma, lisans mezunu olanların %33,3'ü özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan öğrencilerin anne eğitimi ve öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.28: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor Yapan										
İlköğretim	36	27,5	37	28,2	32	24,4	26	19,8	131	100,0
Ortaöğretim	55	27,2	44	21,8	49	24,3	54	26,7	202	100,0
Yükseköğretim	67	26,7	59	23,5	60	23,9	65	25,9	251	100,0
Spor Yapmayan										
İlköğretim	29	25,4	32	28,1	18	15,8	35	30,7	114	100,0
Ortaöğretim	35	18,9	49	26,5	51	27,6	50	27,0	185	100,0
Yükseköğretim	27	16,9	51	31,9	31	19,4	51	31,9	160	100,0

Spor yapan: $\chi^2 = 3,178$ sd=6 p=0,786

Spor yapmayan: $\chi^2 = 9,368$ sd=6 p=0,154

Tablo 4.28'da araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin gruplandırılmış anne eğitimine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.28 incelendiğinde araştırmaya katılan ve spor yapanların annesi ilköğretim mezunu olanların %28,2'i değiştirme, ortaöğretim mezunu olanların %27,2'i ve yükseköğretim mezunu olanların %26,7'si yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayanların annesi ilköğretim mezunu olanların %30,7'si özümseme öğrenme stiline, ortaöğretim mezunu olanların %27,6'sı ayrıştırma öğrenme stiline ve yükseköğretim mezunu olanların %31,9'u değiştirme, %31,9'u özümseme öğrenme stiline sahip olduğunu bulunmuştur. Anne eğitimine göre spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.29: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Baba Eğitimine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor Yapan										
Okuryazar değil	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100,0
İlkokul	8	25,8	10	32,3	7	22,6	6	19,4	31	100,0
Ortaokul	14	22,2	17	27,0	15	23,8	17	27,0	63	100,0
Lise	45	25,0	49	27,2	44	24,4	42	23,3	180	100,0
Ön lisans	9	25,0	8	22,2	9	25,0	10	27,8	36	100,0
Lisans	70	32,6	34	15,8	58	27,0	53	24,7	215	100,0
Lisansüstü	12	20,7	22	37,9	8	13,8	16	27,6	58	100,0
Spor Yapmayan										
Okuryazar değil	1	50,0	1	50,0	-	-	-	-	2	100,0
İlkokul	4	13,8	10	34,5	4	13,8	11	37,9	29	100,0
Ortaokul	16	25,4	21	33,3	12	19,0	14	22,2	63	100,0
Lise	22	14,7	42	28,0	40	26,7	46	30,7	150	100,0
Ön lisans	8	30,8	5	19,2	6	23,1	7	26,9	26	100,0
Lisans	40	24,1	46	27,7	33	19,9	47	28,3	166	100,0
Lisansüstü	-	-	7	30,4	5	21,7	11	47,8	23	100,0

Spor yapan: $\chi^2 = 24,151$ $sd=18$ $p=0,150$

Spor yapmayan: $\chi^2 = 22,807$ $sd=18$ $p=0,198$

Tablo 4.29’da araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin baba eğitimine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.29 incelendiğinde spor yapanların baba eğitimine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok lisans mezunu olanların %32,6’sı yerleştirme, lise mezunu olanların %27,2’si değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayanların baba eğitimine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en lisans mezunu olanların %28,3’ü ve lise mezunu olanların %30,7’si özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin baba eğitimi ve öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.30: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Anne Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

Spor Yapan	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Memur	31	24,2	30	23,4	36	28,1	31	24,2	128	100,0
İşçi	21	26,6	21	26,6	15	19,0	22	27,8	79	100,0
Serbest Meslek	26	32,1	19	23,5	17	21,0	19	23,5	81	100,0
Esnaf-Tüccar	3	17,6	3	17,6	7	41,2	4	23,5	17	100,0
Memur Emeklisi	3	33,3	1	11,1	2	22,2	3	33,3	9	100,0
İşçi Emeklisi	4	66,7	1	16,7	-	-	1	16,7	6	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	70	26,5	65	24,6	64	24,2	65	24,6	264	100,0
Çiftçi	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Spor Yapmayan										
Memur	17	21,0	21	25,9	18	22,2	25	30,9	81	100,0
İşçi	7	13,5	20	38,5	12	23,1	13	25,0	52	100,0
Serbest Meslek	11	17,2	20	31,3	14	21,9	19	29,7	64	100,0
Esnaf-Tüccar	5	31,3	1	6,3	7	43,8	3	18,8	16	100,0
Memur Emeklisi	-	-	-	-	2	28,6	5	71,4	7	100,0
İşçi Emeklisi	1	14,3	2	28,6	1	14,3	3	42,9	7	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	50	21,7	66	28,7	46	20,0	68	29,6	230	100,0
Çiftçi	-	-	2	100,0	-	-	-	-	2	100,0

Spor yapan: χ^2 = hesaplanamadı

Spor yapmayan: χ^2 = hesaplanamadı

Tablo 4,30’da araştırmaya katılan Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne mesleğine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.30 incelendiğinde araştırmaya katılan spor yapanların öğrencilerin anne mesleklerine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok işsiz- ev hanımı olanların %26,5’i yerleştirme ve memur olanların %28,1’i ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayan öğrencilerin anne mesleklerine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok işsiz ev hanımı olanların %29,6’sı ve memur olanların %30,9’u özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur.

Tablo 4.31: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Gruplandırılmış Anne Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
Spor Yapan	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Memur	31	24,2	30	23,4	36	28,1	31	24,2	128	100,0
İşçi	21	26,6	21	26,6	15	19,0	22	27,8	79	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	70	26,5	65	24,6	64	24,2	65	24,6	264	100,0
Memur-İşçi Emekli	7	46,7	2	13,3	2	13,3	4	26,7	15	100,0
Serbest Meslek	29	29,6	22	22,4	24	24,5	23	23,5	98	100,0
Spor Yapmayan										
Memur	17	21,0	21	25,9	18	22,2	25	30,9	81	100,0
İşçi	7	13,5	20	38,5	12	23,1	13	25,0	52	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	50	21,7	66	28,7	46	20,0	68	29,6	230	100,0
Memur-İşçi Emekli	1	7,1	2	14,3	3	21,4	8	57,1	14	100,0
Serbest Meslek	16	19,5	23	28,0	21	25,6	22	26,8	82	100,0

Spor yapan: $x^2 = 6,720$ $sd=12$ $p=0,876$

Spor yapmayan: $x^2 = 10,792$ $sd=12$ $p=0,547$

Tablo 4.31’de araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin gruplandırılmış anne mesleğine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.31 incelendiğinde araştırmaya katılanların ve spor yapanların çoğunluğunun annelerinin işsiz-ev hanımı olanların %26,5’i yerleştirme öğrenme stiline, spor yapmayanların annelerinin işsiz- ev hanımı olanların %29,6’sı özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayanların anne mesleğine göre öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 4.32: Araştırmaya Katılan Spor Yapan Ve Yapmayan Öğrencilerin Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor Yapan										
Memur	36	23,4	33	21,4	42	27,3	43	27,9	154	100,0
İşçi	38	30,9	33	26,8	24	19,5	28	22,8	123	100,0
Serbest Meslek	45	24,6	48	26,2	50	27,3	40	21,9	183	100,0
Esnaf-Tüccar	17	24,6	17	24,6	18	26,1	17	24,6	66	100,0
Memur Emeklisi	10	41,7	2	9,3	5	20,8	7	29,2	24	100,0
İşçi Emeklisi	8	36,4	4	18,2	1	4,5	9	40,9	22	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	3	42,9	3	42,9	1	14,3	-	-	7	100,0
Çiftçi	1	50,0	-	-	-	-	1	50	2	100,0
Spor Yapmayan										
Memur	25	27,3	18	19,6	20	21,7	29	31,5	92	100,0
İşçi	17	18,9	36	40,0	19	21,1	18	20,0	90	100,0
Serbest Meslek	30	17,8	54	32,0	33	19,5	52	30,8	169	100,0
Esnaf-Tüccar	16	23,9	13	19,4	20	29,9	18	26,9	67	100,0
Memur Emeklisi	2	9,5	4	19,0	5	23,8	10	47,6	21	100,0
İşçi Emeklisi	-	-	3	27,3	2	18,2	6	54,5	11	100,0
İşsiz-Ev Hanımı	-	-	3	60,0	-	-	2	40,0	5	100,0
Çiftçi	1	25,0	1	25,0	1	25,0	1	25,0	4	100,0

Spor yapan: χ^2 = hesaplanamadı

Spor yapmayan: χ^2 = hesaplanamadı

Tablo 4.32’de araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.32 incelendiğinde spor yapan öğrencilerin baba mesleklerine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok serbest meslek olanların %27,3’ü ayrıştırma ve memur olanların %27,9’u özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Spor yapmayan öğrencilerin baba mesleklerine göre öğrenme stilleri incelendiğinde en çok serbest meslek olanların %32’si ve işçi olanların %40’ı değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur.

Tablo 4.33: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Gruplandırılmış Baba Mesleğine Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor Yapan										
Memur	36	23,4	33	21,4	42	27,3	43	27,9	154	100,0
İşçi	38	30,9	33	26,8	24	19,5	28	22,8	123	100,0
Memur-İşçi Emekli	18	39,1	6	13,0	6	13,0	16	34,8	46	100,0
Serbest Meslek	66	25,3	68	26,1	69	26,4	58	22,2	261	100,0
Spor Yapmayan										
Memur	25	27,2	18	19,6	20	21,7	29	31,5	92	100,0
İşçi	17	18,9	36	40,0	19	21,1	18	20,0	90	100,0
Memur-İşçi Emekli	2	6,3	7	21,9	7	21,9	16	50,0	32	100,0
Serbest Meslek	47	19,2	71	29,0	54	22,0	73	29,8	245	100,0

Spor yapan: $x^2 = 15,807$ $sd=9$ $p=0,071$

*Spor yapmayan: $x^2 = 20,199$ $sd= 9$ $p= 0,010$

Tablo 4.33’de araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin gruplandırılmış baba mesleğine göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.33 incelendiğinde araştırmaya katılan ve spor yapanların çoğunluğunun babası serbest meslekte çalışanların %26,4’ü ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu, spor yapmayanların babası serbest meslekte çalışanların %29,8’i özümseme öğrenme stiline sahip olduğunu bulunmuştur. Spor yapanların baba mesleğine göre öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Spor yapmayanların baba mesleğine göre öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 4.34: Araştırmaya Katılan Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Ailesinin Ekonomik Durumuna Göre Öğrenme Stili Dağılımı

	Öğrenme Stili									
	Yerleştirme		Değiştirme		Ayrıştırma		Özümseme		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Spor Yapan										
Çok Kötü	1	25,0	1	25,0	2	50,0	-	-	4	100,0
Kötü	3	42,9	2	28,6	1	14,3	1	14,3	7	100,0
Orta	54	26,9	44	21,9	40	19,9	63	31,3	201	100,0
İyi	84	26,9	79	25,3	82	26,3	67	21,5	312	100,0
Çok İyi	16	26,7	14	23,3	16	26,7	14	23,3	60	100,0
Spor Yapmayan										
Çok Kötü	1	50,0	1	50,0	-	-	-	-	2	100,0
Kötü	-	-	2	66,7	1	33,3	-	-	3	100,0
Orta	31	18,2	47	27,6	37	21,8	55	32,4	170	100,0
İyi	46	20,3	63	27,8	49	21,6	69	30,4	227	100,0
Çok İyi	13	22,8	19	33,3	13	22,8	12	21,1	57	100,0

Spor yapan: χ^2 =hesaplanamadı

Spor yapmayan: χ^2 =hesaplanamadı

Tablo 4.34’de araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin ailesinin ekonomik durumuna göre öğrenme stili dağılımı verilmiştir. Tablo 4.34 incelendiğinde araştırma katılanların çoğunluğuna bakıldığında, spor yapanların ve ekonomik durumu iyi olanların %26’u yerleştirme öğrenme stiline ve orta olanların %31,3 özümseme öğrenme stiline sahiptir. Spor yapmayanların ve ekonomik durumu iyi olanların %30,4’ü ve orta olanların %32,4’ü özümseme öğrenme stiline sahiptir.

BÖLÜM V

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1 Sonuç ve Tartışma

Bu araştırmada spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri incelenmiştir. Bu bölümde araştırma kapsamında elde edilen bulgular, hipotezler doğrultusunda tartışılmıştır.

Bu çalışmada, araştırmaya katılan kişilerin yaklaşık olarak yarısı kadın yarısı erkek olup 9,50 ve 21 yaş arasındadır. Bu araştırmaya katılan öğrenciler beşinci sınıf ve on ikinci sınıf arasındadır. Bu araştırmaya katılan resmi ve özel okula devam eden öğrencilerin yarısı ortaokul, yarısı lise eğitim kademesini kapsamaktadır. Öğrencilerin %56'sının sporcu lisansı vardır. Araştırmaya katılan sporcuların yarısı takım sporu, yarısı bireysel spor yapmakta ve çoğunluğunun 1 ile 6 yıl arası spor yaptığı, çoğunluğunun haftada üç gün ve haftada beş saat antrenman yaptığı tespit edilmiştir. Spor branşları olarak araştırmaya katılanların çoğunluğu voleybol, basketbol, futbol, yüzme, satranç, okçuluk, tenis, taekwondo, çim hokeyi ve cimnastik branşlarında spor yapmaktadır. Araştırmaya katılanların annelerinin çoğunluğunun lise mezunu, babalarının lisans mezunu olduğu ve annelerinin çoğunluğunun İşsiz-ev hanımı, babalarının çoğunluğunun serbest meslekte çalıştığı ve ailelerinin ekonomik durumunun yarısından fazlasının iyi düzeyde olduğu görülmüştür.

Araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri incelendiğinde %26,9'u özümseme, %26,1'i değiştirme, %23,9'u yerleştirme, %23,1'i ayırıştırma öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Bu araştırmada öğrencilerin öğrenme stilleri arasında yüzdeler oran olarak önemli bir fark bulunmamıştır.

Bu araştırma ile benzer sonuçlar gösteren diğer çalışmalara bakıldığında, Zahal (2014) özel yetenek sınavına giren adayların öğrenme stilleri ile ilgili çalışmasında öğrenme stillerinin eşit oranlarda dağıldığını tespit etmiştir. Albayrak (2008) sağlık meslek lisesinde öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerini araştırmış ve öğrencilerin stillerinin birbirine yakın oranlarda olduğunu bulmuştur. Patrick, Christiana ve Steven (2005) sağlık bölümü öğrencileri ile yaptığı çalışmalarında dört öğrenme stilinde birbirine yakın oranda tercih edildiğini bulmuştur.

Piane, Pydman ve Rubens (1996) halk sağlığı öğrencilerinin öğrenme stillerini araştırmış ve öğrenme stillerinin eşit şekilde dağıldığını bulmuştur. Koç (2007) ilköğretim öğrencilerinin öğrenme stilleri, fen başarısı ve tutumu arasındaki ilişkiyi araştırmış, en çok tercih edilen stilin özümseme olduğunu bulmuştur. Kılıç (2002) web temelli öğrenmede baskın öğrenme stilinin öğrenme etkinlikleri tercihi ve akademik başarıya etkisini araştırmıştır ve baskın olarak özümseme stilinin en fazla tercih edilen stil olduğunu bulmuştur. Çalışır (2008) sınıf öğretmenliği bölümünde yaptığı araştırmasında özümseyen öğrenme stilini baskın bulmuştur. Uğur (2007) öğrencilerin karma öğrenme yöntemleri ve öğrenme stillerini araştırmış özümseme öğrenme stilinin baskın olduğunu bulmuştur. Yapılan diğer çalışmalarda farklı sonuçların ortaya çıktığı diğer öğrenme stillerinde tercih edildiği tespit edilmiştir. Kaya (2007) ilköğretim öğrencilerinin öğrenme stillerine dayalı fen ve teknoloji dersi öğretim düzeylerini incelemiş, öğrencilerin en çok değiştiren öğrenme stiline sahip olduğunu bulmuş, Ok (2009) ilköğretim öğrencileri ile yaptığı çalışmasında değiştiren öğrenme stilinin baskın olduğunu bulmuştur. Özhan (2012) ilköğretim öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlediği araştırmasında ayırıtırma, yerleştirme ve değiştirme öğrenme stillerinin dengeli bir oranda dağılım gösterdiğini fakat özümseme öğrenme stilinin öğrenciler tarafından en az tercih edilen stil olduğunu bulmuştur.

Bu araştırmada öğrenme stillerinin birbirine yakın oranda tercih edilmesinin bireysel farklılıklar ve dört öğrenme stiline de öğrenmelerin gerçekteşmesinden kaynaklandığı düşünölmektedir.

Araştırmanın hipotezleri doğrultusunda elde edilen bulgular aşağıda sunulmuştur:

1. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri arasından anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri arasından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunduğundan, birinci hipotez reddedilmiştir. Araştırmaya katılan kişilerin yaklaşık %56'sı spor yapmaktadır. Spor yapan öğrencilerin (%27,1) yerleştirme, spor yapmayan öğrencilerin (%29,6) özümseme öğrenme stiline sahip olup, spor yapan ve yapmayanların öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=0,013$) fark bulunmuştur (Tablo 4.20). Yerleştirme öğrenme stili, somut deneyim ve aktif deneyimin keşiştiği yerdedir ve bu gruptaki bireyler hissederek ve yaparak öğrenirler. Bu çalışmada spor yapanların

çoğunluğu hissederek ve yaparak öğrenmeyi tercih ederken, spor yapmayanlar izleyerek ve düşünerek öğrenmeyi tercih etmişlerdir.

Alan yazında spor yapan ve yapmayanların öğrenme stillerinin araştırıldığı, karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmalar bu çalışmayla benzer sonuçlara sahiptir. Stradley ve diğerleri (2002) yaptığı çalışmada beden eğitimi ve spor bölümünde öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerinde anlamlı bir fark olmadığını ve öğrenme stillerinin birbirine yakın oranlarda dağıldığını, en fazla yüzdeliğe sahip öğrenme stillerinin yerleştirme ve özümseme olduğu sonucuna ulaşmıştır. Wagner ve diğerleri (2014) lisans eğitimi alan diyetisyenlik bölümü, spor eğitimi ve egzersiz bilimi öğrencilerinin öğrenme stillerini araştırmış, çoğunluğun ayrıştırma ve yerleştirme öğrenme stilini tercih ettiğini saptamışlardır. Bazı çalışmalarda ise spor yapanların ayrıştırma öğrenme stilini tercih ettiği görülmektedir. Bu stildeki bireyler düşünerek ve yaparak öğrenirler. Turan (2015) beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümdeki öğrencilerin öğrenme stillerinin en çok değiştirme ve sonrasında yerleştirme öğrenme stili olduğunu belirlemiş ve bu çalışma ile benzer sonuçlar göstermektedir. Bazı çalışmalarda ise sporcu öğrencilerin öğrenme sonuçları ile bu araştırmanın tam tersi sonuçlar elde edilmiştir. Alemdağ ve diğerleri (2018) sporcu öğrencilerin eğitim kademesi ve akademik başarılarına göre öğrenme stillerini araştırmış, en fazla değiştirme, en az ise yerleştirme öğrenme stillerine sahip olduklarını belirlemiştir.

Türker (2017) beden eğitimi bölümündeki öğrencilerin öğrenme stillerinin en fazla değiştirme olduğunu saptamıştır. Aynı şekilde Aktaş ve Mirzaoğlu (2009) ilköğretim öğrencilerinin öğrenme stillerinin, okul başarısı ve beden eğitimi dersine tutumlarına etkisini araştırmış ve öğrencilerin en çok değiştirme öğrenme stiline sahip olduğunu bulmuştur. Altı ve sekizinci sınıftaki öğrencilerin beden eğitimi dersi tutumları ile öğrenme stilleri arasında anlamlı farklılıklar tespit etmiştir. Yine Thon ve Hansen (2015) beden eğitimi bölümünde spor yapan lisans ve lisansüstü öğrencilerinin değiştiren öğrenme stilini baskın olarak tercih edildiğini ve öğrenme stillerinde anlamlı farklılıkları olduğunu tespit etmiştir. Yıldırım ve Sivrikaya (2019) beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri ile ilgili çalışmasında değiştirme ve ayrıştırma stilinin çoğunlukla tercih edildiğini bulmuştur. Değiştirme öğrenme stili hissederek ve izleyerek öğrenmenin ön planda olduğu bir öğrenme stildir ve spor yapan grupların çalışmalarında daha çok tercih edildiği tespit edilmiştir.

Çağlayan (2011) beden eğitimi ve spor yüksekokulundaki akademisyenlerin öğrenme stillerinin en çok ayrıştırma; Yalız ve Erişti (2009) beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin en çok özümseme; Taylor (2001) sporcu öğrencilerin ve eğitimcilerinin öğrenme stili tercihleri ile benzerlikleri, farklılıkları ve akademik performansı üzerindeki etkisini araştırmış ve öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklar bulmuştur.

Spor yapan öğrencilerin farklı öğrenme stili tercihlerinin, hissederek ve yaparak öğrenme deneyimlerinden kaynaklandığı düşünülebilir. Kolb'u (KLSI 3.1) deneyimsel öğrenme döngüsünde meslekleri öğrenme stillerine göre gruplara ayırmıştır. Beden eğitimi alanı, yerleştiren öğrenme stili içindedir ve bu bağlamda spor yapan öğrencilerin yerleştiren öğrenme stiline sahip olduğunu destekler niteliktedir. Spor yapmayan öğrencilerin ise izleyerek ve düşünerek öğrenme deneyimlerine sahip oldukları söylenebilir.

2. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin cinsiyete göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin cinsiyete göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, ikinci hipotez kabul edilmiştir. Cinsiyete göre kadınların (%26,5) değiştirme ve erkeklerin (%28,7) özümseme öğrenme stiline sahip olduğu, yüzdelik oran açısından daha çok öğrenme stillerinin farklılıklar olduğu görülmüştür. Kadınların daha çok hissederek ve izleyerek, erkeklerin izleyerek ve düşünerek öğrendikleri bulunmuştur (Tablo 4.11). Coşkun ve Demirtaş (2015) tarafından yapılan matematik ve öğrenme stilleri ile ilgili çalışmada kadınların baskın öğrenme stili değiştirme; Çakır ve Akbaş (2013) lise öğrencilerinin öğrenme stillerini incelemiş ve kadınların çoğunluğunun öğrenme stiline değiştirme; Özer (2010) ilköğretim yedinci sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ile problem çözme durumlarını araştırmış hem kız hem de erkek öğrencilerin büyük oranda değiştirme ve özümseme öğrenme stillerini tercih ettiklerini bulmuştur. Köroğlu (2015) öğretmen adaylarının özel alan yeterlikleri ile öğrenme stillerini araştırmış, kadınların değiştirme ve erkeklerin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu ve öğrenme stillerinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediğini tespit edilmiştir. Bahadır ve diğerleri (2018) öğretmen adaylarının öğrenme stillerini incelenmiştir ve cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık tespit etmemiştir. Arslan ve Durukan (2015) ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ve yazma eğilimlerini incelemiş ve cinsiyetin öğrenme stilleri üzerinde anlamlı

bir farklılık ortaya koymadığını bulmuştur. Benzer bir çalışmada Karamustafaoğlu, Yurtyapan, Coşkun, Divarcı ve Derin (2015) ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerini bazı değişkenler açısından incelemiştir, cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık olmadığını tespit etmiştir. Truluck ve Courtenay (1999) yaşlı bireylerin öğrenme stil tercihlerini araştırmış ve cinsiyete göre farklılık tespit etmemiştir. Yapılan diğer çalışmalarda bu çalışmayı destekler niteliktedir (Çelik, 2019; Coşkun ve Demirtaş, 2015; Alşahin, 2010; Çelenk ve Karakış, 2007; Dinçer, 2007; Gürsoy, 2008; Taşgın, 2015; Özdemir, 2016; Thon ve Hansen, 2015). Bazı araştırmalarda da öğrenme stillerinde cinsiyete göre anlamlı farklılıklar bulunduğu tespit edilmiştir. Dikmen ve diğerleri (2018) tarafından yapılan bir çalışmada öğrenme stilleri ile öğrenmeye yönelik tutum arasındaki ilişki incelenmiş, cinsiyet değişkenine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Yine başka bir çalışmada Güven (2004) öğrenme stillerini ve öğrenme stratejilerini karşılaştırmış, cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulmuştur. Yapılan diğer bazı çalışmalarda da cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur (Çiğdem ve Memiş, 2011; Biçer, 2010; Çakır ve Akbaş, 2013; Işık, 2011; Ekici, 2013; Özgen ve diğerleri, 2017; Turan, 2009; Taylor, 2001).

Cinsiyete göre spor yapan kadınların (%28,2) ve spor yapan erkeklerin (%26,2) çoğunluğunun yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğu, spor yapmayan kadınların (%30,9) değiştirme, spor yapmayan erkeklerin (%33,5) özümseme öğrenme stiline sahip olduğu cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur. Alan yazında spor yapan ve yapmayanların cinsiyete göre öğrenme stillerinin araştırıldığı, karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmalarda öğrenme stillerinde farklı sonuçlara ulaşılmıştır. Turan (2015) beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin meraklılık düzeyleri ile öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi araştırmış, erkeklerin ve kadınların değiştiren öğrenme stiline sahip olduğu, cinsiyet ile öğrenme stilleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Türker (2017) çalışmasında spor yapanların cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık bulunmadığını ortaya koymuştur. Alemdağ ve Öncü (2015) beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğrenme stillerini araştırmış, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulamamıştır. Şahin ve Çelik (2012) beden eğitimi öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ile cinsiyetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını, öğrencilerin özümseme öğrenme stiline sahip olduğunu tespit etmiştir. Bu araştırmadan elde

edilen bulguların aksine diğer bazı çalışmalarda spor yapan bireylerin cinsiyete göre öğrenme stillerinde farklılıklar saptanmıştır. Koç (2010) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin öğrenme stillerini incelemiş, kadınların ve erkeklerin çoğunluğunun özümseme öğrenme stiline sahip olduğunu, bununla birlikte cinsiyete göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık görülmüştür. Aktaş ve Mirzeoğlu (2009) tarafından yapılan ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin öğrenme stilleri ve beden eğitimi dersine karşı tutumlarını incelemiş, öğrenme stillerinin cinsiyete göre farklılaştığını bulmuştur.

Bu araştırmada ve bir kısım araştırmalarda cinsiyete göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmaması ve diğer bazı araştırma sonuçlarında cinsiyete göre öğrenme stillerinde farklılıkların olması birlikte değerlendirildiğinde, bunun sebebinin farklı kültürler, eğitim düzeyi vb. çalışma alanlarından kaynaklanabilir.

3. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Spor yapmayan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri arasında ise anlamlı ($p=0,049$) bir farklılık görülmüştür (Tablo 4.23). Buna göre spor yapan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri farklılık göstermediğinden üçüncü hipotez kabul edilmiş, spor yapmayanlar öğrenciler açısından yaşa göre öğrenme stilleri değiştiği için üçüncü hipotez red edilmiştir. Yaşa göre öğrenme stilleri incelendiğinde, istatistiksel olarak anlamlı ($p=0,001$) farklılık bulunmuştur (Tablo 4.11). Öğrenimine devam eden 9,50-11,49 yaş aralığındaki öğrencilerin daha çok yerleştirme (%33,1) öğrenme stilinde iken 17,50 yaş ve üzeri olanlarda bu oran yarıya düşmektedir. Özümseme öğrenme stilinde ise tam tersi durum gerçekleşmektedir. Yaş gruplarına göre öğrenme stillerinin farklılık gösterip göstermediğine ilişkin araştırmalarda ortak bir görüş oluşturulamamıştır. Arslan ve Babadoğan (2005) ilköğretim yedinci ve sekizinci sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerini incelemiş, yaş değişkeni ile somut deneyim öğrenme biçimi ve bilgiyi işleme süreçleri arasında anlamlı farklılık bulmuştur. Yapılan diğer çalışmalarda yaşa göre öğrenme stillerinde farklı sonuçlara ulaşılmıştır. Açık (2013) lise öğrencilerinin öğrenme stillerini araştırmış, 15-16 yaş aralığının yerleştirme; 17 yaş ve üzeri olanların değiştirme öğrenme stilini tercih ettiği, öğrenme stilleri ile yaş grupları arasında anlamlı bir farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir. Zahal (2014)

öğrenme stilleri ile ilgili çalışmasında 17-20 yaş aralığında yer alan öğrenciler dışındaki, bütün grup ve alt gruplarda en fazla değiştirme öğrenme stiline tercih edildiğini, 17-20 yaş grubunda yer alanlarda ayrıştırma öğrenme stiline baskın olduğunu, yaşa göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklar olmadığını tespit etmiştir. Truluck ve Courtenay (1999) yaşlı bireylerin öğrenme stil tercihlerini araştırmış ve yaşa göre farklılaşma olmadığını belirlemiştir. Yapılan diğer bazı çalışmaların çoğunluğunda yaşa göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılaşma olmazken bu araştırmada yaşa göre öğrenme stilleri arasında anlamlı farklılığa ulaşılmıştır.

Spor yapan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Spor yapanların yaşı arttıkça yerleştirme öğrenme stiline yüzdelik oranlarda düşüş görülürken, özümseme öğrenme stiline yaş arttıkça yüzdelik oranlarda da artış görülmektedir. Yani spor yapanlarda istatistiksel olarak yaşa göre öğrenme tercihlerinde anlamlı bir farklılık çıkmasa bile yüzdelik olarak yaş arttıkça yerleştirme öğrenme stiline özümseme öğrenme stiline geçişler olduğu söylenebilir (Tablo 4.23). Spor yapmayanların farklı yaş gruplarında çoğunluğunun değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte spor yapmayanlarda istatistiksel olarak anlamlı ($p=0,049$) farklılık bulunmuştur (Tablo 4.23). Spor yapmayanların yaşı arttıkça değiştirme öğrenme stiline olanların yüzdelik oranlarında düşüş görülürken, özümseme öğrenme stiline yaş arttıkça yüzdelik oranlarda da artış görülmektedir. Alan yazında spor yapan ve yapmayanların yaşa göre öğrenme stillerinin araştırıldığı, karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmalarda, Turan (2015) beden eğitimi bölümündeki öğrencilerin öğrenme stillerini araştırmış ve yaşa göre öğrenme stillerinde farklılık tespit etmemiştir. Bu çalışmayı destekler nitelikte sonuçlara ulaşmıştır. Diğer bazı çalışmalarda farklı sonuçlara ulaşılmış ve Türker (2017) beden eğitimi bölümü öğrencilerinin yaşa göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulmuş; Çağlayan (2011) beden eğitimi ve spor yüksek okulundaki akademisyenlerin yaşlarına göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık tespit etmiştir.

Bu araştırmada öğrenme stilleri ile ilgili sonuçların yapılan diğer çalışmalarla farklılık ve benzerlik göstermesinin sebebi, öğrenmede yaşa bağlı olarak farklı disiplinlerde öğrenme yollarının değişebileceğinden, ayrıca yapma ve hissetmeden, düşünce ve izlemeye geçişlerin olması, bireylerin çeşitli düşünme tarzlarından etkilenmesi ve yaşa bağlı olarak deneyimlerle

öğrenmenin artmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Bireylerin farklı öğrenme stillerini tercih etmesinin öğrenme esnekliğinden kaynaklandığı da söylenebilir.

4. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, dördüncü hipotez kabul edilmiştir. Sınıfa göre öğrenme stilleri beş ve altıncı sınıflarda daha çok yerleştirme; yedi, sekiz ve onuncu sınıflarda daha çok değiştirme öğrenme stiline sahiptir. Dokuzuncu sınıflar özümseme; on bir ve on ikinci sınıfların ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu, sınıfa göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=0,003$) farklılık olduğu bulunmuştur. Bu çalışmada beş ve altıncı sınıflar hissederek ve yaparak öğrenmeyi, yedi, sekiz ve onuncu sınıflar hissederek ve izleyerek öğrenmeyi, dokuzuncu sınıflar izleyerek ve düşünerek, on bir ve on ikinci sınıflar da düşünerek ve yaparak öğrenmeyi tercih etmiştir (Tablo 4.11).

Yapılan diğer bazı çalışmalar, sınıfa göre öğrencilerin öğrenme stillerinin farklılaşma gösterdiğine yönelik elde edilen bu araştırmanın sonucunu destekler niteliktedir. Bunlardan Kaya (2007) altıncı sınıf ve sekizinci sınıfların en fazla değiştirme, yedinci sınıfların yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğunu ve öğrenme stilleri ile sınıf düzeyi arasında anlamlı ilişki olduğunu bulmuştur; Işık (2011) öğrencilerin öğrenme stillerinin sınıflara göre farklılaştığını; Karademir ve Tezel (2010) öğrenme stilleri ile sınıf düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olduğunu belirlenmiştir.

Yapılan bazı çalışmalar ise sınıfa göre öğrencilerin öğrenme stillerinin farklılık göstermediğine yöneliktir. Bunlardan Ok (2009) yedi ve sekizinci sınıfların değiştirme; Özgen, Ay, Özsoy ve Alpay (2017) araştırmalarında öğrenme stillerinin beş, altı, yedi ve sekizinci sınıflarda baskın olarak değiştirme; Arslan ve Durukan (2015) beşinci sınıf öğrencilerinin en fazla ayrıştırma, altı, yedi ve sekizinci sınıf öğrencilerinin değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu ve sınıflara göre farklılık göstermediğini açıklamışlardır.

Yapılan bazı çalışmalarda öğrencilerin sınıflara göre farklı öğrenme stillerini tercih ettiği tespit edilmiştir. Beşinci sınıf için Yurtseven (2010) değiştiren; altıncı sınıf için Mutlu

(2005) özümseyen; Kural (2009) ayrıştırma; yedinci sınıf için Özer (2010) değiştirme; Coşkun ve Demirtaş (2015) değiştirme öğrenme stiline tercih edildiğini bulmuştur. Yapılan diğer çalışmaların sonuçlarında beş ve altıncı sınıf seviyelerinde farklılık gösterse de 7. ve 8. sınıf seviyelerinde benzer öğrenme stillerinin tercih edildiği söylenebilir. Bu çalışmalardan farklı olarak, Koç (2007) yedi ve sekizinci sınıf öğrencilerinin özümseme öğrenme stilini daha çok tercih ettiğini belirlemiştir.

Bu çalışmada dokuzuncu sınıf öğrencilerinin çoğunluğu özümseme öğrenme stilini tercih ederken diğer bir çalışmada Albayrak (2008) dokuzuncu sınıf öğrencilerinin ayrıştırma ve değiştirme öğrenme stilini tercih ettiğini saptamıştır. Bu çalışmada onuncu sınıfın çoğunluğu değiştirme öğrenme stilini tercih ederken, Albayrak (2008) onuncu sınıfta yerleştirme öğrenme stiline daha baskın olduğunu, sınıfa göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık tespit edilmediğini açıklamıştır. Diğer taraftan Bhat (2014) özümseme; Peker ve Aydın (2003) özümseme öğrenme stiline daha baskın olduğunu bulmuştur. Bir diğer araştırmacı Turan (2009) ise onuncu sınıfların çoğunluğunun ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğunu saptamıştır. Alan yazında on bir ve on ikinci sınıfların öğrenme stillerinin incelendiği bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stilleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Alan yazında spor yapan ve yapmayanların sınıfa göre öğrenme stillerinin araştırıldığı, karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmalarda yükseköğretim düzeyinde yapılan çalışmalarda, Yalız ve Erişti (2009); Turan (2015); Çelik ve Şahin (2012) ve Türker (2017) öğrencilerin sınıflara göre öğrenme stillerinin farklılaşmadığını bulmuşlardır. Yükseköğretim kademesinde spor alanındaki çalışmalarda sınıf seviyelerine göre öğrenme stillerinin farklılaşmadığı söylenebilir.

Yapılan çalışmalarda sınıfa göre öğrenme stillerinde farklılıkların oluşmasının, eğitim kademeleri ve sınıflar arası geçiş ve alan seçiminden kaynaklandığı söylenebilir.

5. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türüne göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türüne göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, beşinci hipotez kabul edilmiştir. Resmi eğitim kurumunda öğrenim gören öğrenciler daha çok yerleştirme öğrenme stiline, özel eğitim kurumunda öğrenim gören öğrenciler özümseme öğrenme stiline sahiptir. Okul türüne göre öğrencilerin öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=0,018$) farklılık olduğu bulunmuştur (Tablo 4.12). Bir diğer çalışma da bu araştırma sonucunu destekler niteliktedir; Karamustafaoğlu ve diğerleri (2015) resmi ve özel eğitim kurumunda öğrenim gören ortaokul öğrencilerinin baskın olarak ayrıştırma öğrenme stilini tercih ettiğini belirlemiş ve okul türüne göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Yapılan bir diğer çalışma ise bu araştırmadan farklı sonuçlara sahiptir. Kural (2009) farklı sosyo-ekonomik düzeydeki okullarda öğrencilerin öğrenme stillerini araştırmış ve okul türüne göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmamıştır.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Alan yazında spor yapan ve yapmayanların okul türüne göre öğrenme stillerinin araştırıldığı, karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu araştırmadan elde edilen bulgular ve yapılan diğer çalışmalar birlikte düşünüldüğünde, okul türüne göre öğrenme stillerinin farklılaşması, eğitim-öğretimde öğretmen, kullanılan yöntem, strateji, araç, gereç ve okul imkânlarından kaynaklanabilir.

6. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, altıncı hipotez kabul edilmiştir. Ortaokulda öğrenim gören öğrencilerin en çok değiştirme, lisede öğrenim gören öğrencilerin en çok özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Eğitim kademesine göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı ($p=0,003$) farklılık bulunmuştur (Tablo 4.12). Bu

çalışmada ortaokul kademesindeki öğrencilerin çoğunluğunun hissederek ve izleyerek öğrendiği, lise kademesindeki öğrencilerin izleyerek ve düşünerek öğrendiği söylenebilir.

Ortaokul kademesinde yapılan bazı çalışmalarda, Kayacık (2013) öğrencilerinin baskın olarak değiştirme öğrenme stilini tercih ettiğini; Biçer (2010) öğrencilerin en fazla değiştirme, en az ayırıştırma öğrenme stilini tercih ettiğini; Arslan ve Durukan (2015) öğrencilerin değiştirme öğrenme stilini tercih ettiğini bulmuştur. Buradaki üç farklı çalışmanın sonuçları, bu araştırmadaki ortaokul eğitim kademesindeki öğrencilerin öğrenme stil tercihleri ile benzerlik göstermektedir. Alan yazında ortaokul öğrencilerinin tercih ettiği öğrenme stillerinde farklılığın olduğu bir çalışmaya rastlanmıştır. Karamustafaoğlu ve diğerleri (2015) ortaokul öğrencilerinin baskın öğrenme stiline ayırıştırma olduğunu belirlemiştir.

Lise eğitim kademesinde yapılan diğer bazı çalışmalarda; Güven (2004) öğrencilerin öğrenme stillerinin çoğunluğunun özümseme öğrenme stili olduğunu; Koto, Ningsih ve Putri (2019) Endonezya' da bir lisede öğrenme stilleri ile ilgili yaptığı çalışmasında, baskın olarak özümseme öğrenme stiline tercih edildiğini; Beydoğan (2009) öğrencilerin baskın olarak tercih ettiği stilin özümseme öğrenme stili olduğunu bulmuştur. Yapılan çalışmalar bu araştırmayı destekler niteliktedir. Bu araştırmanın sonuçlarından farklı olarak; Çakır ve Akbaş (2013) lise öğrencilerinin öğrenme stillerinin daha çok değiştirme öğrenme stili olduğunu; Açık (2013) lise öğrencilerinin ayırıştırma öğrenme stili olduğunu, ona yakın oranlarda da yerleştirme öğrenme stiline sahip olduğunu bulmuştur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Alan yazında spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stillerinin araştırıldığı, karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan bir diğer çalışmada; Alemdağ ve diğerleri (2018) spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stillerinde farklılaşmanın olmadığını bulmuştur, bu araştırmayı destekler niteliktedir.

Alan yazında bu araştırma ve diğer çalışmalarda eğitim kademesine göre öğrenme stillerinin değişkenlik gösterdiğine rastlanmıştır. Öğrenme stillerinin eğitim yaklaşımlarından etkilendiği, eğitim kademelerindeki dersler ve ders içerikleri konular ile derslerde uygulanan metotlardan etkilendiği söylenebilir

7. Spor yapan öğrencilerin spor geçmişine (sporcu lisans yılı, spor branşı, spor türü, antrenman sayısı, antrenman saati) göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan öğrencilerin spor geçmişine (sporcu lisans yılı, spor branşı, spor türü, antrenman sayısı, antrenman saati) göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, yedinci hipotez kabul edilmiştir. Araştırmaya katılan spor yapan öğrencilerin çoğunluğunun bir ve altı yıl arası spor yaptığı belirlenmiştir. Bir ile üç yıl arası spor yapan öğrencilerin yerleştirme öğrenme stilini, üç ile altı yıl arası spor yapan öğrencilerin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuştur. Bu araştırmada spor yılına göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Takım sporu yapan öğrencilerin çoğunluğu yerleştirme, bireysel spor yapan öğrencilerin değiştirme öğrenme stiline sahip olduğu bulunmuş, spor türüne göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Spor yapan öğrencilerin spor branşlarına göre öğrenme stilleri ki-kare testi ile (%20'den fazla beşten küçük frekans olduğundan) hesaplanamamıştır (Ergün, 1995). Spor branş kategorileri gruplandırılmış veriler üzerinden değerlendirilmiştir. Spor branşlarından masa tenisi, badminton, güreş, eskrim, atletizm, aikido, karate, muay thai, boks, kick boks branşları diğer olarak gruplandırılmıştır.

Bu araştırmada spor branşlarına göre en çok tercih edilen öğrenme stillerine bakıldığında futbol, basketbol, voleybol, çim hokeyi ve diğer branşındakilerin yerleştirme öğrenme stilini; yüzme ve taekwondo branşındakilerin ayırıştırma öğrenme stilini; okçuluk branşındakilerin değiştirme öğrenme stilini; tenis branşındakilerin özümseme öğrenme stilini tercih ettiği görülmüştür. Bazı spor branşlarında iki stilin eşit olarak tercih edildiği bulunmuştur; satranç branşında değiştirme ve özümseme öğrenme stillerini; cimnastik branşında yerleştirme ve değiştirme öğrenme stillerini tercih ettiği görülmüştür. Gruplandırılmış spor branşına göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Araştırmaya katılan spor yapan öğrencilerin çoğunluğu haftada üç gün ve beş saat antrenman yapmaktadır. Haftada üç gün antrenman yapan öğrencilerin değiştirme öğrenme stiline, haftada beş saat antrenman yapan öğrencilerin ayırıştırma öğrenme stiline sahip olduğu

diğer öğrenme stillerinin de yüzdeler olarak oranlarının benzerlik gösterdiği görülmektedir (Tablo 4.15). Haftalık antrenman sayısına ve haftalık antrenman saatine göre sporcu öğrencilerin öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmalarda; Türker (2017) bireysel ve takım sporuna yapanların baskın olarak değiştirme öğrenme stilini tercih ettiğini ve öğrenme stillerinde spor türüne göre anlamlı farklılık olmadığını tespit etmiştir. Gonzalez ve diğerleri (2010) farklı spor dallarında profesyonel, amatör ve eğlence amaçlı spor yapanların tercih ettikleri öğrenme stillerini araştırmış, spor geçmişi ve farklı spor dallarına göre öğrenme stillerinin farklılaşmadığını bulmuştur. Bu araştırmadaki sonuçlar ile yapılan diğer bazı çalışmalarda; spor türüne, spor branşlarına ve spor yılına göre çıkan sonuçlarla benzerdir. Yapılan diğer bazı çalışmalar bu araştırmadan farklı sonuçlar vermiştir; Wesley (2003) sporcu olan öğrencilerin öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit etmiş ve sporcuların en çok aktif öğrenme tarzını seçtiklerini bulmuştur. Brower ve diğerleri (2001) beden eğitimi ve spor öğrencilerinin öğrenme stillerini araştırmış, öğrenme stillerinin yüzdeler oranları birbirine yakın olduğu için baskın bir öğrenme stili bulamamış, beden eğitimi ve spor öğrencilerinin öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulamamıştır.

Beden eğitimi ve spor alanında yapılan çalışmalarda da görüldüğü gibi; spor ile ilgili öğrenmelerin birden fazla öğrenme stilini içine alacak şekilde farklılık göstermesinin sebebinin, bireylerin farklı spor branşlarında yaparak, hissederek, izleyerek, düşünerek öğrenmeyi denemesinden ve tercih etmesinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

8. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne ve babaların eğitim durumuna göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne ve babaların eğitim durumuna göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, sekizinci hipotez kabul edilmiştir. Bu araştırmada öğrencilerin anne ve baba eğitim durumları incelendiğinde öğrencilerin en çok annesi lise mezunu ve babası lisans mezunu olduğu görülmüştür. Annesi lise mezunu olan öğrencilerin en çok tercih ettiği öğrenme stili özümseme, babası lisans mezunu olan öğrencilerin tercih ettiği stilin ise yerleştirme öğrenme stili olduğu bulunmuştur.

Öğrencilerin anne ve baba eğitim durumuna göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Yapılan diğer bazı çalışmalarda; Yurtseven (2010) araştırmasında öğrencilerin anne ve baba eğitim düzeyi ile öğrenme stilleri; Zahal (2014) özel yetenek sınavına giren öğrencilerin anne ve baba eğitim durumuna göre öğrenme stilleri; Köroğlu (2015) öğrencilerin öğrenme stilleri ile baba eğitimine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulamamıştır. Bu çalışmalar, bu araştırmayı destekler niteliktedir. Yapılan bazı çalışmalarda da farklılıklara rastlanmıştır; Merter (2009) üniversitedeki öğrenciler ile yaptığı araştırmasında anne ve baba eğitimine göre öğrenme stillerinde; Kuzu ve Akran (2018) öğrencilerin anne ve baba eğitimine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulmuştur. Öğrenme stilleri tercihleri bu araştırmadan farklı olan bir çalışmada ise Açık (2013) tarafından annesinin öğrenim durumu ön lisans ve lise mezunu olanların yerleştirme öğrenme stiline, ilköğretim mezunu ve altı olanlarda ayrıştırma öğrenme stiline baskın olduğunu tespit etmiştir. Babanın öğrenim durumu ön lisans, lise, ilköğretim mezunu ve okuryazar veya okuryazar olmayanların ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu, babanın eğitim durumuna göre öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne eğitim durumuna göre öğrenme stilleri ki-kare testi ile (%20'den fazla beşten küçük frekans olduğundan) hesaplanamamıştır (Ergün, 1995). Bu nedenle anne eğitim kategorileri gruplandırılmıştır. Annesi okuryazar olmayanlar, ilköğretim ve ortaokul mezunu olanlar ilköğretim grubuna, lise mezunu olanlar ortaöğretim grubuna, ön lisans, lisans ve lisansüstü mezunu olanlar yükseköğretim grubuna dâhil edilmiştir.

Gruplandırılmış anne mesleğine göre öğrenme stilleri incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin; anne eğitim durumuna göre spor yapan öğrencilerin en çok annesi yükseköğretim kurumundan mezun olan öğrencilerin, yerleştirme öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur. Yükseköğretim kurumundan mezun annesi olan spor yapmayan öğrencilerin, özümseme öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur

Spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin babası lisans mezunu olanların, özümseme öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme

stilllerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Alan yazında spor yapan ve yapmayanların anne ile baba eğitim durumuna göre öğrenme stillerinin araştırıldığı karşılaştırmalı bir araştırmaya rastlanmamıştır. Beden eğitimi ve spor alanında Koç (2010) tarafından yapılan bir çalışmada beden eğitimi ve spor bölümünde öğrenim gören öğrencilerin anne ve baba eğitim durumuna göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmuştur.

Yapılan çalışmalarda anne ve baba eğitim düzeyi öğrencilerin öğrenme stillerini tercih etmede etkin rol oynamazken, bazı çalışmalarda anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bu durum anne ve babanın öğrenmede seçtikleri tercihlerini çocuklarına yansıtmasından ve rol model olmasından kaynaklandığı söylenebilir.

9. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne ve babaların mesleğine göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin anne mesleğine göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamış; Spor yapan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık bulunmadığından, dokuzuncu hipotez kabul edilmiştir. Spor yapmayan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stilleri arasında ise anlamlı ($p=0,010$) bir farklılık görülmüştür (Tablo 4.33). Buna göre spor yapmayan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stilleri farklılık gösterdiğinden, dokuzuncu hipotez reddedilmiştir.

Bu çalışmada öğrencilerin anne ve baba mesleğine göre öğrenme stilleri ki-kare testi ile (%20'den fazla beşten küçük frekans olduğundan) hesaplanamamıştır (Ergün, 1995). Bu nedenle anne ve baba mesleği kategorileri gruplandırılmıştır. Annesi memur ve işçi emeklisi olanlar memur-işçi emeklisi grubunda birleştirilmiş, çiftçi olanlar serbest meslek grubunda birleştirmiştir. Baba mesleğine göre memur ve işçi emeklisi olanlar memur-işçi emeklisi grubunda birleştirilmiş, çiftçi olanlar ve işsiz olanlar serbest meslek grubunda birleştirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin anne mesleği en çok işsiz ev hanımı olanların tercih ettiği öğrenme stili özümseme, babası mesleği en çok serbest meslek olanların tercih ettiği öğrenme stiline değişirme öğrenme stili olduğu görülmektedir.

Yapılan bir diğler çalışmada; Gllerci ve Oflaz (2010) ğrencilerin anne ve baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulamadığından, bu araştırma ile benzer sonuçlar göstermektedir. Diğler bazı çalışmalarda anne ve baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılıklara rastlanmış; Merter (2009) anne ve baba eğitimine göre öğrencilerin öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulmuştur. Kazu ve Akran (2018) ortaokul beşinci ve altıncı sınıf öğrencileri ile yaptığı çalışmasında anne ve baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulmuştur.

Bu araştırmaya katılan öğrencilerin anne mesleğine göre spor yapan ve yapmayanların çoğunluğunun annesi işsiz- ev hanımıdır. Spor yapanların annesi mesleğine göre annesi işsiz- ev hanımı olanların en çok yerleştirme öğrenme stilini tercih ettiği, spor yapmayanların annesi işsiz- ev hanımı olanların özümleme öğrenme stilini tercih ettiği bulunmuştur.

Araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin baba mesleği en çok serbest meslek grubundadır. Spor yapan öğrencilerin en çok baba mesleğine göre tercih ettiği öğrenme stili ayrıştırma öğrenme stilidir. Spor yapmayanların öğrencilerin en çok baba mesleğine göre tercih ettiği öğrenme stili özümleme öğrenme stilidir. Spor yapan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır. Spor yapmayan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Alan yazında spor yapan ve yapmayanların anne ile baba mesleğine göre öğrenme stillerinin araştırıldığı karřılařtırılmalđ bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Bu araştırmadaki öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stilleri spor yapmayanların öğrenme stillerinde farklılık tespit edilmiştir. Anne ve baba mesleğine göre farklıların olmadığı araştırmalarda alan yazında karşımıza çıkmaktadır. Anne ve baba mesleğine göre öğrenme stillerinde farklılıkların olması, öğrenme stillerinin meslek gruplarına göre ayrışmasından kaynaklandığı dşnlmektedir.

10. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumuna göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

Bu çalışmada öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumuna göre öğrenme stilleri ki-kare testi ile (%20'den fazla beşten küçük frekans olduğundan) hesaplanamamıştır (Ergün, 1995).

Bu sebepten dolayı öğrenme stillerinin yüzdelik oranlarının dağılımları verilmiştir. Araştırmaya katılanların çoğunluğunun ailesinin ekonomik durumu iyidir. Gelir durumu iyi olanların değiştirme (%26,3) öğrenme stilinde olduğu görülmüştür (Tablo 4.19).

Yapılan diğer bazı çalışmalarda; Işık (2011) öğrencilerin sahip oldukları öğrenme stilleri ile sosyo-ekonomik düzey arasında; Albayrak (2008) öğrencilerin bulunduğu gelir grubu ile öğrenme stilleri arasında; Köroğlu (2015) öğretmen adayları ile ilgili çalışmasında ailenin ekonomik durumuna göre; Zahal (2014) özel yetenek sınavına giren öğrencilerin gelir durumu ile öğrenme stilleri arasında; Yurtseven (2010) öğrencilerin öğrenme stilleri ve aylık aile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulamamıştır. Diğer taraftan Güven (2004) ortaöğretim öğrencilerinin aile gelir durumlarına göre öğrenme stillerini araştırmış en çok özümseme öğrenme stiline sahip olduklarını ve gelir durumuna göre öğrenme stillerinde istatistik olarak anlamlı farklılık bulunduğunu ortaya koymuştur. Yapılan diğer çalışmaların çoğunluğunda gelir durumuna göre öğrenme stillerinde anlamlı farklılık bulunmazken, anlamlı farklılığın bulunduğu çalışmalara da rastlanmıştır.

Spor yapan öğrencilerin ailesinin ekonomik durumu iyi olanlar (%26,9) yerleştirme öğrenme stiline, spor yapmayan öğrencilerin ailesinin ekonomik durumu iyi olanların (%30,4) özümseme öğrenme stiline sahip olduğu görülmüştür (Tablo 4.34). Alan yazında spor yapan ve yapmayanların ailesinin ekonomik durumuna göre öğrenme stillerinin araştırıldığı karşılaştırmalı bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu araştırmaya katılan öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumuna göre öğrenme stillerinin yüzdelik oran olarak farklı sonuçlar vermesinin, ailenin ekonomik nedenlerden dolayı öğrenciye sunduğu öğrenme imkânı ve ortamlardan kaynaklandığı söylenebilir.

Araştırmada hipotezler doğrultusunda elde edilen sonuçlar aşağıda özetlenmiştir.

1. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri arasından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunduğundan, birinci hipotez reddedilmiştir.
2. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin cinsiyete göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, ikinci hipotez kabul edilmiştir.

3. Spor yapan öğrencilerin yaşa göre öğrenme stilleri farklılık göstermediğinden üçüncü hipotez kabul edilmiş, spor yapmayanlar öğrenciler açısından yaşa göre öğrenme stilleri değiştiği için üçüncü hipotez reddedilmiştir.
4. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sınıfa göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, dördüncü hipotez kabul edilmiştir.
5. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin okul türüne göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, beşinci hipotez kabul edilmiştir.
6. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin eğitim kademesine göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, altıncı hipotez kabul edilmiştir.
7. Spor yapan öğrencilerin spor geçmişine (sporcu lisans yılı, spor branşı, spor türü, antrenman sayısı, antrenman saati) göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, yedinci hipotez kabul edilmiştir.
8. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin anne ve babaların eğitim durumuna göre öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığından, sekizinci hipotez kabul edilmiştir.
9. Spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin anne mesleğine göre ve spor yapan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık bulunmadığından, dokuzuncu hipotez kabul edilmiştir. Spor yapmayan öğrencilerin baba mesleğine göre öğrenme stilleri farklılık gösterdiğinden, dokuzuncu hipotez reddedilmiştir.
10. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumuna göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur. Bu hipotez ki-kare testi hesaplanamadığı için doğrulanamamıştır.

Sonuç olarak bu araştırmada spor yapan öğrencilerin öğrenme stilleri yerleştirme, spor yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri özümsemedir. Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğrenme stilleri yaşa ($p=0,001$); eğitim kademesine ($p=0,003$); sınıfa ($p= 0,003$); okul türüne ($p=0,018$); gruplandırılmış verilerde baba mesleğine ($p= 0,010$) göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir. Spor yapan ve yapmayanların öğrenme stillerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p=0,013$). Spor yapmayanların yaşa ($p=0,049$) ve gruplandırılmış verilerde baba mesleğine ($p= 0,010$) göre öğrenme stilleri değişmektedir ($p>0,05$).

Araştırmadan elde edilen sonuçlar ışığında spor yapan ile spor yapmayan öğrencilerin öğrenme stillerinin farklılaştığı belirlenmiştir. Spor yapmayanların öğrenme stillerinin yaş ve baba mesleği değişkenlerinden etkilendiği görülürken, diğer bağımsız değişkenlere göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Araştırmaya katılan spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri, ailenin ekonomik durumuna göre ki-kare istatistik tekniği ile hesaplanamamıştır. Bunun sebebi orta ve iyi düzeyde ekonomik duruma sahip ailelerin çoğunlukta olması (çok kötü ve kötü ekonomik durumda olan 16 öğrenci; orta düzeyde 371 öğrenci; iyi düzeyde 539; çok iyi olan 117 öğrenci) ve Antalya ili Konyaaltı ilçesinde yaşayan ailelerin sosyo-ekonomik düzeyinin çoğunluğunun orta-iyi-çok iyi (%62,78) olmasından kaynaklanabilir. Bu ilçeye ait istatistikler bunu ortaya koymaktadır. (<https://www.endeksa.com/tr/analiz/antalya/konyaalti/demografi#ses>).

Spor yapan öğrencilerin, spor geçmişine ilişkin değişkenlerden öğrenme stillerinin etkilenmediği ($p>0,05$) ancak spor geçmişine göre (sporcu lisans yılı, spor branşı, spor türü, antrenman sayısı, antrenman saati) öğrenme stili tercihlerinin değişiklik gösterdiği ortaya çıkmıştır. Spor yapan öğrencilerin öğrenme stillerini etkileyen faktörleri okul yaşantısı ve başka değişkenlerde aramak gerekebilir.

5.2 Öneriler

Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda öğrenci, öğretmen, antrenör, araştırmacı ve ailelere öneriler şu şekildedir:

1. Araştırmaya katılan öğrencilerin dört farklı öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Öğretmen ve antrenörlerin dört farklı öğrenme stilinde de öğrencilerinin/sporcularının olduğunu göz önünde bulundurarak, öğrenme-öğretme ortamını hazırlamaları önerilebilir.
2. Öğrencilere/sporculara öğrenme stilleri ile ilgili seminer verilerek öğrenme stilleri hakkında bilgilendirilmeleri ve rehberlik hizmeti sunularak kendi öğrenme stilleri hakkında fikir sahibi olmalarının öğrenmede daha etkili olacağı düşünülmektedir.

3. Öğretmen/Öğretmen adayı/Antrenörlere öğrenme stilleri ile ilgili seminerler ve hizmet içi eğitim verilerek, öğrenci/sporcuların öğrenme stillerini belirleyerek buna uygun ders/antrenman planlaması etkili öğrenmeye katkı sağlayabilir.
4. Öğretmen/antrenör adaylarının mezun olmadan önce öğrenme stilleri ile ilgili eğitim almaları ve deneysel öğrenme alanında alternatif derslerle bunları öğrenci/sporculara nasıl yansıtacakları konusunda hizmet öncesi tecrübe kazanmaları gelecekte fayda sağlayabilir.
5. Ailelerin, okul yöneticileri ve öğretmenler ile iş birliği yapmaları, öğrenme stillerine yönelik eğitim öğretime yönelik olumlu tutum geliştirilmesine ve öğrencilerin akademik başarılarının artmasına faydalı olabilir.
6. Beden eğitimi ve spor derslerinin uygulama kalitesinin geliştirilmesi için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından örnek deneysel ders videolarına ([www. eba.gov.tr](http://www.eba.gov.tr)) yer verilebilir.
7. Spor geçmişine göre (sporcu lisans yılı, spor branşı, spor türü, antrenman sayısı, antrenman saati) öğrenme stili tercihleri değişkenlik gösterdiğinden, öğrencilerin/sporcuların öğrenme esnekliğine uygun deneysel öğrenme araştırmaları yapılabilir.
8. Araştırmacılar açısından, beden eğitimi ve spor alanına özgü yeni ölçekler geliştirilerek ve öğrencilerin öğrenme stilleri eşdeğer formlar ile karşılaştırmalı olarak belirlenebilir. Farklı spor branşlarında aktif olan öğrencilerin/sporcuların öğrenme durumlarına yönelik yeni öğrenme stil, teknik, strateji ve yaklaşımlar denenebilir.
9. Ayrıca diğer araştırmacılar tarafından, ailelerin ekonomik durumuna göre öğrencilerin öğrenme stilleri arasında bir fark olup olmadığı ölçülebilir.

KAYNAKLAR

- Açık, S. (2013). Lise Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı Okul, Öncesi Öğretmenlik Bölüm Dalı, Bolu. *Yüksek Lisans Tezi*
- Akella, D. (2010). Learning Together: Kolb's Experiential Theory And Its Application. *Journal Of Management & Organization*, 16(1), 100-112.
- Aktaş, L. & Mirzeoğlu, D. E. (2009). İlköğretim Iı. Kademe Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Okul Başarılarına ve Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarına Etkisi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(1), 1-8.
- Albayrak, Y. (2008). Sağlık Meslek Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Matematik Dersine Karşı Tutumları Arasındaki İlişki. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı, Bolu. *Yüksek Lisans Tezi*
- Alemdağ, C. & Öncü, E. (2015). Kolb Öğrenme Stili Modeline Göre Beden Eğitimi Öğretmeni Adayları. *Alan Eğitimi Araştırmaları Dergisi (Aleg)*, 1(1),1-12.
- Alemdağ, C., Alemdağ, S. & Özkara, A. B. (2018). The Analysis Of Sports High School Students' Learning Styles In Terms Of Overall Academic Success. *Education & Science/ Eğitim ve Bilim*, 43(195).
- Alaşahin, L. (2010). İlköğretim Öğretmen Adaylarının Öğrenme Yöntemlerinin İncelenmesi. Fırat Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Fen Bilgisi Öğretmenliği Bilim Dalı, Elazığ. *Yüksek Lisans Tezi*
- Altun, F. (2015) Müzik Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stilleri, Problem Çözme Becerileri ve Alan Başarı Puanları Arasındaki İlişkiler, İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı, Malatya. *Yüksek Lisans Tezi*

- Andersson, V. & Clausen, H. B. (2018). Alternative Learning Experiences: Co-Creation Of Knowledge In New Contexts. *Innovative Practice In Higher Education*,3(2).
- Arseven, A. & Yeşiltaş, E. (2016). Üstün Yetenekli Öğrencilerin ve Üstün Yetenekli Olmayan Akranlarının Öğrenme Stillерinin Karşılaştırılması. *Electronic Turkish Studies*, 11(2).
- Arslan, B., & Babadoğan, C. (2005). İlköğretim 7. Ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Akademik Başarı Düzeyi, Cinsiyet ve Yaş ile İlişkisi. *Eurasian Journal Of Educational Research*, 21, 35-48.
- Arslan, N. & Durukan, E. (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Yazma Eğilimleri Arasındaki İlişki. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 4(3), 1251-1267.
- Aşkar, P. & Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 17(87).
- Aydemir, H., Koçoğlu, E. & Karalı, Y. (2016). Grasha-Reichmann Ölçeğine Göre Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Değerlendirilmesi. *Kastamonu Education Journal*, (Grasha, 1996, S. 128 24(4).
- Bahadır, F. Dikmen, M. & Akmençe, A. E. (2018). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Journal of Educational Reflections*, 2(1), 24-37
- Bahar, H. H., Polat, R. & Özbaş, M. (2016). Resim, Müzik ve Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(1), 409-424.
- Bayırlı, A., Orkun, M. A., & Bayırlı, S. (2019). Öğrenme Stilleri Modellerinin İncelenmesi. *Maarif Mektepleri Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3(1), 71-83.
- Bethell, S. & Morgan, K. (2011). Problem-Based And Experiential Learning: Engaging Students In An Undergraduate Physical Education Module. *Journal Of Hospitality, Leisure, Sports And Tourism Education (Pre-2012)*, 10(1), 128.

Beydoğan, H. Ö. (2009). Lise Öğrencilerinin Öğrenme Stillere Göre Okuma-Anlama Sürecinde Ayırt Etme Stratejilerini Kullanma Düzeyleri. *Journal Of Kirsehir Education Faculty*, 10(1).

Bhat, M. A. (2014). The Effect Of Learning Styles On Problem Solving Ability Among High School Students. *International Journal Of Advances In Science And Humanities*, 02(07), 1-6.

Biçer, M. (2010). İlköğretim 6., 7., 8. Sınıf Öğrencilerinin Sınıf Düzeyleri, Cinsiyetleri, Akademik Başarıları ve Ders Grupları İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki. Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Programları ve Öğretim Yüksek Lisans Programı İstanbul. *Yüksek Lisans Tezi*.

Brower, K. A., Stemmans, C. L., Ingersoll, C. D., & Langley, D. J. (2001). An Investigation Of Undergraduate Athletic Training Students' Learning Styles And Program Admission Success. *Journal Of Athletic Training*, 36(2), 130.

Brown, M. (2013). The Relationship between Learning Style and Level of Sport Performance in Division II Collegiate Athletics. Auburn University, Auburn. *Doctoral Dissertation*

Büyüköztürk, Ş. (2002). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*, Pegem Akademi, 10. Baskı, s.148

Cassidy, S. (2004). Learning styles: An overview of theories, models, and measures. *Educational psychology*, 24(4), 419-444.

Chen, A., Martin, R., Sun, H. & Ennis, C. D. (2007). Is In-Class Physical Activity At Risk İn Constructivist Physical Education? *Research Quarterly For Exercise And Sport*, 78(5), 500-509.

Coşkun, N. & Demirtaş, V. Y. (2015). Öğrenme Stillere Göre Ortaokul Öğrencilerinin Matematik Dersi Başarı ve Kaygı Düzeyleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(2), 549-564.

Croft, L. (2013). Reflections on identity, learning and learning styles in Sport and Health Sciences. *Inspiring Academic Practice*, 1(1), 1.

Cronin, C. J. & Lowes, J. (2016). Embedding Experiential Learning In He Sport Coaching Courses: An Action Research Study. *Journal Of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 18, 1-8

Çağlayan H. S. (2011). The Investigation Of Academicians' Learning Styles In School Of Physical Education And Sports İn Turkey. *Educational Research And Reviews*, 6(3), 326-333.

Çakır, R. & Akbaş, O. (2013). Lise Öğrencilerinin Öğrenme Stilllerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(25).

Çalışır, S. (2008). Sınıf Öğretmenliği Programında Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Öğrenme Stillere Uygunluğunun Değerlendirilmesi (D. Kolb Örneği). Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Manisa. *Yüksek Lisans Tezi*.

Çelenk, S. & Karakış, Ö. (2007). Farklı Öğrenme Stillere Sahip Öğrencilerin Genel Öğrenme Stratejilerini Kullanma Düzeyleri: AİB Ü Örneği. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 7 (2)

Çelik, F. (2019). Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (45), 210-229.

Çiğdem, G. & Memiş, A. (2011). Sınıf Öğretmenliği Adaylarının Öğrenme Stilleri ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Cukurova University Faculty Of Education Journal*, 40(3).

Demir, T. (2008). Türkçe Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Bunların Çeşitli Değişkenlerle İlişkisi. *Journal Of International Social Research*, 1(4).

Dikmen, M., Şimşek, M. & Tuncer, M. (2018). Öğrenme Stilleri ile Öğrenmeye Yönelik Tutum Arasındaki İlişki. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi / The Journal of International Social Research* 11(57).

Diñer, T. (2007). Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Fizik Öğrenme Stilleri. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Ana Bilim Dalı Fizik Öğretmenliği Bilim Dalı, İstanbul. *Yüksek Lisans Tezi*.

Doğru, S (2017). Matematik Öğretiminde, Öğrenme Stilleri ve Önkoşul Öğrenmelere Dayalı Etkinliklerin Etkisi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı, Konya. *Doktora Tezi*

Duman, B. (2010). Beyin Temelli Öğrenmenin Farklı Öğrenme Stillерindeki Öğrencilerin Akademik Başarılarına Etkisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 10(4), 2077-2103.

Ekici, G. (2002). Gregorc Öğrenme Stili Ölçeği. *Eğitim ve Bilim*, 27(123).

Ekici, G. (2013). Gregorc ve Kolb Öğrenme Stili Modellerine Göre Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Cinsiyet ve Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 38(167), 211-225.

Ekiz, D. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Anı yayıncılık, Eylül 2009, Ankara. s.104

Ercan, İ., & Kan, İ. (2004). Ölçeklerde Güvenirlik ve Geçerlik. *Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 30(3), 211-216.

Ergün, M (1995). *Bilimsel Araştırmalarda Bilgisayarla İstatistik Uygulamaları*. Ocak Yayınları, Ankara 1995, s.93

Filippidis, S. K., & Tsoukalas, I. A. (2009). On The Use Of Adaptive Instructional Images Based On The Sequential–Global Dimension Of The Felder–Silverman Learning Style Theory. *Interactive Learning Environments*, 17(2), 135-150.

Gencil, İ. E. (2006). Öğrenme Stilleri, Deneysmsel Öğrenme Kuramına Dayalı Eğitim, Tutum ve Sosyal Bilgiler Program Hedeflerine Erişii Düzeyi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı, İzmir. *Doktora Tezi*

Gencil, İ. E. (2007). Kolb'un Deneysmsel Öğrenme Kuramına Dayalı Öğrenme Stilleri Envanteri III'ü Türkçeye Uyarlama Çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9 (2), 120-140

González-Haro, C., Calleja-González, J. & Escanero, Jf (2010). Learning Styles Favoured By Professional, Amateur, And Recreational Athletes In Different Sports. *Journal Of Sports Sciences*, 28(8), 859-866.

Graf, S., Viola, S. R., Leo, T., & Kinshuk. (2007). In-depth analysis of the Felder-Silverman learning style dimensions. *Journal of Research on Technology in Education*, 40(1), 79-93.

Groot, M. D., Alexander, K., Culp, B., & Keith, N. (2015). Experiential learning in kinesiology: A student perspective. *Pedagogy in health promotion*, 1(3), 123-133.

Güllerci, H. & Oflaz, F. (2010). Ambulans ve Acil Bakım Teknikerliği Eğitimi Alan Öğrencilerin Öğrenme Stil ve Stratejilerinin İncelenmesi. *Gülhane Tıp Dergisi*, 52, 112-120.

Güneş, G. & Gökçek, T. (2012). Pedagojik Formasyon Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 1(4), 28-40.

Gürsoy, T. (2008). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı, Aydın. *Yüksek Lisans Tezi*.

Güven, M. (2004). Öğrenme Stilleri ile Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı, Eskişehir. *Doktora Tezi*

Hansen, P. J. (2000). The Preferred Learning Styles Of Student Athletic Trainers And Certified Athletic Trainers In NATA District IV And District V. University Of South Dakota, Brookings. *Doctoral Dissertation.*

Harden, S. M., Allen, K. C., Chau, C. N., Parks, S. L. & Zanko, A. L. (2012). Experiential Learning In Graduate Education: Development, Delivery, And Analysis Of An Evidence-Based İntervention. *Creative Education*, 3(05), 649.

Healey, M., & Jenkins, A. (2000). Kolb's experiential learning theory and its application in geography in higher education. *Journal of geography*, 99(5), 185-195.

Işık, G. (2011). İlköğretim 6., 7. ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Öğrencilerin Sorgulayıcı Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi Adnan Menderes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı, Aydın. *Yüksek Lisans Tezi*

Kangal, E. (2010). Fizik Öğretmenlerinin Öğrenme Stillерinin Kullandıkları Öğretim Pratiklerine ve Öğrenci Başarısına Etkisi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Anabilim Dalı, Trabzon. *Yüksek Lisans Tezi*

Karademir, E., & Tezel, Ö. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stillерinin Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(28), 129-145.

Karamustafaoğlu, O., Yurtyapan, E., Çoşkun, Ö., Divarçı, Ö. F., & Derin, M. (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Bazı Değişkenler Arasındaki İlişkinin Araştırılması. *Gazi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(1), 29-44.

Kaya, F. (2007). İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilllerine Dayalı Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Düzeylerinin İncelenmesi. Osmangazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Fen Bilgisi Öğretmenliği Bilim Dalı, Eskişehir. *Yüksek Lisans Tezi*.

Kayacık, E. (2013). Öğrencilerin Kolb Öğrenme Stilllerine Göre Çalışma Alışkanlıkları, Ödev Yapma Motivasyonları ve Stilleri Üzerine Bir Çalışma. Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı, Eskişehir. *Yüksek Lisans Tezi*

Kazu, İ. Y. (2009). The Effect Of Learning Styles On Education And The Teaching Process. *Journal Of Social Sciences*, 5(2), 85-94.

Kazu, İ. Y. & Akran, S. K. (2018). 5. ve 6. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki (Malatya ve Elazığ İli Örneği). *Current Research in Education*, 4(2), 62-85.

Kılıç, E. (2002). Baskın Öğrenme Stilinin Öğrenme Etkinlikleri Tercihi ve Akademik Başarıya Etkisi. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama* 1, (1), 1-15.

Koç, D. (2007). İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Fen Başarısı ve Tutumu Arasındaki İlişki (Afyonkarahisar İl Örneği). Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Sınıf Öğretmenliği Ana Bilim Dalı, Afyon. *Yüksek Lisans Tezi*

Koç, D. (2010). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Öğrenme Stilllerinin İncelenmesi ve Belirlenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Spor Eğitimi Anabilim Dalı, İstanbul. *Yüksek Lisans Tezi*

<https://katalog.marmara.edu.tr/eyayin/tez/T0070606.pdf> erişim tarihi 20.12.2019

Koçakoğlu, M. (2010). Determining The Learning Styles Of Elementary School (1st-8th Grade) Teachers. *International Online Journal Of Educational Sciences*, 2(1), 54-64.

Kolb, A. Y. & Kolb, D. A. (2013). The Kolb Learning Style Inventory 4.0: Guide to Theory, Psychometrics, Research & Applications. *Experience Based Learning Systems*

<https://learningfromexperience.com/research-library/the-kolb-learning-style-inventory-4-0/>

erişim tarihi 29.01.2019

Kolb, A. Y. & Kolb, D. A. (2017). Experiential Learning Theory As A Guide For Experiential Educators In Higher Education. *Elthe: A Journal For Engaged Educators*, 1(1), 7-44.

Kolb, A. Y. (2005). The Kolb Learning Style Inventory-Version 3.1 2005 Technical Specifications. *Boston, MA: Hay Resource Direct*, 200(72).

Koto, I., Ningsih, S. W., & Putri, D. H. (2019). Can The Indonesian Version Of Kolb Learning Style Identify Learning Style Preferences Of High School Students?. In *3rd Asian Education Symposium (Aes 2018)*. Atlantis Press.

Köroğlu, M. (2015). Öğretmen Adaylarının Özel Alan Yeterlikleri ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Kırşehir. *Yüksek Lisans Tezi*.

Köse, A. (2010). Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri, Ders Çalışma Stratejileri ile Fen Bilgisi Öğretimi Öz Yeterlik İnançları Arasındaki İlişki (Çomü Örneği). Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı, Çanakkale. *Yüksek Lisans Tezi*

Kural, H. (2009). Öğrencelerin Öğrenme Stillерinin Fen ve Teknoloji Dersi Akademik Başarılarına ve Sosyo-Demografik Özelliklerine Göre İncelenmesi. Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Ana Bilim Dalı, Aydın. *Yüksek Lisans Tezi*.

Lampitt, D. (2017). A Comprehensive Study of the Learning Styles of Student Athletes and Academic Advisors at Three Institutions in the American Athletic Conferences and the Tools and Resources Used to Ensure Academic Success. University of Central Florida, *Doctoral Dissertation*

Martin, A. J. & Gaskin, C. J. (2004). Integrated Physical Education Model. *Journal Of Physical Education New Zealand*, 37, 61-69.

Mcleod, S. A. (2017) Kolb Learning Styles. *Simply Psychology*.

<https://www.simplypsychology.org/learning-kolb.html> erişim tarihi 11.10.2019

MEB. (2017). Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı (Ortaokul 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar), Ortaöğretim Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı Ankara, s. 4,5

Merter, F. (2009). Cumhuriyet-Dicle-İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Öğrenme Stilleri Farklılaştıran Sosyo-Ekonomik Faktörler. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, (13), 78-96.

Mutlu, M. (2005). Öğrenme Stillere Dayalı Fen Bilgisi Öğretimi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* (2) 2.

Nulty, D. D. & Barrett, M. A. (1996). Transitions In Students' Learning Styles. *Studies In Higher Education*, 21(3), 333-345.

Ok, G. E. (2009). İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Biçimlerinin Sınıf Düzeyi, Cinsiyet ve Akademik Başarı ile İlişkisi. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı, Bursa. *Yüksek Lisans Tezi*.

Özdemir, F. & Kaplan, A. (2014). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillere Göre Matematiksel İspat Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 410-429.

Özdemir, N. (2016). Mimarlık Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Sınav Kaygısı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi. Zirve Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Mimarlık Programı, Gaziantep. *Yüksek Lisans Tezi*.

Özer, D. (2010). İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Burdur. *Yüksek Lisans Tezi*.

Özgen, K., Ay, M., Özsoy, G. & Alpay, F. (2017). Ortaokul Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Matematiksel Problem Çözmeye Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* (41), 215-244.

Özhan, U. (2012). İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Derslerindeki Akıllı Tahta Kullanımına Yönelik Görüşleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı, Elazığ. *Yüksek Lisans Tezi*.

Patrick, H., Christina, S. & Steven, W. (2005). Learning Styles Of Allied Health Students Using Kolb's LSI-Iıa. *Journal Of Allied Health*, Volume 34, Number 3, Fall 2005, Pp. 177-182(6)

Peker, M., & Aydın, B. (2003). Anadolu ve Fen Liselerindeki Öğrencilerin Öğrenme Stilleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(14), 167-172.

Peker, M., Mirasyedioğlu, Ş. & Yalın, H. İ. (2003). Öğrenme Stillere Dayalı Öğretimde 4 Mat Öğretim Modeli. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(13), 1-14.

Perrin, J. (2014). Features Of Engaging And Empowering Experiential Learning Programs For College Students. *Journal Of University Teaching And Learning Practice*, 11(2), 2.

Piane, G., Rydman, R. & Rubens A. (1996). Learning Style Preferences Of Public Health Students. *Journal Of Medical Systems* December Volume 20, Issue 6, 377-384|

Rayner, S., & Riding, R. (1997). Towards A Categorisation Of Cognitive Styles And Learning Styles. *Educational psychology*, 17(1-2), 5-27.

Renkliyıldırım, Ö. (1993). *Longman-Metro Büyük İngilizce-Türkçe Sözlük*. Metro Kitap Yayın Pazarlama A.Ş. İstanbul, 754,1563. S.47,150

Reyes, A. (2013). Learning Styles Of Undergraduate Athletic Training Students In A CAATE-Accredited Athletic Training Education Program. University Of Delaware, Delaware. *Doctoral Dissertation*.

Richards, K., Eberline, A. D., Padaruth, S. & Templin, T. J. (2015). Experiential Learning Through A Physical Activity Program For Children With Disabilities. *Journal Of Teaching In Physical Education*, 34(2), 165-188.

Roberts, F. P. (2016). Experiential Learning In A Traditional Classroom; Experiential Pedagogy, Traditional Pedagogy, And Student Preference. Prescott College, Arizona. *Doctoral Dissertation*

Samancı, N. K. & Keskin, M. Ö. (2007). Felder ve Soloman Öğrenme Stili İndeksi: Türkçeye Uyarlanması ve Geçerlik-Güvenirlilik Çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 37-54.

Saraç, L. & Muştu, E. (2013). Öğretmen Adaylarının Beden Eğitimi Öğretim Stilllerini Kullanım Düzeyleri ile Stillere İlişkin Değer Algılarının İncelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 112-124.

Sharma, G. & Kolb, D. A. (2010). The Learning Flexibility Index: Assessing Contextual Flexibility In Learning Style. *Style Differences In Cognition, Learning And Management: Theory, Research And Practice*, 60-77.

Shieh, R. S. & Chang, W. (2014). Fostering Student's Creative And Problem-Solving Skills Through A Hands-On Activity. *Journal Of Baltic Science Education*, 13(5).

Sönmez, V. & Alacapınar, F. G. (2011). *Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Anı Yayıncılık, Birinci Baskı, Ankara. s. 47

Stirling, A. E. (2013). Applying Kolb's Theory Of Experiential Learning To Coach Education. *Journal Of Coaching Education*, 6(2), 103-121.
<https://journals.humankinetics.com/view/journals/jce/6/2/article-p103.xml> erişim tarihi 20.12.2019

Stradley, S. L., Buckley, B. D., Kaminski, T. W., Horodyski, M., Fleming, D., & Janelle, C. M. (2002). A Nationwide Learning-Style Assessment Of Undergraduate Athletic Training Students In CAAHEP-Accredited Athletic Training Programs. *Journal Of Athletic Training*, 37(4 suppl), S-141.

Şahin, H. & Çelik, F. (2012). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Cinsiyet ve Öğrenim Gördükleri Sınıf Düzeyleri Bakımından Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (Makü Örneği). *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, (31), 23-38.

Şahin, G. (2016). Second Life Oyununun Sosyal Bilgiler Öğretiminde Deneyimsel Öğrenmeye Yönelik Bir Model Olarak Kullanılması. Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Muğla, *Yüksek Lisans Tezi*

Şimşek, Ö. (2007). Marmara Öğrenme Stilleri Ölçeği'nin Geliştirilmesi ve 9-11 Yaş Çocuklarının Öğrenme Stillerinin İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, İstanbul. *Doktora Tezi*

T.C. Sağlık Bakanlığı, (2014). Türkiye Fiziksel Aktivite Rehberi, Kuban Matbaacılık Yayıncılık, Ankara, s.14 <https://dosyaism.saglik.gov.tr/Eklenti/12302,2014-fiziksel-aktivite-rehberipdf.pdf?0> erişim tarihi 10.04.2019

Tamminen, K. A. & Holt, N. L. (2012). Adolescent Athletes' Learning About Coping And The Roles Of Parents And Coaches. *Psychology Of Sport And Exercise*, 13(1), 69-79.

Taşgım, F. (2015) Türkçe Öğretmeni Adaylarının Dinleme, Konuşma, Okuma Ve Yazma Öz Yeterlikleri İle Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (Atatürk Üniversitesi Örneği). Atatürk

Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, Türkçe Eğitimi Bilim Dalı, Erzurum. *Yüksek Lisans Tezi*

Taylor, L. (2001). Learning Style Preferences Of Athletic Training Students And Athletic Training Educators: Similarities, Differences And Impact On Academic Performance. Texas Tech University, Lubbock. *Doctoral Dissertation*.

Tezcan, G. & Güvenç, H. (2017). 4MAT Öğretim Modeli ve Bütünsel Beyin Model'inin Fen Dersi Akademik Başarısı Üzerindeki Etkisi. *Eğitim ve Bilim*, 42(192).

Thon, S., & Hansen, P. (2015). Preferred Learning Styles Of Professional Undergraduate And Graduate Athletic Training Students. *Athletic Training Education Journal*, 10(2), 159-163.

Truluck, E., Bradley C.& Courtenay, J. (1999). Learning Style Preferences Among Older Adults. *Educational Gerontology*, 25(3), 221-236.

Turan, B. M. (2015). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Meraklılık Düzeyleri ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Anabilim Dalı, Kayseri. *Yüksek Lisans Tezi*.

Turan, E. (2009). 10. Sınıf Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenlerinin Derste Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Öğrencilerin Sahip Olduğu Öğrenme Stilleriyle Uygunluğunun İncelenmesi (Gaziantep İli Örneği), Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Gaziantep. *Yüksek Lisans Tezi*

Türker, Ü. (2017). Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stili Modelleri ve Tercihlerinin Karşılaştırılması. Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Samsun. *Yüksek Lisans Tezi*

Uğur, B. (2007). Öğrencilerinin Karma Öğrenme Yöntemine ve Yöntemin Uygulanmasına Yönelik Görüşlerinin Başarı, Cinsiyet ve Öğrenme Stilleri Açısından İncelenmesi. Hacettepe

Üniversitesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara. *Yüksek Lisans Tezi*

Wagner, M. G., Hansen, P., Rhee, Y., Brundt, A., Terbizan, D., & Christensen, B. (2014). Learning Style Preferences Of Undergraduate Dietetics, Athletic Training, And Exercise Science Students. *Journal Of Education And Training Studies*, 2(2), 198-205.

Weilbach, J. T. (2007). The Effect Of Processed Adventure-Based Experiential Learning On Personal Effectiveness Outcomes. North-West University, Potchefstroom. Doctoral Dissertation.

https://dspace.nwu.ac.za/bitstream/handle/10394/1665/weilbach_johannest.pdf;jsessionid=350713608FF0E533CCA9A4FB1935AF9D?sequence=1 erişim tarihi 12.07.2019

Wesley, S. L. (2003). An Analysis Of Student Athletes Learning Styles. The United States Sports Academy, Alabama. *Doctoral Dissertation*.

Yalız, D. & Erişti, B. (2009). Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(4), 156-163.

Yıldırım, N. S. & Sivrikaya, Ö. (2019). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stillere Göre Akademik Başarılarının Araştırılması. *Spor Eğitim Dergisi*, 3(3), 40-47.

Yılmaz, M. & Akkoyunlu, B. (2009). The Effect Of Learning Styles On Achievement In Different Learning Environments. *Turkish Online Journal Of Educational Technology-Tojet*, 8(4), 43-50.

Yurtseven, R. (2010). İlköğretim Beşinci Sınıf Öğrencilerinin Sosyal Bilgiler Dersindeki Akademik Başarıları ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki. Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Afyon. *Yüksek Lisans Tezi*.

Zahal, O. (2014). Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Öğrenme Stilleri ve Bilişsel Esneklik Düzeyleri ile Sınav Başarıları Arasındaki İlişki. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı, Malatya. *Doktora Tezi*

EKLER

Ek-1 MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ İZİNİ

Evrak Tarih ve Sayısı: 08/04/2019-17215

T.C.
ANTALYA VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 98057890-605.01-E.6942559
Konu: Anket Uygulaması

05.04.2019

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı)

İlgi :13/03/2019 tarih 7792 sayılı yazınız.

Üniversiteniz Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Tezli Yüksek Lisans Programı Öğrencisi Pınar GÜCÜÖZ'ün "Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)" adlı araştırmasını, İlimiz Konyaaltı İlçesinde Bulunan Okullarda Öğrenim Gören Öğrencilere, uygulama isteği ile ilgili :13/03/2019 tarih 7792 sayılı yazımız, İl Millî Eğitim Müdürlüğü Araştırma Değerlendirme ve İnceleme komisyonumuz tarafından, 25/03/2019 tarihinde incelenerek "Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Okul ve Kurumlarda Yapılacak Araştırma, Yarışma ve Sosyal Etkinlik İzinlerine Yönelik İzin ve Uygulama Genelgesi" gereğince uygun görülmüş olup, Müdürlüğümüzün 27/03/2019 tarihli ve 6349031 sayılı onayı ve uygulanacak veri toplama araçları onaylanarak ekte gönderilmiştir.

Araştırmanın bitiminde, sonuç raporunun bir örneğinin CD ortamında (başvuru sahibinin ekte örneği bulunan dilekçe ile) Müdürlüğümüz Ar-Ge bürosuna gönderilmesi hususunda;

Gereğini arz ederim.

Mehmet KARAKAŞ
Müdür a.
Müdür Yardımcısı

EKLER:

- 1- Onay ve ekleri (4 sayfa)
- 2- Dilekçe Örneği(1 sayfa)

Antalya İl Millî Eğitim Müdürlüğü
Soğuksu Mah. Hamidiye Cad. MERKEZ/ANTALYA
E-posta: projeler07@mcb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: Mehmet KARAKAŞ Md. Yrd.
Tel: (0 242) 238 60 00
Faks: (0 242) 238 61 11

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <http://evraksorgu.mcb.gov.tr> adresinden e3c143d04-3154-8fe7-a0a7 kodu ile teyit edilebilir.

Ek-2 ÖLÇEK

Kişisel Bilgi Formu,

Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin İncelenmesi Kişisel Bilgi Formu

Cinsiyetiniz: Kız Erkek

Doğum Tarihi:/...../.....

Okulunuzun Adı:

Sınıfınız: 5.sınıf 6.sınıf 7.sınıf 8.sınıf
 9.sınıf 10.sınıf 11.sınıf 12.sınıf

Lisansınız var mı? Var Yok

Lisanslı olarak yaptığımız spor branşının adı.....

Lisanslı olarak kaç yıldır spor yapmaktasınız? 0-1 yıl 1-3 yıl arası 3-6 Yıl arası
 7-10 yıl arası 10 yıl ve üzeri

Haftada kaç gün antrenman yapıyorsunuz? Haftada 3 Gün Haftada 4 gün Haftada 5 Gün Haftada 6-7 Gün

Haftada kaç saat antrenman yapıyorsunuz? 5 saat 6-7saat 8 saat ve Üzeri

Annenizin eğitim durumu: Okur-yazar değil İlkokul Ortaokul Lise
 Ön Lisans Lisans Lisans Üstü

Babanızın eğitim durumu: Okur-yazar değil İlkokul Ortaokul Lise
 Ön Lisans Lisans Lisans Üstü

Annenizin mesleği: Memur İşçi Serbest Meslek Esnaf/Tüccar
 Memur Emeklisi İşçi Emeklisi İşsiz/Ev hanımı Çiftçi

Babanızın mesleği: Memur İşçi Serbest Meslek Esnaf/Tüccar
 Memur Emeklisi İşçi Emeklisi İşsiz Çiftçi

Ailenin ekonomik durumu: Çok Kötü Kötü Orta
 İyi Çok İyi

KOLB'UN ÖĞRENME STİLLERİ ENVANTERİ-III

Değerli Öğrenci,

Aşağıda öğrenme stilinizi belirlemek amacıyla on iki adet yarım bırakılmış ifade verilmiştir. Lütfen her bir ifadeyi dikkatle okuyunuz ve bu yarım kalmış ifadeyi tamamlamak üzere verilen seçenekleri, size en uygun olana 4 puan vererek en az uygun olana doğru 3, 2, 1 puan veriniz. Lütfen her rakamı sadece bir kez kullanınız Aşağıdaki örnek bu işlemi nasıl yapacağımızı açıklamak üzere verilmiştir.

Örnek,

Öğrenirken,

---3-- Mutlu olurum

---2--Dikkatli olurum

---1---Hızlı davranırım

---4--Kendi fikrimi oluştururum

Vereceğiniz cevaplar sadece bilimsel bir araştırmada kullanılacaktır, katkılarınız için teşekkür ederim.

Pınar GÜCÜÖZ

Akdeniz Üniversitesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi ABD

1. Öğrenirken ...,

- Duygularımı da öğrenmeye katarım.
- Öğrendiğim fikirler üzerinde düşünmeyi severim.
- Bir şeyler yapıyor olmaktan hoşlanırım.
- İzlemekten ve dinlemekten hoşlanırım.

2. En iyi öğrenme yolum...,

- Dikkatle dinlemek ve izlemektir.
- Kendi mantığımla yorumlamaktır.
- Duygularıma ve sezgilerime güvenmektir.
- Çok çalışıp bir şeyleri başarmaktır.

3. Öğrenirken...,

- Mantığıma uygun olan sonucu bulmaya çalışırım.
- Öğrenmede sorumlu olduğumu hissedirim.
- Derse katılmadan sessizce izlerim.
- Derse yoğun bir şekilde katılırım.

4. En iyi...,

- Duygularımla öğrenirim.
- Yaparak öğrenirim.
- İzleyerek öğrenirim.
- Fikirler üzerinde düşünerek öğrenirim.

5. Öğrenirken...,

- Konuyla ilgili yeni bilgilere/fikirlere açığım.
- Konuyu her yönüyle/ayrıntılarıyla ele alırım.
- Konuyu kendi içinde küçük bölümlere ayırırım.
- Konuyla ilgili öğrendiğim şeyleri yapmaktan/uygulamaktan hoşlanırım

6. Öğrenirken...,

- Gözlem yapan biriyim.
- Öğrenmeye katılan biriyim.
- Duygularıyla hareket eden biriyim.
- Mantıklı davranan biriyim.

7. En iyi öğrenme yolum...,

- Konuyla ilgili gözlem yapmaktır.
- İnsanlarla konuyla ilgili konuşmak, iletişim kurmaktır.
- Konunun dayandığı temel fikirleri düşünmektir.
- Konuyla ilgili deneme ve uygulama yapmaktır.

8. Öğrenirken...,

- Çalışmamın sonuçlarını görmekten hoşlanırım.
- Konuyla ilgili temel fikirleri düşünmeyi severim.
- Acele etmekten hoşlanmam.
- Kendimi tamamen öğrenme işinin içinde hissedirim.

9. En iyi öğrenme yolum...,

- İzlemektir.
- Hissettiklerimi dikkate almaktır.
- Öğrendiklerimi uygulamaktır.
- Kendi düşüncelerimi dikkate almaktır.

10. Öğrenirken...,

- Çekingen biri olurum.
- Öğrendiklerimi sorgulamadan kabul ederim.
- Sorumluluklarını bilen biriyim.
- Öğrendiğim şeyler üzerinde düşünen biriyim.

11. Öğrenirken...,

- Derse katılırım.
- Derse katılmadan izlerim.
- Öğrendiklerimi değerlendiririm.
- Aktif olmaktan hoşlanırım.

12. En iyi öğrenme yolum...,

- Anlatılan fikirleri (konuları) tek tek ele almaktır.
- Yeni fikirleri öğrenmeye açık olmaktır.
- Dikkatli olmaktır.
- Anlatılanları uygulamaktır.

Ek-3 ÖLÇEK İZİNİ

Pınar Gücüz <pnrgcz@gmail.com>

3 Oca 2019 11:12 ☆ ↩ ⋮

Alınan: İlke ↕

Saygıdeğer Hocam her hangi bir sıkıntı yaşarsam danışmayıda arzu ederim. Şimdiden yardım ve katkılarınız için teşekkür ederim. Saygılar selamlar.

İlke GENCEL <ilkegencel@yahoo.com>, 2 Oca 2019 Çar, 13:51 tarihinde şunu yazdı:

Merhaba Pınar,

Envanteri kullanmandan mutluluk duyarım.

Ekte işine yarayacak belge ve iki ayrı çalışmada kullanılan örnek veri giriş sayfalarını bulabilirsiniz.

Kolaylıklar diliyorum.

Doç. Dr. İlke EVİN GENCEL

27 Aralık 2018 Perşembe 11:27:27 GMT+3 tarihinde, Pınar Gücüz <pnrgcz@gmail.com>şunu yazdı:

Saygıdeğer Hocam

Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilim Dalında Yüksek Lisans öğrencisiyim. Bu e-maili danışman hocam Dr. Filiz YAYLACI'nın bilgisi dâhilinde yazıyorum. Yüksek lisans tez konusu olarak İlköğretim ve ortaöğretim kademesinde spor yapan-yapmayan öğrencilerin öğrenme stilleri üzerinde bir çalışma planladık. Bu çalışmada geliştirmiş olduğunuz Kolb Öğrenme Stili Envanteri – III ölçme aracını izin verirsiniz kullanmak istiyoruz. Beden Eğitimi ve Spor alanında öğrenme stilleri ile ilgili çok az çalışma bulunmaktadır. "Kolb Öğrenme Stili Envanteri – III (KÖSE-III) kısa formu" için izin verdiğiniz takdirde, bu çalışmanın alana katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Yardım ve katkılarınız için şimdiden çok teşekkür ederiz.

Saygılarımızla

Pınar GÜCÜZ

pnrgcz@gmail.com

mobil:05531177518

Dr. Öğr.Ü. Filiz YAYLACI

filiz@akdeniz.edu.tr

mobil:05327775588

Ek-4 ETİK KURUL KARARI

T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu
KARAR

Toplantı Tarihi : 01/03/2019

Karar Sayısı : 39

Üniversitemiz Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Bölümü **Dr. Öğr. Üyesi Filiz YAYLACI**'nın danışmanlığını, **Pınar GÜCÜÖZ**'ün araştırmacılığını üstlendiği, "Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)" başlıklı tez çalışması kapsamında kullanılacak olan anket çalışmasının uygunluğunun görüşülmesi istemi.

Üniversitemiz Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Bölümü **Dr. Öğr. Üyesi Filiz YAYLACI**'nın danışmanlığını, **Pınar GÜCÜÖZ**'ün araştırmacılığını üstlendiği, "Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (Antalya İli Konyaaltı İlçesi Örneği)" konulu anket çalışmasının, fikri hukuki ve telif hakları bakımından metot ve ilçeğine ilişkin sorumluluğun başvurucaya ait olmak üzere, proje süresince uygulanmasının etik olarak **uygun olduğuna** oy birliği ile karar verilmiştir.

Başkan
Prof. Dr. Osman ERAVŞAR
(imza)

Öye
Prof. Dr. Ahmet BAYANER
(imza)

Öye
Prof. Dr. Hilmi DEMİRKAYA
(imza)

Öye
Prof. Dr. Mustafa ŞEKER
(imza)

Öye
Prof. Dr. Bahattin ÖZDEMİR
(imza)

Öye
Prof. Dr. Adnan DÖNMEZ
(imza)

Öye
Prof. Dr. Abdullah KARAÇAĞ
(imza)

01.03.2019
A.A.Dkkş
BE.İŞİ.

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin/raporun tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin/raporumun kâğıt ve elektronik kopyalarının Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

Tezimin/Raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir

Tezimin/Raporumun yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir

[Tarih ve İmza]

[Öğrencinin Adı Soyadı]

05.02.2020

Pınar Gücüöz

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı :Pınar Gücüöz
Doğum Yeri ve Tarihi :Isparta, 20.01.1994

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi :Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

Yüksek Lisans Öğrenimi :Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı

Bildiği Yabancı Diller : İngilizce

İletişim

E-Posta Adresi : pnrgez@gmail.com

Tarih : 04.02.2020

İNTİHAL RAPORU

öğrenme stilleri yüksek lisans tezi

ORJİNALLİK RAPORU

%17	%11	%9	%14
BENZERLİK ENDEKSİ	İNTERNET KAYNAKLARI	YAYINLAR	ÖĞRENCİ ÖDEVLERİ

BİRİNCİL KAYNAKLAR

1	tez.yok.gov.tr İnternet Kaynağı	%1
2	Submitted to Eastern Mediterranean University Öğrenci Ödevi	%1
3	adudspace.adu.edu.tr:8080 İnternet Kaynağı	%1
4	ejercongress.org İnternet Kaynağı	%1
5	burkonturizm.com İnternet Kaynağı	%1
6	ARSLAN, Cengiz, GÜLLÜ, Mehmet and TURAL, Varol. "Spor yapan ve yapmayan ilköğretim öğrencilerinin depresyon durumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi", TÜBİTAK, 2011. Yayın	%1
7	Submitted to TechKnowledge Turkey Öğrenci Ödevi	<%1

Dr.Öpr.Üyed Filiz YAKLACI

